

Оплата ричалтова
розпор. Міністерства Почт і Тел.
з 25,5 1923 Ч. 2527/V.

Всч. гр. кат. Уряд парохіяльний

в _____

почта _____

ЛЬВІВСЬКО-АРХІЕПАРХІЯЛЬНІ ВІДОМОСТІ

РІЧНИК XXXVIII.

Львів, 1. лютого 1925.

Ч. I.

Ч. 3/Орд.

Зарядження св. Отця що до Ювілейного Року.

1. В часі Ювілейного Року є завішені всі відпусти; можна їх лиш жертвувати за душі в чистилищі.

2. Св. Отець всім хорим або перешкодженим через важну яку причину удатися до Риму, зменшує всі умови ювілейні на Сповідь і св. Причастіє з молитвами в наміренню св. Отця о мир поміж народами, о поворот на лоно кат. Церкви всіх відлучених і о справи кат. Церкви в Палестині.

3. Всім інокіям, законницям або побожним особам, жиючим спільно на спосіб законного життя, всім, що знаходяться в неволі, в тюрмах і в'язницях, всім що працюють заробляють на життя і всім старцям понад 70 р. життя, дозволяє св. Отець набути ювил. відпуст і то 2 рази, наколи сповнять всі умови повного відпусту. Ті умови є: Сповідь, Причастіє, молитва в наміренню св. Отця і побожні діла, на які Ординаріат замінить приписані в ювил. році відвіджування римських базилік. Силою того розпорядження Апостольського Престола, Митр. Ординаріат замінює відвіджування римських базилік на відвіджування парох. церкви згд. для законниць і їх кандидаток, вихованок і слуг, відвіджування монаст. каплиці. Церкви парохіяльні згд. монаст. належить відвіджувати 10 разів і за кожним разом щонайменше $\frac{1}{4}$ год. перед св. Тайнами молитися. — Де є дві або кілька церков, як у Львові, можна або свою парох. церкву 10 разів відвідіти або інші парох. чи монаст. церкви так, щоби разом випало 10 відвіджень по $\frac{1}{4}$ год. кожде.

4. а) В часі ювил. року Митрополичий Ординаріат уділяє всім священикам власть розрешати від гріхів задержаних Епископови і правом церковним; (інших задержаних покищо в Епархії нема).

б) Кожному вірному вільно вибрати собі з поміж апробованих в Епархії сповідників для ювил. Сповіді одної і другої, сповідника котрому Апост. Престол уділяє власти розрешення каючогося від усіх гріхів і церк. кар, застережених навіть speciali modo Апост. Престола з виїмком лише екскомуніки задля ереси зовнішньої і формальної і всіх случаїв названих specialissimo modo. Тих властей можуть сповідники уживати лише в Сповіді і то лише в тій сповіді, яку хто відбуває для набуття ювил. відпусту і при наложенню спасительних покут, які приписує церк. право і Богословіє моральне.

в) Сповідникови вибраному через законницю, уділяє Апост. Престол власти увільнення від всяких прив. обітів, зложених по торжественних обітах законних, хочби они були згідні з монашими правилами. Тимже сповідникам вільно замінити всі прив. обіти, навіть заприсяжені на добрі діла, відвідіти і це правничі обов'язки законних

Ч. 3/Орд.

Річниця вінчання св. Отця.

Дня 12. лютого припадає річниця вінчання св. Отця ПІЯ ХІ. Та річниця дає нам нагоду оказати св. Отцю належну від цілого католицького світа честь і любов і ті чесноти утвердити в наших вірних. Тому поручає Митрополичий Ординаріат всім парохам, завідателям і катехитам або в сам день 12. лютого в празник Трох Святих або в найблизшу Неділю сказати проповідь згл. екзорту о належнім Намісникови Христовому почитанню і любові і о торжестві дня. Тогож дня при співаній Службі Божій належить до сугубої ектенії додати візвання служби о всяком прошеню св. Отця, а по Службі Божій відспівати благодарственну пісню »ТЕБЕ БОГА ХВАЛИМ«.

Ч. 4/Орд.

Уваги для сповідників законниць.

1. Нехай знають, що добро Чина залежить у головній і переважній мірі від належного сповнення уряду сповідників при монастирах і урвень побожності монахинь та їх святости зависить від второпних, учених і побожних сповідників. Вони є звичайно і провідниками душ законних, тому мають посідати і відповідну науку і чесноти вимагані від провідника душ Богови посвячених.

2. Нехай часто запитують себе, як сповнюють свій уряд, чи студіюють безнастанно богослоліє моральне, аскетичне і містичне та чи з відреченням себе самих посвячують себе сповнюванню цього трудного уряду. Між іншими діла св. Тереси і св. Івана від Хреста з Алькантари.

3. Сповідати монахині, як взагалі жінчини, вільно лише при кратях а не в розмовниці, хибаби була сповідальниця з кратою в розмовниці, і це лиш в конечних случаях.

4. В сповіданню інокінь нехай буде сповідник все поважний і лагідний в словах (*severus potius quam familiaris*) і загалом певного рода духовна повага нехай його ніколи не опускає.

5. Нехай добре познакомяться з правилами і конституціями Чина і літературою відносячою до духовного проводу інокінь, а в осуді провин нехай держиться поваги апробованих Церквою авторів (не поводячися власним приватним непевним осудом).

6. Нехай легко не вірить сльозам, жалям і скаргам інокінь, но радше нехай заохочує до терпеливого зношення всіх прикростей. (Reuter).

7. Нехай не вірить легкодушно обявленням інокінь, ані снам їх, нібито надприродним, но нехай приказує всім триматися дороги св. обітів і правил і їх заховати, бо вони є найпевнішим середником до святости.

8. Конституції СС. Василіянок позволяють справу совісті відбирати лиш при кратях, а не поза сповідю.

9. При случаях скарги на ігумену або управу, нехай все боронить поваги власти оскільки може, до справ внутрішних не вмішується та ані не випитує ані цікавиться ними, а лиш судить о тім, що до внутрішнього судовластія є конечне. На случай покривдження нехай радить віднести до комісаря ординаратського, зглядно самого Ординаріату.

10. Коли сповідає сповідник надпорядочний (бодай 4 рази до року), тоді звичайний не має слухати сповіди в монастирі в тім часі, а монахині обовязані всі явитися перед надзвичайним сповідником, хочби для

отримання самого лишень благословення. Часом нехай сам відошле монахиню до надзвичайного сповідника.

11. Тяжко хоруючу монахиню хоч не в небезпеці смерти може кожний апробований до слухання сповідий священник стілько разів висповідати, скілько хора сама забажає і настоятелька не може бути сьому противна.

12. Радиться також перестудіювати дільце *Die Devotionsbeichte — Lehre und Anleitung von P. Ph. Scharsch Obl. M. I. — Reuter-a Neconfessarius C. XII, pag. 410 et sequ.*

13. Сповідь має тревати радше коротше чим довго.

14. В разі перепони, якщо не може коли прийти до сповідання Сестер, зволить завчасу повідомити М. Ігумену або вислати заступника управненого до сповідання, (де є двох або більше).

15. Поза сповідю не вільно законницям розмавляти з духовним отцем чи сповідником сам на сам. Сповідникови не вільно ані того жадати ані на се позваляти.

Ч: 5294/558/РД.

Відозва в справі укр. кат. Церкви у Києві.

У хвилях найбільшого переслідування укр. католицької Церкви на Галицькій Україні через московський ряд, підчас світової війни станула у Києві укр. католицька Церков.

Сильна віра галицьких заточенців, прихильність братів з великої України найшли їй місце у серці України, в Києві, при »Десятинній церкві св. Володимира« станула церковця Найсвятійшого Серця Христового.

Минулася світова сила царської Росії, а церковця тиха стоїть, повна молитви ревного священника і горстки вірних і живе, оперта о скальну силу Христової Церкви справджуючи собою велике слово Христове сказане до св. Петра всім ворогам Церкви: »не переможете«.

Дивне і повстанне цьої церковці. Владика її віроісповідання у царській веволі. Велике число невольників, дітий цьої церковці зобачило Київ.

А всі они мали одно прагнінне: молитися, зеднатися, побідити. Київська дума за почином місцевих, впливових Українців дала площу під то місце молитви. А заточенці вложили у будову цьої церковці свої ошадности, певні, що церков заховає їм плод їх праці і в своєму часі віддасть. Такого довгу має скарбона церковна у Київській церкві 30.000 зл. п. Тепер прийшла пора віддати той довг чесним вірителям.

І ми його віддамо, щоби дати новий доказ, що не мають причини жалувати вірні того, що вони вручили нам в опіку свое духове чи матеріяльне добро. Воно в певних і чесних руках. Три міліони вірних з ауховенством своїм на чолі зложить по сотикови на цю церковцю і стане »сотничка« церковця вільною від матеріяльних довгів, з одним тільки довгом любові зглядом дітий своїх, що є, і тих що прийдуть до неї вірні і любячі. У сій думці проголошуємо в першу і слідуочу неділю, після цього як дійде це письмо до відомости Всч. ОО. днем складки на церков Н. Серця Христового в Києві, по всіх церквах наших дієцезій.

Від гр. кат. Епископату.

У Львові, дня 1 грудня 1924.

† Андрей Митрополит

† Григорій епископ

† Йосафат епископ.

УВАГА: Зібрані гроші перешле В. Всч. через свій деканат до М. Канцелярії у Львові.

Фундаційні Служби Божі.

З покликом на тут. розпорядження, (АЕп. Відомости 1924 Ч. I. стр. 10. в справі редуції літургій фундаційних і релігійного фонду) звертається Всеч. Духовенству увагу, що і в р. 1925. всі парохі і завідателі обов'язані є відправити і виказати одну Службу Божу на спільну інтенцію обох родів тих Служб Божих.

Ч. 188/22/Д.

Знесення карток при сповіді.

Строго забороняється побирати з нагоди Сповіді якінебудь датки; — а рокищина не може бути зв'язана зі св. Сповідю. Картки при сповіді мають бути знесені.

Ч. 5889/396/Д.

Дати до метрики священників.

Обов'язується всіх священників переслати до кінця лютого с. р. на руки о. Декана точні відповіді на всі слідуєчі питання: коли родився; коли й де зложив матуру; коли отримав пресвітерат; з ким і з чією донькою жонатий; скільки має дітей; коли, де і кілька разів відбував реколекції; кілька годин тижнево має релігії; коли зложив і кілька разів іспит конкурсовий і на кілька літ; які займав дотепер посади; які передплачує часописи; до яких товариств належить; які отримав похвали чи нагани.

Всеч. ОО. Декани мають виготовані відповіді безпроволочно тут переслати.

Ч. 550/шк.

Виконавчий розпорядок Мін. освіти з 7. I. 1925.

Подаєсь до відома Всч. Духовенству, що до оголошеного в ч. IV. Арх. Відомостей до ч. 4924. закона з 31. 7. 1924. появилсь виконавчий розпорядок міністерства освіти з 7. січня 1925. Важніші його постанови слідуєчі: Відсоток українського населення означається на основі конскрипції з 1921 р. Шкільний вік дитини сягає від укінченого 6. року життя до 13 року в містах, де існувала виділова школа, переміненна на 7 клясову загальну школу, а до 12 року в інших місцевостях. Введення шк. науки в матірній мові мають право домагатись батько, мати й опікун. Треба виповнити декларацію, якої взір находиться у згаданому виконавчому розпорядкові і власноручно підписати її. Урядове ствердження власноручности підпису на декларації може бути зроблене нотарем, судом, громадським урядом або староством. Ці декларації вносять управнені особи до шкільного інспектора свого повіту в речинці до 31. марта, внесені по сім речинці не будуть мати ніякого значіння. Про потребу польської мови навчання в дотепершній українській школі потреба заяви родичів чи опікунів 20. дітий.

Подаючи отсі найважніші постанови до відома Всч. Духовенства Митроп. Ординаріят звиває всіх Всч. Отців, щоби пояснили справу вір-

ним, заохотили їх, щоби користали з тих прав, яких можна на підставі сего закона і розпорядку до него, домагатись, та щоби взяли будь то провід будь діяльну допомогу у сій акції.

Ч. 54/2/Е.

Митрополичий Ординаріят заряджує і поручає ОО. Деканам, Парохам, Катехитам та Управам монастирів так мужеських, як і жіночих, щоби відповіли найдалше до 15/3 с. р. після низше поданих тут квестіонарів в цілі зладження шематизму Архієпархії Львівської на р. 1925.

Всі відповіді належить вислати прямо до Ректорату Духовного Семинара у Львові, який має поручення випрацювати шематизм.

Ч. 5663/1491/Л.

Збирання складок.

Подається до відома усім Всч. Урядім парохіяльним, що на збиранне складок без огляду на цілі, навіть члени монастирів мусять виказатись спеціальним дозволенням від Митр. Ординаріату. Дотепершні дозволення вигасають з днем 31. грудня 1924. і о придбанне нового дозволення треба тут вносити поданне.

Ч. 5034/505/РД.

Гімназія СС. Василянк.

Гімназія СС. Василянк у Львові опинилася поред конечністю збудувати собі власний будинок. На убогий монастир це за велике завданне, якому може і повинна одначе дати раду Епархія, священники і вірні. Цю справу кладемо на серце усім і заряджуємо збірки по церквах нашої Дієцезії на сю цілі.

Ч. 5762/Д.

Жертви до бібліотеки Наукового Богословського Товариства.

Позваляється усім священникам Архідієцезії Львівської жертвувати до бібліотеки Наукового Богословського Товариства книги і рукописи, які є власністю Церкви а надаються до бібліотеки згаданого Товариства, однак за кождоразовим осібним дозволенням М. Ординаріату.

Ч. 34/Д.

Подання о парохії.

Пригадується Всеч. Отцям, які вносять свої прохання о парохії, — щоби до кожного подання долучали по 1. зол; — в противнім случаю поданне буде безуспішне.

Ч. 5438/581/РД.

Марійські Дружини.

Всеч. ОО. Душпастирям поручається горяче засновуванне Марійських Дружин по парохіях. Інформації в цім згляді уділіть — дуже радо Товариство Марійських Дружин Молоді, Львів Коперника 36, через

яке треба вносити до Ординаріату прошення о апробату таких Товариств у парохіях. Вище згадане Товариство постарается теж о прийнятті таких Дружин у зв'язь з начальною Дружиною в Римі.

Ч. 5888/395/Д.

Вирівнання належитости за такси.

Взивається усіх Всеч. Отців залеглі належитости за такси канцелярійні і супружі найдалше до 15. марта с. р. вирівнати.

Ч. 433/44/Д.

Візнання до вирівнання належитостей за Відомости.

Подається до відома Всеч. ОО. Деканам, що належитість за АБп. Відомости Ч. 1. 2. 3. 4. за 1924. р. виносить від кожної парохії 4. зол. Отців Деканів робиться відповідальними, залеглі належитости з відповідним списом від усіх ОО. Кондеканальних відвортною почтою переслати.

Ч. 5826/24.

Нові книжки.

1. Поручається Всеч. Духовенству в цілі поширення «Біблійні образки — перші початки науки релігії» — учебник для 2. кл. народних шкіл (2. рік науки). — Один примірник 1.25 зол.; при гуртових замовленнях опуст. Замовлення на адресу: свящ. С. Біленький, Львів, вул. Здоровля 12.

Ч. 5159/24.

2. Поручається Всеч. Духовенству «Правда». Се є серія брошур на теми суспільні, філософійні і релігійні. Листки виходять 10 разів до року. — Передплата 5 зол. річно; Редакція — Львів, Коперника 35. Експедиція, Жовква ЧСВВ.

Ч. 5826/24.

Кооператива «Власна Допомога».

Поручається Всеч. Духовенству священнику кооперативу «ВЛАСНА ДОПОМОГА» у Львові, з цілю матеріяльного заосмотреня священничих вдів і сиріт по своїх членах.

Один членський уділ 20. зол., кромі того вписове 5. зол. Письма і гроші слати на адресу: Свящ. кооп. «Власна Допомога» Львів, Домініканська 11/2.

Ч. 20/Орд/24.

ХРОНІКА.

Право уживання пояса і колпака фіол. барви отримав:

о. Евген Громницький, Сов. і Реф. М. К.

Правом уживаня свящ. одежи з крил. відзнаками наділені:

Ч. 5322. о. Василь Бернацький, парох Германова.

Ч. 5467. о. Лев Кочій, парох Березовиці вел.

Ч. 43. о. Володимир Левицький, парох Чернушович.

Похвальними грамотами наділені:

Ч. 5155. о. Евстахій Скоморовський, парох в Мшанци.

Ч. 5321. о. Іван Яськів, парох Гановець.

Ч. 5321. о. Роман Лободич, катех. в Галичи.

Ч. 5339. о. Корнель Монцібович, виск. декан і парох Калагурівки.

Ч. 5467. о. Цурковський Богдан, експозит в Лошневі

Ч. 173. о. Яків Вергановський, парох в Києвці.

Ч. 173. Андрей Гнатковський, нач. громади, Марія Майкут, Василь Майкут, Олекса Гнатів, Никола Поплавський, і Василь Мацьків, всі з Києвця.

Ч. 173. Іван Гладій, з Рудник.

Ч. 5070. Евдокія Касіян і Іван Хлистун з Кривого.

Ч. 4968. Пилип і Анна Кухар з Новошина.

Ч. 5155. Слідуючі парохіяни Вертелки: Юліян Янушевський, Степан Сиротюк, Микола Сиротюк, Максим Федчина, Іван Дець, Марія Букало, Марія Кирилюк, Теодор Гавришак.

Ч. 5194. Олекса Черник і його жінка Марта і син Михайко в Миклашові.

Ч. 5321. Никита Лилик в Яблонові.

Ч. » Семен Дичковський і Полікарп Цівка в Загірю.

Ч. » Юрій Заставецький в Скоморохах.

Ч. 5363. Павло Бобко і Мих. Мурований з Каплинець.

Ч. 5508. Марія Тимусівна, упр. школи в Бариліві.

Ч. 5616. Теодор Рошко, Іван Василів і його жена Ева з Сенечола.

Ч. 5322. Всі вірні парохії Германів і вірні тоїж парохії, перебуваючі в Америці.

Ч. 43. Парохіяне Чернушович і Журавник.

Ч. 259. Григорій Ілюк, емер. Директ. школи в Синевідську.

Ч. 330. Антін Лютий в Березині.

Ч. » Анна Горачек в Роздолі.

Ч. 292. Яків Тишовницький, власт. дібр в Довголуці. Василь Шимко, Стах Лешко, Олекса Павлів і Іван Штогрин Петро Шимко в Довголуці.

Прийятте до Епархії отримав:

Ч. 5885. о. Анатазій Левинський, катех. в Чернівцях.

Дозвіл на ношенне повного заросту отримав:

Ч. 5528. о. Амврозій Рибак, парох в Соснові.

Увільнення від конк. іспиту отримали:

Ч. 5749. о. Людвик Підгородецький, парох Солонки.

Ч. 5886. о. Атаназій Левинський, завід. в Болехові.

Ч. 5873. о. Филип Свергун, парох в Вільхівці.

Продовженне важности попер. конк. іспиту одержали:

Ч. 5282. о. Юрій Колодій, парох в Купчинцях.

Ч. 5698. о. Іван Нагурський, парох Барилова.

Ч. 5884. о. Ярослав Літинський, парох в Телячім.

Ч. 123. о. Михайло Сенів, парох в Милошовичах.

Ч. 98. о. Володимир Бабій, завід. в Суходолі.

Всі, хто пасічникує, починає пасічникувати або цікавиться пасічництвом,
мусить мати на столі у себе єдиний український пасічницький часопис

„Українське Пасічництво“

1925. ————— Рік видання IX. ————— 1925.

щомісячний ілюстрований часопис поступового пасічництва

ЗАВДАННЯ ЧАСОПISУ правдиво і вичерпуючо відбивати на своїх сторінках пасічницьке життя і бути органом українськ. пасічника. **»УКРАЇНСЬКЕ ПАСІЧНИЦТВО«** присвячено головним чином практичному пасічництву. На сторінках часопису друкується все нове і видатне в пасічництві, що є в краю і за кордоном.

В **»Українськ. Пасічництві«** пишуть видатніші укр. пасічники.

ПАСІЧНИКИ!
Поширяйте свій часопис **»Українське Пасічництво«**. Передайте сю оповістку сусіду.

Редактор-видавець
Є. Архипенко.

В часопису безплатно друкуються відповіді на запитання пасічників, а також кождий передплатник має право умістити в часопису свою оповістку один раз за половину ціни.

==== **Окремий відділ для починаючих пасічникувати.** =====

ПЕРЕДПЛАТА З ПЕРЕСИЛКОЮ ВІНОСИТЬ:

На $\frac{1}{2}$ року 4 зол. пол., на 3 міс. 2 зол. Окреме число коштує 80 сот. (грош.).

До Америки 1 долар. До Чехії 30 кор. чes. До Румунії 140 лей.

Гроші висилати з закордону рекомендованими листами.

Хто надсилає одразу передплату за 10 прим., дістає до кінця року одинадцятий прим. безплатно

Передплату висилати чеком на П. К. О. в Варшаві ч. 80.487.

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ: Здолбунів, ул. Острозька, ч. 2.

Останніми часами в Ужгороді повстало Товариство Українське, яке своїми фондами основало Фабрику дзвонів.

під фірмою

==== **А К О Р Д** =====

Если калькуляція покаже, що замовляти з Ужгороду дзвони до наших церков оплатиться, тож самопонятно належить підпирати сю нашу хотяй за горами фабрику.

Оплата ричалтова
розпор. Міністерства Почт і Тел.
з 25,5 1923 Ч. 2527/V.

Всч. гр. кат. Уряд парохіяльний

в _____

почта _____

ЛЬВІВСЬКО-АРХІЕПАРХІЯЛЬНІ ВІДОМОСТІ

РІЧНИК XXXVIII.

Львів, 15. квітня 1925.

Ч. II.

Ч. 10/Орд.

З нагоди 25-ого року обняття мною Митрополичого Престола много Всечесних Отців, зібраних на соборчиках або поза соборчиками були так добрі прислати мені щирі желання й заяви солідарности й братньої любви. Крім того много Всечесних Отців прислало мені письма, підписані численними вірними. Всі ті письма були для мене предметом великої радості й потіхи у тих незвичайно важких часах, які проживаємо. Але найбільше я тішився письмами, підписаними шкільною дітворою. Прошу мені не брати за зле, що письмами шкільних діточок більше тішуся, як письмами Всечесних мною високоцінених Отців Деканів і Парохів. Воно могло б видаватися несправедливим, наколиби я не був винен Всечесн. Духовенству якраз і ту радість, яку мені діти приносять. Вониж не лишень моєю, але й Всеч. Отців і цілої Церкви й Народа є потіхою і радістю.

Дякуючи всім тим, що про мене зволили пам'ятати, — дякуючи особливим способом за цінні для мене молитви, хочу всім дати перед Богом, що видить мою совість, торжественне запевнення, що у сповненні свого душпастирського уряду хочу завсігди руководитися лишень зглядом на їх добро, — і всі свої сили все посвячувати справі Божого Царства поміж ними і в їх душах. Не перестаю о Вас усіх молитися та безнастанно своє життя жертвую Господу Богу за моїх во Христі братів і дітей.

Вдячність за Ваші щирі серця й за Вашу любов побільшає в мені бажання: працюю, молитвою й жертвами сплачувати довг обов'язків і довг любви.

Львів, дня 9. цвітня 1925.

† Андрей
Митрополит

Ч. 4/Орд.

Закон о попереджаючій цензурі книг.

Понеже обов'язуючі в нашій АЕпархії закони що до апробати книг допускають деякі сумніви і неясности, Митрополичий Ординаріат засягнувши ради Преосвященного Епископа Суфрагана Боцяна і Всв. Капітули видає слідуочий епархіяльний закон:

§ 1. Під назвою книги розуміє сей закон всі книжки, брошури, часописи і якінебудь письма видавані друком.

§ 2. Без попереджаючої церк. апробати не вільно навіть світським видавати: а) Письма св., коментарів до него, перекладів, або трактатів о нім. б) Книг, що відносяться до Богословія, Історії Церкви, Права церк. Природного Богословія, Етики і інших наук стоячих в звязи з релігією і моральністю, книг богослужбних, молитвословів, пісень церковних, творів аскетичних, моральних, містичних і взагалі всяких писем в яких

міститься щось, що має яку зв'язь з релігією і обичайністю. в) Образи, образці з молитвами або й без них. г) Листки зі списом відпустів, наданих Апост. Престолом.

§ 3. Наколи Ординаріят, який міг дати апробату (Ординаріят автора або місця, де мали видаватися або розповсюджуватися книги) відмовив апробати, а ця обставина була тут замовчана в просьбі о апробату, Митр. Ординаріят уважавби апробату осягнути тим поданням за неважну.

§ 4. Монахи стараючися о апробату, мають предложити дозволенне своїх настоятелів.

§ 5. Не вільно священикам без позволення Ординаріату, монахам же без позволення своїх настоятелів і Ординаріату видавати книжок навіть світського змісту; не вільно їм видавати і редагувати часописів, або дописувати до них.

§ 6. В часописах, які містять статі проти католицької віри і христ. обичайности, не вільно і світським католикам дописувати хиба із справедливої якоїсь причини, про яку має судити Ординаріят.

§ 7. Хто би зі священиків дописував до такого часопису (як висше § 6) без виразного позволення Ординаріату, стягає на себе суспензу від всякого священодійства і тратить юрисд. до слухання сповіди.

§ 8. В ту суспензу паде кожний священик через сам факт написання в такім часописі (як висше § 6.) без дозволу Ординаріату якої небудь статі навіть безіменної і про предмет, що не має зв'язи з вірою. За рівнозначне з написаннем, узнає цей закон підписанне, або подиктованне, або інспірованне такої статті.

§ 9. Розрiшення від тої суспензи застережене Ординаріатови.

§ 10. Без позволення Апостольського Престола згл. Римської Конгрегації не вільно видавати збірки молитов з відпустами наданими Апост. Престолом і збірки декретів Римських Конгрегацій.

§ 11. Не вільно видавати перекладу св. Письма инакше як під особливим наглядом Ординаріату і з нотами винятими головно з письм св. ОО. Церкви і кат. учених.

§ 12. Апробати оригінального тексту якогось діла і якогось видання не вистарчає на виданне його перекладу ані на друге виданне, для якого потреба нової апробати.

§ 13. Відбитки статті апробованої в періодичнім часописі не потребують нової апробати.

§ 14. Назначені Митр. Ординаріатом цензори мають обов'язок в сповненню свого обов'язку не поводитися ніяким людським зглядом і видавати свій осуд опираючися тільки на догматах катол. віри, на науці Вселенських Соборів і Апостольського Престола.

§ 15. Цензори мають обов'язок видати свій суд на письмі. Коли суд прихильний, Ординаріят уділяє дозволення на виданне, перед яким поміщується суд цензора з його іменем і лиш виїмково і рідко позваляє Ординаріят опустити згадку за цензора.

§ 16. Авторам не має бути знане імя цензора, заки видав прихильний суд.

§ 17. Позволенне на виданне уділяє Ординаріят лише на письмі; воно має бути поміщене або на початку або на кінці книги з підписом уділяючого позволення, з поданням місця і часу.

§ 18. Наколи відмовляється дозволення, на просьбу автора подається причину відмови, хиба важна причина вимагає чого иншого.

§ 19. Сей заказ обов'язує всіх священиків Львівської Аепархії і поза її територією, а священиків чужих Епархій на територіях Львівської АЕпархії.

§ 20. Сей закон проголошений через випечатанне в Аепархіяльних Відомостях обов'язує від першого мая 1925. н. ст.

Львів дня 9 квітня 1925.

† Андрей Митрополит † Йосиф Еп. Л. Пом. Александер Бачинський Генер. Вікарій Андрей Білецький препозит М. Капітули

Ч. 9/Орд. 1925.

Митрополичий Ординаріят в порозумінню з Митрополичою Капітулою і Митрополичою Консисторією по вислуханню опінії Товариства Самопомочи Дяків у Львові видає слідуєчий епархіяльний закон:

Службова прагматика

дяків гр. кат. Львівської Архїєпархії.

Арт. I. кваліфікація дяка.

§ 1. Дяк може бути:

- а) кваліфікований висшого степені (дірігент).
- б) кваліфікований низшого степені (реентій).
- в) некваліфікований (дяк). —

§ 2. Кваліфікацію дяківську може одержати хто:

- а) є вірним гр. кат. Церкви.
- б) є членом українського народа.
- в) укінчив всенародну школу.
- г) » 20. літ життя.
- д) відбув 2-літню практичну науку в дяківській школі або у кваліфікованого дяка.
- е) зложив кваліфікаційний іспит перед комісією установленою через Митрополичий Ординаріят і одержав від неї свідоцтво з успіхом зложеного іспиту.

§ 3. Від поодиноких в § 2, в-е наведених умов може уділити диспензу Митрополичий Ординаріят.

§ 4. Кваліфікація дяка триває у дяків, займаючих безперервно дяківську посаду, досмертно; для дяків, які через 6. років безперервно а добровільно не сповнялиб дяківських обов'язків, важність кваліфікаційного іспиту вигасає.

Арт. II. Іспити дяків.

§ 5. Дяківські іспити є:

- а) кваліфікаційний висшого степ.,
- б) » низшого степені,
- в) конкурсний. —

§ 6. Кваліфікаційні іспити є теоретичні, а здає їх дяк по 2-літній науці (§ 2, д.) в цілі одержання кваліфікації дяка; конкурсний іспит є практичний; а здає його кваліфікований дяк, який відбув 2-літню практику (яко дяк провізоричний або молодший § 23 і 28) і 3 літню службу дяківську, в цілі одержання нової сталої дяківської посади (§ 37 д.).

§ 7. Кваліфікаційний іспит низшого степені обнимає слідуєчі предмети:

- а) катехизм більший,
- б) Біблійну історію Старого і Нового Завіта в більшім обемі,
- в) Літургіку і її символіку,
- г) Типик,
- д) Церковно-славянську мову, (читанне),
- е) Церковний спів з Гласопісія, Ірмологіона і Богогласника на 2. голоси (прім і втор). —

§ 8. Кваліфікаційний іспит висшого степені обнимає крім в § 7. наведених предметів еще слідуєчі:

- з) Церковний спів (§ 7. е) на 3. голоси (добиранне баса).
- ж) нотний спів на 4. голоси,
- и) теорія музики і співу,
- і) штука діріговання,
- к) толкованне церковно-славянської мови.

§ 9. Конкурсний іспит обнимає слідуєчі предмети:

- а) Катехизм середний,

- б) Біблійна історія Нового Завіта в середнім об'ємі,
- в) Літургіка загальна,
- г) Типик,
- д) Церковно-славянська мова (читаннє),
- е) Церковний спів (§ 7. е) на 2. голоси. —

§ 10. Членів іспитових Комісій іменує Митрополичий Ординаріат.

- а) до Катехизму Біблійної історії, історії Церкви і Літургіки і Церковної мови з помежи духовенства.
- б) до типика і церковного співу з помежи дяків,
- в) до нотного співу, теорії музики і співу та штуки дірговання з помежи довільно вибраних фахових сил.

г) крім іспитувателів засідає при комісії як заступник Митрополичого Ординаріату через него іменований предсідник комісії і нотар.

§ 11. Речинець іспитів є сталий, а саме: в перші середи по празниках Св. Юра і Покрови Пресв. Діви.

§ 12. Зголошуватися до іспитів мають кандидати на руки Митрополичого Ординаріату окремим поданням, залучаючи:

А) при зголошеннях до кваліфікаційного іспиту обох типів:

- а) метрику крещення,
- б) шкільні свідоцтва,
- в) свідоцтво моральности, виставлене дотичним парохом,
- г) посвідку відбутої 2-літної фахової дяківської науки, виставлену дотичним кваліфікованим дяком — учителем (§ 2. д).

Б) При зголошеннях до конкурсового іспиту крім під А) наведених алегатів має долучити:

- д) свідоцтво кваліфікац. іспиту.
- е) свідоцтво відбутої 2-літної практики (яко провізоричний дяк або піддячий) по кваліфікаційнім іспиті.
- з) свідоцтво відбутої 3-літної служби. — Оба послідні свідоцтва виставляють дотичні парохі. —

§ 13. Свідоцтво зложеного іспиту (чи кваліф. чи конк.) виставляє Канцелярія Митрополичої Консистоїї, зазначаючи:

А) цензури з поодиноких питаних предметів після скалі:

- а) дуже добрий,
 - б) добрий,
 - в) достаточний,
 - г) недостаточний,
- Б) цензуру зі слуху після в § 13. А. поданої скалі.

В) цензуру голосу:

- а) тенор,
 - б) барітон,
 - в) бас,
 - г) без голосу (недостаточний)
- Г) загальну цензуру:

а) »одержує кваліфікацію висшого згл. низшого степені на дяка з відзначеннем«; евент. »зложив конкурсний дяківський іспит з відзначеннем«.

б) »одержує кваліфікацію висшого згл. низшого степені на дяка«, евент. »зложив конкурсний дяківський іспит«.

в) »не одержує кваліфікації на дяка« евент. »не зложив конкурсного дяківського іспиту«.

§ 14. Функції поодиноких членів комісії є слідуючі:

А) Іспитувателі ставляють питання, записують цензуру зі свого предмету до протоколу і підписують протокол.

Б) Іспитувателі церковного співу на спільній конференції предкладає цензуру зі слуху і голосу і вислід голосованя записує до протоколу.

В) Предсідник означає загальну цензуру після слідуєчих норм:

а) коли кандидат бодай з половини поодиноких обовязкових предметів одержав ноту: »дуже добрий«, а з прочих предметів бодай: »добрий« одержує цензуру з »відзначеннем«.

б) коли не має ані одної цензури »недостаточно« а не відповідає вимогам § 14. В. а., одержує звичайну загальну цензуру після § 13. В. б.

в) коли одержав хочби одну цензуру; недостаточний, одержує свідоцтво іспиту з загальною цензурою після § 13. В. в.

Вкінці предсідник підписує протокол і прочитує вислід іспиту кандидатам.

Г) Нотар веде протокол, де вписує поодинокі питання і підписує протокол.

§ 15. Цензура: »недостаточний« зі слуху і голосу ділає кандидата неспосібним на дяка.

§ 16. Цензура: »недостаточний« з одного тільки предмету, управляє кандидата до поправчого іспиту з сего предмету за пів року; нова цензура з того предмету одержує в свідоцтві добавку: »при поправчім іспиті«.

§ 17. Хто при іспиті одержить з двох або більше предметів цензуру: »недостаточно«, може приступити до повторного іспиту не скорше як за 1. рік.

§ 18. Коли дяк має свідоцтво кваліфікаційне низшого степені і бажає одержати таке свідоцтво висшого степеня, підчиняється доповнючому іспитови тільки з предметів в § 8. означених і одержує нове свідоцтво повне, в якім містяться цензури з попередного іспиту і нові.

§ 19. Таксу за іспит і виставленне свідоцтва приписує Митрополича Консистоїя, а складається її перед іспитом. Поправчі іспити не уважаються окремими іспитами і не вимагають окремої такси.

§ 20. Хто 3 рази перепав при іспиті, тратить право до дальших іспитів.

§ 21. Від утрати сего права як також від обовязку складання конкурсних іспитів диспензувати може Митрополичий Ординаріат.

§ 22. Важність конкурсного іспиту триває 6. літ.

Арт. III. Посади дяків.

§ 23. Посади дяків є:

- а) дяків старших,
- б) дяків молодших.

§ 24. Посади старших дяків є при всіх матерних церквах, а можуть бути і при дочерних церквах, де на те віновання дозволяють.

§ 25. Посади молодших дяків можуть бути при матерних церквах попри

посаду головного дяка або при дочерних церквах, при яких віновання на удержанне старшого дяка не дозволяють.

§ 26. Дяк може мати рівночасно посаду при матерній і дочерній церкві тої самої парохії.

Арт. IV. Обсада дяківських посад.

§ 27. Посаду молодшого дяка може одержати кваліфікований кандидат, а на случай браку такого або відповідних фондів також некваліфікований. Надає її виключно сам місцевий парохіяльний Уряд по засягненню опінії старшого дяка, як також і звільняє з неї без дальшого відклику.

§ 28. Посади старших дяків можуть бути обсажені:

- а) провізорично,
- б) стало.

§ 29. Провізорична обсада посади старшого дяка довершується:

- а) коли опорозниться посада старшого дяка,
- б) на час аж до сталого обсаження посади,
- в) кваліфікованою або не кваліфікованою силою.

§ 30. Провізоричну обсаду посади старшого дяка довершує сам місцевий парохіяльний уряд доносячи про довершену обсаду до уряду деканального.

§ 31. Звільнення з посади провізоричного дяка довершує сам місцевий парохіяльний уряд, виповідаючи службу на 1 місяць наперед, а на случай більшої провини дяка і без виповідження, про що повідомляє деканальний уряд.

§ 32. У всяких непорозуміннях при провізоричній обсаді посади старшого дяка послідною рішаючою інстанцією є деканальний уряд.

§ 33. Стала обсада посади старшого дяка довершується:

- а) тільки кваліфікованою силою,
- б) яка відбула 2-літну практику,
- в) через окремий конкурс.

Арт. V. Конкурс.

- § 34. Коли опорожниться посада старшого дяка, місцевий парохіальний уряд:
 - а) сейчас обсаджує провізорично посаду після § 29—30.
 - б) протягом 1 місяця доносить через деканальний Уряд до Митрополичої Консисторії про опорожнення посади означуючи висоту поборів дяка, до сеї посади привязаних.
- § 35. Митрополича Консисторія:
 - а) повідомляє про опорожнення посади протягом 1. місяця від одержання повідомлення Товариство самопочи дьяків,
 - б) сповіщує конкурс у найблизшій числі Архієпархіяльних Відомостей, подаючи висоту поборів і речинець до вношення прошень о наданне посади.
- § 36. Кандидати вносять подання до парохіального Уряду, де є опорожнена посада.
- § 37. До поданн належить долучити слідуочі документи:
 - а) метрику крещення і евентуально вінчання,
 - б) шкільні свідоцтва,
 - в) свідоцтво кваліфікац. іспиту,
 - г) свідоцтво 2-літної практики,
 - д) свідоцтво зложення конкурсoвoгo іспиту, колиб кандидатови минуло 5. літ від зложення кваліфікаційного іспиту,
 - е) свідоцтва поведення від парохіальних урядів, при яких кандидат повнив службу (гл. слід. §).
- § 38. В свідоцтві поведення має бути подане:
 - а) час від якого і до якого дьяк повнив службу в даній місцевости.
 - б) рід служби (дьяк молодший, про-провізоричний, сталий).
 - в) цензура спосібности,
 - г) » ревности в церкві,
 - д) цензура поведення в домашнім пожиттю.
 - е) цензура відносин до душпастирів,
 - з) » » до парохіянів.
 - ж) цензура відносин до громадянського життя (після Арт. 7)

- Тільки цензури додатні вповнюється словно.
- § 39. Неоправдане недолученне документів або неоправдане спізненне терміну ділає поданне неважним.
- § 40. Парох. Уряд місця, де є опорожнена посада дяка,
 - а) опініює всі надіслані подання,
 - б) укладає свою пропозицію,
 - в) пересилає всі акта до деканального уряду.
- § 41. Деканальний Уряд: відсилає всі акта зі своєю опінією до Митр. Ординаріату.
- § 42. Митрополичий Ординаріат:
 - а) відсилає пропозицію до Тов. Сам. дьяків в ціли уложення умовитованого терна з узглядненнем опінії пароха і вимог дотичної парохії.
 - б) іменує одного кандидата з терна дьяком на опорожненій посаді.
 - в) відсилає декрет іменовання і
 - г) звертає всі подання до дотичного парохіального Уряду.
- § 43. Парохіальний уряд, де є опорожнена посада дяка протягом 14. днів від одержання актів:
 - а) пересилає дотичному кандидатови номінаційний акт, полишаючи його документи у себе,
 - б) назначує йому термін до зложення службової присяги і обняття посади,
 - в) документи всіх прочих кандидатів відсилає по обняттю посади новоіменованим дьяком до дотичних парохіальних урядів зі сигнатурою від себе: »не узгляднено«.
- § 44. Іменованій дьяк в назначенім речинци:
 - а) одержує від парох. уряду, де дотепер повнив службу, звільненне від служби.
 - б) зголошується в парохіальнім уряді місцевости, де одержав посаду.
 - в) складає службову присягу і від тої хвилі датується його нова служба.
- § 45. Місцевий парох:
 - а) передає йому інвентар крилоса і
 - б) в найблизшу неділю або свято підчас Богослуження в присутности

провізорів представляє нового дьяка вірним.

- § 46. Неоправдане неявлення кандидата до присяги і обняття посади в речинци 1 місяця від дня доручення йому номінаційної грамоти уважається за зречення посади і тоді настає нова конкурсова процедура починаючи від § 40. Артикулу V. се є місцевий парох предкладає властям наново пропозицію на основі дотепер внесених поданн.
- § 47. Наколиб дьяк рівночасно вносив подання на кілька посад, предкладає удостоверені відписи своїх документів.

Арт. VI. Побори дьяків.

- § 48. На побори дьяка складаються:
 - а) мешканне, евент. господарські будинки, де такі є; де нема, обовязані парохіяни на жаданне парохіального уряду о мешканне постаратися в конкуренціній дорозі;
 - б) поле призначене для дьяка;
 - в) поле, яке духовна власть зможе з призначених на парцеляцію ерекціональних ґрунтів на удержанне дьяка забезпечити;
 - г) дохід з фундацій призначених для дьяка;
 - д) платня, де така установлена;
 - е) звичаєм узаконнені річні датки парохіянів (роківщина) яких не вільно збирати яко умову Великодної сповіди;
 - з) винагорода в грошах за парохіальні треби, в яких участь бере дьяк, у висоті 20% від загальної квоти (себто 25% від скількості призначеної для священника, хибаби Митрополичим Ординаріатом одобрений письменно звичай інакше установив,
 - ж) датки в натурі за церковні чинности у висоті 33% се є 1/3 часть загального приносю.
- § 49. Сталі дьяки мають право до всіх в § 48. наведених поборів, провізоричні до всіх крім мешкання (§ 48 а), ва час функціонування, а через 6. місяців по смерті дьяка попередника тільки до половини поборів; (§ 54) на случай заступства

супендованого дьяка, провізо; ичний побирає тільки доходи під з-ж (§ 71); дьяки молодші одержують винагороду після умови з старшим дьяком.

- § 50. Коли в середині календаревого року наступить зміна дьяків, розділюються доходи під б—д наведені за час повнення обовязків (pro rata temporis) числячи рік від Гоминої Неділі.
- § 51. Побори дьяка під з—ж наведені винагороду за (пар. треби) стягає сам управитель парохії і виплачує дьякови після скали поданої в § 48 з—ж, однак по відрученню з цілости евентуально побічних видачків, як на світло, 5% для паламара і т. и. Додаткове домаганне доплат від парохіянів за церковні чинности зі сторони дьяків є дисциплінарно заборонене, тільки запла-ту за читанне псалтири при померших годить і побирає сам дьяк.
- § 52. На случай недуги, або іншої оправданої перепони у повненню службових обовязків має дьяк вправді право побирати повні побори, але однак має обовязок сейчас зголосити перепону парохови і своїм власним коштом дати заступника, на якого згодиться парох, на час перепони.
- § 53. На случай утрати голосу або слуху, як також слабости або іншої перепони у повненню службових обовязків, триваючої довше як 12. місяців, а на случай самовільного а неоправданого усунення від повнення службових обовязків хоч би на короткий час мимо візвання пароха, або неоправданого переступлення речинця відпустки: з огляду на добро церкви має парох право узнати посаду дьяка за опорожнену та приступити до оповіщення конкурсу (після Арт. V).
- § 54. На случай смерті сталого дьяка в службі, церковна прислуга і братство зі світлом і хоругвами беруть участь у торжественнім похороні безплатно, вдовиця згл. діти помершого дьяка мають право через

12. місяців числячи від дати смерті до мешкання, яке занимали, і до половини всіх прочих поборів дяка (§ 49).

§ 55. Заосмотренне дяка на случай неспособности до праці, як також заосмотрення вдів і сиріт дяківських по 6. місяцях від смерті дяка може наступити на основі окремого пенсійного статута.

Арт. VII. Обязанки дяків.

§ 56. Кождий дяк має слідуочі обовязки в церкві:

- а) при читаній Літургії служити.
- б) при співаних, обрядом і звичаєм узаконених або через священника розпоряджених Богослуженнях співати у крилосі,
- в) при всіх принагідних Богослуженнях в церкві і поза церквою ставитися в часі і на місці і служити священникови згл. співати,
- г) провадити хор щонайменше 2 голосовий на самолівку, а зглядно учити і вести 4. голосовий хор нотного співу,
- д) удержувати в порядку церковні книги і ноти,
- е) заховувати спокій і тишину в церкві, захристії і на цвинтарі,
- з) на случай потреби зайнятися виконанням служебних чинностей при всіх Богослуженнях.

§ 57. У відношенню до душпастирів має дяк:

- а) оказувати їм поважанне і по слух, жичливість і чемність,
- б) підпирати щиро їх труди в церкві і громад,
- в) повинуватися виключно і безумовно парохови у церковних справах.

§ 58. У відношенню до піддячих, хору, прислуги церковної і церковного братства, має дяк бути супротивних спокійним, чемним і жичливим, хоч при тим і рішучим.

§ 59. В домашнім пожиттю має дяк:

- а) жити примірно з ріднею,
- б) виховувати побожно діти,
- в) бути тверезим,
- г) присвічувати громаді приміром християнських чеснот і викону-

вання релігійних практик, а особливо частим приманнем св. Тайн Покаяння і Евхаристії.

§ 60. У відношенню до парохіян має дяк:

- а) поводитися з ними чемно і жичливо,
- б) бути їм дорадником в трудах і потішителем у терпінню.

§ 61. В громадськiм життю має дяк:

- а) дбати про славу Божу, добро христ. католицької Церкви і спасення душ,
- б) лагодити у громаді партійні спори,
- в) помагати громаді у культурній, просвітній і економічній праці,
- г) по зможі учити дітей і громадянів церковного співу і гуртувати співлюбивих парохіянів у крилосі, щоби при торжественних Богослуженнях не співав сам дяк.

§ 62. е вказаним, щоби кождий дяк був членом свого станового товариства.

Арт. VIII. Права дяків.

§ 63. Кождий дяк має слідуочі права:

- а) в церкві засідати в крилосі,
- б) при процесіях поступати на чолі хору за хоругвами перед священником; де нема хору, дяк іде за священником,
- в) уживати довгу, чорну одержу, коли священник убирає колпак, низьку, круглу шачочку чорної краски (папафія).

§ 64. По укінченню кожного десятиліття бездоганної служби має дяк привілей одержати на внесення місцевого пароха від Митр. Ординаріату похвальну грамоту і привілей носити синій гузик на папафії.

§ 65. Коли дяк укінчить бездоганно 20. літ служби, то одержить 2 похвальні грамоти а не має в очі впадаючої фізичної уломности, має право через місцевий парохіальний уряд внести апробовану через деканальний уряд просьбу до Митр. Ординаріату о поставлення дяка на духовний степень четця і півця. Висвячений дяк має привілей но-

сити обойчик а при Богослуженнях убирати Стихар.

§ 66. За надзвичайні заслуги може дяк на внесене пароха, затвержене деканальним урядом і ухвалою Митрополичої Консисторії після волі Митр. Ординаріату одержати посьвяченне на піддіакона.

Арт. XI. Дисциплінарні справи.

§ 67. Безпосередним зверхником дяка є місцевий душпастир.

§ 68. Супротив провинившихся дяків можуть наступити слідуочі кари:

- А. порядкові:**
 - а) приязне напiмненне,
 - б) строге упiмненне з загрозою,
 - в) часова суспензія,
 - г) відсуненне від конкурсового іспиту на означений час,
- Б. дисциплінарні:**
 - д) заміна посади, оскільки дотичні парохи на нового дяка згодяться,
 - е) утрата посади,
 - ж) виключенне з дяківського стану.

§ 69. Коли дяк провиниться проти котрої небудь точки Арт. 7. священник уділяє йому напiмненне, перший раз приязно устно, другий раз строго зі загрозою на письмі (§ 68, а, б.).

§ 70. Коли 2 упiмнення не допоможуть, а в случаю, наколиб дяк виступив лично обидливо проти священника, викликав згiршенне або провинився проти карного закона, то і сейчас без попередних упiмнень парох суспендує дяка в його чинностях, прибирає на його місце провізоричного дяка і доносить про се деканови, а наколиб дяк повнив службу у самого декана, то декан доносить до віцедекана або до судісного декана.

§ 71. Суспендований дяк помічний або провізоричний тратить тим самим і посаду; суспендований дяк сталий побирає тільки доходи в Арт. 5. а—з визначені а тратить на час суспензії всі побори в Арт. 5. ж—і визначені (гл. § 49.).

§ 72. Декан або його заступник покликає одного зі сусідних свяще-

ників на нотаря, переводить слідуочі і або

- а) реституує дяка, або
- б) накладає відповідну кару після § 68, в, (дальша суспензія на певно означений час), по якій відбуттю наступає реституція дяка, або
- в) наколиб провина дяка була так тяжка, що домагалася кари дисциплінарної в § 68 г—ж означеної, декан пересилає всі акта з відповідним внесеннем до Митр. Суду церковного 1. інстанції у Львові.

§ 73. Митрополичий Суд церковний визначає речинець розправи, покликає дотичного пароха, дяка і евент. свідків на розправу і видає присуд. До розправи може дяк прибрати оборонця з помежи духовенства, дяків або вписаних на лісту адвокатів гр. кат. віри і української народности.

§ 74. Обом сторонам прислугує в речинці 14-днівним право відклику до Митр. Суду церковного другої інстанції у Львові, якого рішенне обовязує їх вже дефінітивно.

§ 75. У всіх справах, які мав би дяк піднести проти священника свого, властивим компетентним суддею є дотичний декан, до 1. відклику Митр. Суд церк. 1. інстанції, до 2. відклику Митр. Суд церк. 2. інст. у Львові.

§ 76. У спорах дяка з членами громади є суддею 1. інстанції місцевий парох, суддею 2. інстанції декан, 3-ої інстанції Митр. Суд церк. 1 інстанції у Львові.

§ 77. У спорах між двома дяками є першою і послідною інстанцією мировий суд товариства Самопомочи дяків у Львові.

§ 78. Дяк, який поминув би компетенцію судів в § 75—77 означених, підлягає ригорам в 70—74 означеним.

Арт. X. Переходові постанови.

§ 79. Всі посади старших дяків, заняті в дни низше поданим оповіщення сеї прагматики, будуть уважатися за стало обсажені, наколи

- А) що до кваліфікованих дяків:
 а) буде стверджена їх бездоганна служба,
 б) одержить від Митр. Ординаріату стабілізаційну грамоту.
- Б) що до некваліфікованих дяків:
 а) буде стверджена їх бездоганна служба,
 б) зложать в дволітнім терміні кваліфікаційний іспит,
 в) одержать від Митр. Ординаріату стабілізаційну грамоту. Наколи до 2. літ дяк не одержить стабілізаційної грамоти, може його посада бути виставлена на конкурс.
- § 80. Сей закон проголошується через оповіщення в Архієпархіяльних Відомостях і обов'язує від Томині Неділі 1925 Р. Б.

Присяга церковного дяка.

Я Н. Н. введений нині в службу церковного дяка в Н. прирікаю перед Господом Богом, Пречистою Дівою

Марією і всіми Святими, що буду точно і ревно сповняти всі обов'язки могого звання, давати примір чесного побожного і тверезого життя, поважати і слухати могого душпастиря і церковну власть, старатися пильно про все, що приносить славу Богу і добро Церкві а удаляти все, що наносилоб їм шкоду, беречи вірно книги, річи і все майно церкви та без дозволу пароха нікому їх не видавати, жити з парохіянами в згоді і спокою та придержувати все, що приписує службова прагматика для дяків, яка є мені добре знана. Так мені поможи Боже і всі Святі.

Приреченне се власноручно підписую.
 В дня 19... року.
 Підпис пароха Підпис дяка.
 і 2. провізорів яко свідків.

Від гр. кат. Митр. Ординаріату
 Львів, дня 1. квітня 1925. † Андрей
 Митрополит

Ч. 11/Орд.

Закон о канон. іституції.

Від двох тижнів по оголошенні в «Архієпархіяльних Відомостях» обов'язує слідуєчий Епархіяльний закон:

- § 1. Через подання о парохію священник приймає на себе обов'язок її обняти — на случай одержання і канонічно інститууватися до 3-х місяців.
- § 2. Хто резигнує з парохії, стається на 3. (три) роки неспосібним одержати инчу парохію, хиба що резигнацію оправдує канонічними причинами.
- § 3. За канонічну причину узнає сей закон: зміну в положенні парохії чи подаючогося о ню, яка зайшла по хвилі подання.
- § 4. Священик, одержавши парохію, є обов'язаний до 3 ох місяців зголоситися до кан. іституції.
- § 5. Занедбаня того речинця буде канонічно рівнозначним з резигнацією.

Від Митр. Ординаріату
 Львів, дня 8. квітня 1925.

† Андрей
 Митрополит

Ч. 1182/25.

Вінчання осіб обов'язаних до військової служби.

Справу заклучування супруж через особи обов'язані до військової служби регулює арт. 83. нового військового закона з дня 23. мая 1924. р. Днев. зак. Рп. П. поз. 609. обов'язуючого від 18. листопада 1924. р.

Після цього артикулу позволення військових властей на заклучення супружа потребуєть лиш сі, котрих при поборі узнано за здібних до служби в сталім війську і то аж до часу відбуття сеї служби в сталім війську, аж до часу евентуального узнання їх непридатними до служби в сталім війську.

Виходить отже з цього, що мущина узнаний при поборі за здібного, якому однак відсунено на пізнійше час військової служби, як також цей, якого еще не влучено до армії а вкінці і цей, що по думці арт. 66. наведеного закона зістав урльопований — потребуєть позволення військових властей на заклучення супружа хотяй фактично находяться в цивільнім стані

Всі інші мущини, отже ці, що находяться в перепоборовім або поборовім віці, як також узнані часово непридатними до служби в сталім війську, або узнані за здібних до сружби в загальнім ополченню з оружем чи без оружа, зовсім непридатні до військової служби а вкінці всі резервісти не є обмежені ніякими постановами військового закона при заклучуванню супружа.

Тому, що священник уділяючий вінчання не може знати відношення жениха до військової служби а це по думці арт. 98. нового військового закона може підлячи карі за співділання при заклучуванню супружа проти постанов арт. 83. наведеного закона — проте річею уділяючого вінчання буде жадати від жениха, що находиться в віці від 21 до 28 ліг включно (вік поборовий до 23. року життя, евентуальне відсунення до 26. року життя дволітна військова служба) щоби предложив позволення військових властей на заклучення супружа зглядно посвідку від своєї адміністраційної власти I-ої інстанції, що з огляду на постанови військового закона не є обмежений в праві заклучення супружа.

Таку посвідку, що до річників 1903. і взад видавати будуть згадані власти після цього як порозуміються з дотичною повітовою Допов. Командою, що до річників 1904. і слідуєчих по перегляненню власних поборових літ.

Аж до часу, коли виданий буде розпорядок Міністерства військових справ предвиджений в арт. 83. наведеного закона належить звертатися з прошенням о позволення військових властей на заклучення супружа особам обов'язаним до служби в сталім війську до власної Пов. Доповн. Команди. — Окружник Львівського Воевідства з дня 26. грудня 1924. р. Ч. 16569/24. II/I. Підпис: За Воеводу Кархеси.

Ч. 1323/Л.

Іспит конкурсний.

В днях 12. і 13. мая 1925. відбудеся іспит конкурсний дотично наук. Священникам, котрі хотять піддатися тому іспитови, особливо тим, що перший раз, пригадуєся тут. розпорядженне з дня 5. червня 1924. ч. 31/Орд. (Від. Арх. з р. 1924. ч. III.), як також розпорядженне з 29. жовтня 1917. (Від. Арх. 1917. арт. 92.) Безпосередно перед іспитом мають парохі зложити 12 зол., завідателі 8 зол., сотрудники 4 зол. а кромі того приписаний стемпель на свідоцтво.

Ч. 1884/К.

З нагоди Ювілейного Року Митрополичий Ординаріат зносить розпорядженне відмовляти по Службі Божій, 3. Богородице Діво з прочими молитвами.

Ч. 1885/К.

Нелегальний перехід з грецького обряду.

Взивається Всеч. Отців, щоб о кождім случаю нелегального переходу з грецького обряду тут доносили.

Дотація за заступчі чинности.

Мін. віроісповідань і просвіти рескриптом з 22. січня 1925. Ч. 148/25 за згодою Міністерства Скарбу вираженою в рескрипті з 23/ХІІ 1924. Нр. 315/ДБ/4 зізволило на виплату дотації за заступчі чинности гр. кат. духовенства з тим, що видатки з тої причини знайдуть покритте в етаті т. є будуть доконувані з бюджетових ошадностей. Дотації ці за заступства можуть бути виплачувані оо. завідателям і сотрудникам в границях не первис аючих в жаднім случаю двох третих частин дотації звичайного завідателя.

Ч. 713/88/К.

Ричалт канцелярійний.

Правительство виплатило Консistorії ричалт канцелярійний на 1925 р, з якого припало би на поодинокий парохіяльний уряд по 15 з. а на деканальний 24 з., які можуть управнені в Консistorській канцелярії підняти.

Ч. 595/59/Д.

Жертви за Служби Божі.

Подається до відома Всеч. Духовенству, що жертва на читану Службу Божу виносить 5 з. а за співану з парастасом з прислугою 10 з. з тим, що можна приймати і низші як рівнож і добровільно жертвовані висші суми. На случай жадання більшої жертви був би священник обовязаний до реституції.

Ч. 1885/К.

Належитість за АЕ. Відомости.

Поновно пригадується Всеч. оо. Деканам безпроволочно переслати належитість за АЕп. Відомости за р. 1924. від кождої парохії 4 зол.

Ч. 1410/Д.

Роківщина дяків.

Поручається Всч. ОО. проголосити вірним, що знесенне карток при сповіди не зносить роківщини, яка може бути побирана при иншій нагоді, як: ходження з молитвою перед Різдом, з Йорданською водою або при иншій нагоді.

Ч. 1893/К.

Звіти з науки ворожої католицькій церкві.

Взивається Всеч. Отців подавати тут найточніший звіт — оскільки і в якій парохії поширюються науки ворожої католицькій Церкві.

Ч. 5023/41/Б.

Будова церков з Фонду відбудови.

Міністерство Робіт публичних рескриптом з дня 26/І 1922 Ч. 5917/22 зарядило, що відбудова церков, шкіл і народних домів має бути з фондів відбудови переведена тільки тоді, коли дотичні пляни будуть затверджені Окружною Дирекцією відбудови в порозумінню з Відділом Штуки і Культури Воевідства. Пляни сі мають бути зладжені кваліфікованими інжинірами, архитектами і будова має виконуватись, оскільки можливо, під їх контролею. При тім будуть вести контролю сих будов повітові референти відбудови. Що до черги відбудови треба порозумітись з Митр. Ординаріатом, а сей порозуміється з консерватором при Відділі Штуки і Культури в Львівськім Воевідстві.

Ч. 1883/РД.

Обезпечення церкви і парох. будинків.

Митр. Ординаріат взиває Всеч. оо. Деканів, щоби з уською пильністю наставали на сповненне обовязку, щоби церкви і будинки парох. були обезпечені в «Дністрі» і щоби рати були точно плачені. На то заслугує вповні наше асекураційне Товариство «Дністер», яке все приходило і спішить, в разі нещастя і вогню з щирою грошевою помічю потерпівшим громадам, сего домагається і наш обовязок з уською пильністю дбати про цілість і ненарушимість церковного майна.

Ч. 785/85/РД.

Жертви на церков в Зарудю.

Церков і парохія в Зарудю, над Серетом зістали в часі війни знищені. Тому, що побожні парохіяне Зарудя не в силі самі відбудувати М. Орд. поручає горячо просьбу парохіян Зарудя о поміч і лепту на сю богоугодну ціль.

Ч. 1886/К.

Виміна вартісних паперів.

Передвоєнні австрійські папери вартісні належить предложити найпізніше до 15. мая с. р. Палаті Скарбовій у Львові ул. Косцюшка до виміни на облігації позички конверзійної. (Dziennik ustaw Nr. 21 ex 1925).

Ч. 1802/231/К.

Вкладки Укр. Щадниці.

Подається до відома, що Укр. Щадниця в Перемишли від дня 1 січня 1925 платить 12% від вложених вкладок.

Нові книжки.

Поручається Всеч. Духовенству »Гоміліїні науки на Неділі« о. Теодора Савойки. Жовква у ОО. Василян, 7. зол.

Ч. 913/99/РД.

Подається до відома, що накладом ОО. Душпастирів деканату Зборівського вийшла брошура про баптистів і подібні секти: »Стережіться ложних пророків«.

ХРОНІКА.**Іменовані деканами:**

Ч. 602 о. Кароль Бардин, Стрийським деканом. Ч. 602. о. Петро Шанковський Миколаївським деканом. Ч. 1402. Містодн. Радек. декан іменованій о. Др. Волод. Пелліх.

Титул вислуженого декана отримав:

Ч. 563 о. Михайло Гаврилюк, парох в Стільську.

Похвальними грамотами наділені:

Симеон Костів, Катерина Жукевич з Полюхова, Гнат Цибрівський з Романова. Михайло Боринець учитель в Слободі. Михайло Фмодович, Лука Данкевич, Дмитро Тимків, Григорій Максимець, Олекса Снігур, Федір Винник, Сень Дуба, Олекса Микола і Юрко Дуб, Ілько Романинець. Осип Павкович, Олекса Ориняк жителі Орави. Анна Чепіль з Лапшина, Андрей Шукатка, Юрій Сенів, Дмитро Михайлишин, Евстахій Чоп жителі Побука. Михайло Тимків, Антін і Марія Кравець, Іван і Марія Тимків, Семен і Анча Джонджера жителі Сороки. Василь Сенишин пров. церк. і Ник. Желинський в Лапишяні. Никола Мельникович з Гошова.

Дозвіл на ношенне повного заросту отримав:

Ч. 1076 о. Лука Семків, парох в Завою.

Увільнення від конк. іспиту отримали:

Ч. 625 о. Конст. Гуляй, парох в Нестаничах на 6. літ.
Ч. 955 о. Андрей Одіжинський. парох в Піддністриях на 6. літ.

Продовження важности попереднього конк. іспиту отримав:

Ч. 473 о. Іван Машак, парох в Селисках до осіннього реч. 1925 р.

Місію до навчання рел. отримали:

Павло Лушанець учит. в Юзьковичах. Михайло Кузьма учит. в Хватові. Дамян Фуртак упр. школи в Слободі. Прокіп Пастівничий упр. шк. в Славятині. Михайло Сирота учит. в школах належачих до парохії Збараж. Михайло Боринець учит. в Слободі рівн. Зиновій Білевих ук. богосл. в Полоничній і Гуті пол. Михайло Добротвір упр. шк. в Клеба-

нівці. Андрій Шунь ук. богосл. в Розвадові. Ольга Костишинівна в Перлівцях. о. Михайло Мартинюк в Митниці і о. Мих. Гайдукевич в Йозефівці. Теодор Грицай учит. в Стрілисках стар. Станислава Вітрилякова в Хропогорбі. о. М. Притуляк в промисл. школі в Сколім. Марія Мійська слух. філ. в парохії Вовків. Ілія Шалапута упр. школи в Заланові на час заступства о. Л. Залужного. Стефанія Литвинівна учит. в Супранівці. Антоній Гардіяш учит. в Росоховатци. Мик. Панчук упр. шк. в Якимові. Марія Орісяк учит. в Раківці. Марія Сембратовичівна учит. в Кальнім. Іван Кожан, учит. в Росточках. Михайло Олійник ук. богосл. в Гушанках, Лозівці, Ободівці і Добромірці. о. Василь Чопей неопресв. місце катехит шкіль в Галичи.

Ч. 1090 Екзамінаторами до дяківського іспиту іменовані Впр. ОО.

о. Василь Томович, о. Алексій Пясецький, Домет Садовський, Евзевій Бачинський, Александер Яримович, Омелян Горчинський, Николай Галянт, Іван Туркевич.

Ч. 1253 До екзамінаційної комісії при матурі для екстерністів призначені Впр. ОО.:

Леонід Лужницький, Др. Василь Лаба, Др. Гавриїл Костельник, Василь Лициняк — у Львові; М. Конрад і Т. Бородайкевич в Тернополі.

Ч. 687 Другим Орд. шк. комісарем Любін. дек. іменованій:

о. Ю. Ільницький, парох в Семигинові.

Ч. 1121 Заступником гр. кат. обр. в повіт. шк. Раді в Збаражі іменованій:

о. Александер Голінатий парох в Збаражі.

Душпастирські посади отримали:

Ч. 542 о. Волод. Стернюк екс. завід. в Наварії. Ч. 923 о. Василь Прихідко неопр. завід. в Дмитрові. Ч. 953 о. Йосиф Рибачук завід. в Пліснянах, з обов. повнення душп. винностей в Свіржу. Ч. 1091 о. Ник. Бриль екс. завід. в Малашівцях. Ч. 1160 о. Мих. Чайківський завід. в Магнаєві. Ч. 1064 о. Іван Мандзюк завід. в Ярославичах. Ч. 902 о. Алекс. Сабат завід. в Дулибах. Ч. 882 о. Стефан Смачило сист. сотр. в Нараєві. Ч. 1009 о. Евг. Манковський екс. завід. в Стрілкові. Ч. 1274 о. Юліян Паук завід. в Ратиши. Ч. 1651 о. Григ. Кубай експоз. в Заставцях. Ч. 1558 о. Марко Дорош екс. завід. в Білківцях на час хороби пароха. Ч. 1657 о. Іван Павлусевич екс. завід. в Негівцях. Ч. 1647 о. Мих. Чайківський екс. завід. в Гарбузові. Ч. 1277 о. Волод. Любка завід. в Межирічу. Ч. 1161 о. Волод. Ковальський завід. в Желехові вел. Ч. 1529 о. Павло Камінський екс. завід. в Якимові. Ч. 1732 о. Михайло Лабай, завід. в Полоничах. Ч. 1653 о. Орест Щуровський сист. сотр. в Бурштині. Ч. 1745 о. Филімон Ковальський екс. завід. в Покрівцях на час хороби пароха. Ч. 1765 о. Николай Рокецький неопр. прив. сотр. в Новосілках ліск. з осідком в Кудерявцях. Ч. 1733 о. Григорій Цюпка, неопр. сотр. сист. в Яричові новім. Ч. 1720 о. Николай Цегельський неопр. прив. сотр. в Висипівцях. Ч. 1754 о. Роман Левицький неопр. завідат. в Соколівці, Бобрецького декан. Ч. 1751 о. Володилір Пашковський, неопр. прив.

сотр. в Глинянах. Ч. 1749 о. Василь Квіт неopr. місц. завід. в Кабарівцях. Ч. 1752 о. Володимир Кармазин неopr. прив. сотр. в Стоянові. Ч. 1753 о. Михайло Патрило, неopr. експ. сотр. в Заднишівці коло Староміщини. Ч. 1767 о. Севастіян Зубрицький, неopr. завід. парохії в Ялинковатім, і екс. завід. в Хашованню. Ч. 1748 о. Михайло Козоріс, неopr. експ. сотр. в Охримівцях. Ч. 1851 о. Николай Вояковський неopr. завід. в Камянках. о. Маріян Плешкевач неopr. завід. парохії в Ражневі. о. Боліновський Василь сотр. в Збаражі.

Канонічну інституцію отримали:

Ч. 577 о. Андрей Мельник на Вишнів. Ч. 637 о. Павло Камінський на Банюнин. Ч. 417 о. Лев Янович на Жупане. Ч. 981 о. Николай Лесик на Демянів. Ч. 1023 о. Михайло Дацько на Підлисе. Ч. 1091 о. Василь Саляк на Сернки гор. Ч. 1238 о. Михайло Шавала на Мечишів. Ч. 1648 о. Василь Зварич на Ст. Збараж. Ч. 1447 о. Ілія Васильківський на Острів. Ч. 1418 о. Климентин Базилевич на Княжолуку. Ч. 1506 о. Матвій Гуньовський на Махнівці. Ч. 1374 о. Волод. Гарасимович на Камянки. Ч. 1375 о. Теодор Кутний на Годів. Ч. 1376 о. Волод. Чубатий на Присівці. Ч. 1255 о. Петро Шанковський на Оброшин. Ч. 1322 о. Михайло Дмитрик на Увсе. Ч. 1623 о. Теодор Богатюк на Городище. Ч. 808 о. Григорій Микитюк на Гаї Старобр. Ч. 1785 о. Іван Ковалишин на парохію Борусів. Ч. 1852 о. Александр Кадій на Гузіев.

Ординовані зістали:

Ч. 1766. Вояковський Николай, Зубрицький Севастіян, Кармазин Волод. Квіт Василь Стефан, Козоріс Михайло, Левицький Роман, Пашковський Володимир, Патрило Михайло, Плешкевич Маріян, Рокецький Николай, Цегельський Николай, Цюпка Григорій, Чопей Василь, Боліновський Василь.

Ч. 1332.

Конкурс на опорожнені парохії з речинцем 31. мая 1925.

1. Бібрка.
2. Підярків.
3. Соколівка дек. Бобрецького.
4. Церковна » Болахівського.
5. Висоцько » Брідського.
6. Ражнів дек. Брідського.
7. Суходоли дек. Брідського.
8. Черепин дек. Винницького.
9. Перевозець дек. Войнилівського.
10. Німшин декан. Галицького.
11. Полоничі, » Глинянського.
12. Ілеме дек. Долинського.
13. Лолин » »
14. Балічі нагірні дек. Журавенського.
15. Вертелка дек. Залозецького.
16. Звижень » »
17. Кутище » »
18. Маркопіль » »
19. Ратище » »

20. Шишківці дек. Залозецького.
21. Кабарівці » Зборівського.
22. Плісняни » »
23. Станиславчик дек. Лопатинського.
24. Стремільче » »
25. Лукавиця нижна дек. Любинецького
26. Труханів дек. Любинецького.
27. Желехів вел. дек. Миятинського.
28. Неслухів дек. Миятинського.
29. Убине » »
30. Якинів » »
31. Воля велика дек. Николаївського.
32. Пальчинці дек. Новосельського.
33. Терпилівка » »
34. Гарбузів » Оліївського.
35. Манаїв » »
36. Перепельники дек. Оліївського.
37. Тростянець вел. дек. »
38. Лецівка дек. Перегінського.
39. Небилів » »
40. Ольхівка » »
41. Сливки » »
42. Суходіл » »
43. Волків » Перемишлянського.
44. Утіховичі дек. »
45. Панасівка » Підкаменецького.
46. Пеняки » »
47. Чепелі » »
48. Гребенів » Скільського.
49. Дмитрів » Радехівського.
50. Криве дек. »
51. Коростів дек. Скільського.
52. Ямельниця » »
53. Стрільків » Стрийського.
54. Дулиби » »
55. Деревляни » Струмило каменецького.
56. Малашівці дек. Тернопільського.
57. Сморже » Тухлянського.
58. Хашоване » »
59. Ялинковате дек. »
60. Негівці дек. Войнилівського.
61. Розгірче дек. Любинецького.
62. Топорів » Буского.

Убігателі на парохії мають в поданнях навести: 1) Коли і з яким успіхом зложили іспит конк. 2) Чи і котрого дня повідомили Уряд декан. і просили о вислане табелі кваліфікаційної. 3) До кожного подання належить долучити 1. зол. яко канцеляр. таксу. Подання без наведення повисших дат, як також вплинувші до протоколу по речинци не будуть узгляднені.

- Ч. 1776 о. Йоан Захаріясевиц, парох Желехова вел. дня 2/3 1925.
Ч. 1272 о. Іван Гегейчуч парох Розгірча, дня 8 марта 1925.
Ч. 472 о. Алекс. Данилович парох Бібрки, дня 6/1 1925.
Ч. 507 о. Юліян Дуткевич, парох Дмитрова дня 6/1 1925.
о. Йосиф Цегельський парох в Топорові в квітні 1925.

Душі їх поручається молитвам ОО. Собратій.

Львів, дня 15. квітня 1925.

Від гр.-кат. Митрополичого Ординаріату.

свиц. Михайло Яцковський
Канцлер

Александр Бачинський
ген. Вікарій

Дім торговельно-промисловий „ДОСТАВА“

Кооператива з обмеж. пор., основана в цілі згуртування виробу і торгу церковними речами в українських руках.

Дирекція: Львів, вул. Домініканська 11. — — — —

Склади: Львів, вул. Руська ч. 20., Перемишль, Ринок 23.

Поручає свої багато заосмотрені склади всеї церковної утвари, ризи, образи, образці, світло й кадило. — Приймає всякі замовлення, напрями, золочення і переплети книг. Достарчає дзвони з німецьких фабрик, з першорядного передвоенного матеріалу, з довільними написами, готові і на замовлення. Виконує всякі малярські і різьбарські роботи найліпшими артистами. Поручає підприємців будови церков і напрями. Виготовлює церковні хоругви і фани, як також прапори для „Соколів“ і „Січий“ від найдешевших до найвибагливіших, церковне біля і обруси. Доставляє всякого рода килими та дивани до церков та кімнат. — „ДОСТАВА“ має застережене виключне право виготовляти копії образу:

„св. свмч. Йосафата“

кисти артиста М. Сосенка, на полотні, дереві і блясі (ціна залежить від матеріалу і величини). Образці св. Йосафата вже на викінченню. Кождий священник і кожда церква повинні бути членами „ДОСТАВИ“ (Уділ 10 зол., вписове 1 зол.)

Часть зиску розділює „ДОСТАВА“ на церковні і народні цілі. За 1924. виплатила на фонд вдів і сиріт по священниках 1000 зол.

Хто купує в „ДОСТАВИ“, купує у себе, збільшує народне майно, попирає рідний промисл і торговлю.

Українська кравецька робітня Софрона Ференцевича Львів — Домініканська 11/П.

виконує солідно і по конкуренційних цінах, всі кравецькі роботи для Всечесного Духовенства.

Оплата ричалтова
розпор. Міністерства Почт і Тел.
з 25,5 1923 Ч. 2527/V.

Всч. гр. кат. Уряд парохіяльний

в

почта

ЛЬВІВСЬКО-АРХІЕПАРХІЯЛЬНІ ВІДОМОСТІ

РІЧНИК XXXVIII.

Львів, 15. липня 1925.

Ч. III.

Ч. 15/Орд.

Acta Apostolicae Sedis — commentarium officiale

N-ro 8, 2. VI 1925., V XVII.

містять, що слідує:

Inter Santam Sedem et Po-
loniae Republicam

SOLEMNIS CONVENTIO

Au nom de la Très-Sainte et In-
divisible Trinité.

Sa Sainteté le Pape Pie XI et le
Président de la République de Pologne
M. Stanislas Wojciechowski,

Animés du désir de déterminer la
situation de l'Eglise Catholique en
Pologne et d'établir les règles qui ré-
giront d'une manière digne et stable
les affaires ecclésiastiques sur le terri-
toire de la République,

Ont décidé à ces fins de conclure
un Concordat.

En conséquence Sa Sainteté le Pa-
pe Pie XI et le Président de la Ré-
publique de Pologne M. Stanislas
Wojciechowski ont nommé leurs Plé-
nipotentiaires respectifs,

Sa Sainteté:

Son Eminence Révérendissime le
Cardinal Pierre Gasparri, Son Secré-
taire d'Etat;

Le Président de la République:
Son Excellence M. Ladislas Skrzyń-
ski, Ambassadeur de la République
de Pologne près le Saint-Siège;

M. le Professeur Stanislas Grab-
ski, Député à la Diète de Pologne,
ancien Ministre des Cultes et de
l'Instruction Publique.

КОНКОРДАТ

між Св. Престолом а Річю
посполитою Польською.

»В ім'я Пресвятої і Нероздільної
Троїці.

Його Святість Папа Пій XI і Пре-
зидент Річипосполитої Польської
П. Станіслав Войцеховскі, бажаючи
означити становище Католицької
Церкви в Польщі й усталити пра-
вила, котрі в гідний і сталий спосіб
керуватимуть церковними справа-
ми на землях Річипосполитої, ріши-
ли для тієї цілі конкордат.

Наслідком цього Його Святість
Папа Пій XI і Президент Річипо-
сполитої польської П. Станіслав
Войцеховскі йменували на те своїх
повновласників. Його Святість: Й.
Емініцію Всечеснішого Кардинала
Петра Гаспаррі, Свого Секретаря
Стану; Президент Річипосполитої:
Й. Ексцелленцію П. Володислава
Скршяньського, амбасадора Річипо-
сполитої Польської при Св. Престо-
лі; П. професора Станіслава Граб-
ського, посла до сойму польського,
колишнього міністра визнань і пу-

Львівська духовна
школа

№ 111

Les Plénipotentiaires surnommés après l'échange de leurs pleins pouvoirs, ont arrêté les dispositions suivantes, auxquelles désormais les hautes Parties contractantes s'engagent à se conformer.

Art. I. L'Eglise satholique, sans distinction de Rites, jouira dans la République de Pologne d'une pleine liberté. L'Etat garantit à l'Eglise le libre exercice de Son pouvoir spirituel et de Sa juridiction ecclésiastique, de même que la libre administration et gestion de Ses affaires et de Ses biens, conformément aux Loix divines et au Droit Canon.

Art. II. Les Evêques, le Clergé et les fidèles communiqueront librement et directement avec le Saint-Siège. Dans l'exercice de leurs fonctions, les Evêques communiqueront librement et directement avec leur Clergé et leurs fidèles et publieront de même leurs instructions, leurs ordonnances et leurs lettres pastorales.

Art. III. Afin de maintenir les relations amicales entre le Saint-Siège et la République de Pologne, un Nonce Apostolique résidera en Pologne et un Ambassadeur de la République résidera auprès du Saint-Siège. Les pouvoirs du Nonce Apostolique en Pologne s'étendront sur le territoire de la Ville Libre de Dantzig.

Art. IV. Les autorités civiles prêteront leur appui à l'exécution des décisions et des décrets ecclésiastiques: a) au cas de destitution d'un ecclésiastique, de sa privation d'un bénéfice de l'Eglise, après promulgation d'un décret canonique relatif à la destitution ou privation susmentionnées, l'habit ecclésiastique; b) au cas de ou au cas de défense du port de perceptions de taxes ou prestations destinées à des buts ecclésiastiques et prévues par les lois de l'Etat; c) dans tous les autres cas prévus par les lois en vigueur.

Art. V. Les ecclésiastiques jouiront dans l'exercice de leur ministère

бличної просвіти. Названі повновласники, після взаємного пропозиції своїх повноважень, вирішили ось які постанови, до яких відтепер зобов'язуються стосуватись високі закрючуючі угоду Сторони.

Art. I. Католицька Церква, без ріжниць обрядів, користуватиметься в Річипосполитій польській повною свободою. Держава забезпечує (гаранти) Церкві вільне виконання Її духовної власти й Її церковної юрисдикції, а також і вільну управу (la libre administration) й ведення своїх справ (gestion de ses affaires) і своїх маєтків (de ses biens), згідно з Божими правами і канонічним правом.

Art. II. Єпископи, духовенство й вірні будуть вільні й безпосередньо зноситись зі св. Престолом. У виконанню своїх чинностей будуть єпископи вільно й безпосередньо зноситись зі своїм духовенством і своїми вірними, а так само оголошуватимуть свої поучення (instructions), свої прикази (ordonnances) і свої пастирські листи.

Art. III. Для вдержання приязних взаємин між св. Престолом а Річипосполитою Польською резидувати ме в Польщі Апостольський Нунцій й амбасадор Річипосполитої резидуватиме при св. Престолі. Власти Апостольського Нунція в Польщі розтягатимуться на область вільного міста Данська.

Art. IV. Горожанські власти даватимуть свою поміч до виконання рішень і декретів церковних: а) на випадок скинення з уряду (destitution) духовної особи, позбавлення її церковної бенефіції, після оголошення канонічного декрету про скинення або позбавлення, попередно згадані, або на випадок заборони ношення духовної одежі; б) на випадок побирання такс або чинитьб (prestations), призначених на церковні цілі і передбачених державним законом; в) у всіх інших випадках передбачених обов'язуючими законами.

Art. V. Духовні особи, користуватимуться в виконанню свого

A l'égal des fonctionnaires de l'Etat, ils bénéficieront du droits d'exemption d'une protection juridique spéciale. de la saisie judiciaire pour une partie de leurs traitements. Les ecclésiastiques ayant reçu les ordres, les religieux ayant prononcé leurs vœux, les élèves des Séminaires et les novices, qui se seraient présentés aux Séminaires et aux Noviciats avant une déclaration de guerre, seront exemptés du service militaire, excepté les cas de levée en masse. Dans ces derniers cas les prêtres ordonnés exerceront dans l'armée leur ministère, sans qu'il soit porté préjudice, cependant, aux intérêts des paroisses, tandis que les autres membres du Clergé seront affectés au service sanitaire. Les ecclésiastiques seront libérés des fonctions civiles, incompatibles avec la vocation sacerdotale, telles que celles de jurés, de membres des Tribunaux, etc.

Art. VI. L'immunité des églises, des chapelles et des cimetières est assurée, sans que cependant la sécurité publique ait à en souffrir.

Art. VII. Les armées de la République de Pologne jouiront de toutes les exemptions qui sont accordées aux armées par le Saint-Siège, selon les prescriptions du Droit Canon. En particulier, les aumôniers auront, par rapport aux militaires et à leurs familles, les droits de curé et exerceront les fonctions de leur ministère sous la juridiction d'un Evêque d'Armée, qui aura de droit de les choisir. Le Saint-Siège permet que ce Clergé, en ce qui concerne son service militaire, soit soumis aux autorités de l'Armée.

Art. VIII. Les dimanches et le jour de la fête nationale du Trois Mai, les trêtres officiants réciteront une prière liturgique pour la prospérité de la République de Pologne et de son Président.

Art. IX. Aucune partie de la République de Pologne ne dépendra d'un Evêque dont le siège se trouverait en dehors des frontières de l'Etat

уряду особливою охороною правною. На рівні з державними урядовцями (fonctionnaires) користатимуть вони з права вилучення від судової заїманщини (saisie judiciaire) части своїх дотацій. Духовні особи, котрі одержали свячення, ченці, котрі склали обіти, вихованці семінарій і новіки, котрі вступили в семінарії і в новіціати перед вповідженням війни, будуть виняті від військової служби, з виїмкою випадків загального ополчення. У цих останніх випадках священики свячені виконуватимуть в армії свій духовний уряд (ministere), однак так, щоби не принесло шкоди для добра парохій, коли тимчасом другі члени клиру будуть приділені (affectés) до санітарної служби. Духовні особи будуть вільні від горожанських чинностей, незгідних зі священичим призначенням, таких, як присяжних суддів, членів трибуналів і т. и.

Art. VI. Недоторканість церков, каплиць і цвинтарів е забезпечена, однак так, щоб публична безпека на тім не терпіла.

Art. VII. Війська Річипосполитої Польської користуватимуться всіми виїмками, якими Святий Престіл наділяє війська по приписам канонічного права. З окрема військові духовники матимуть права пароха в відношенню до військових і їхніх родин і виконуватимуть чинности свого духовного уряду під юрисдикцією військового єпископа, котрий матиме право вибирати їх. Св. Престіл годиться на те, щоб цей клир, у цім, що відноситься до його військової служби, підлягав військовим владам.

Art. VIII. У неділі і в день державного свята третього травня, священики, котрі правлять (officiants), відчитуватимуть літургічну молитву за добро (prospérité) Річипосполитої польської й її Президента.

Art. IX. Ніодна частина Річипосполитої польської не буде залежна від єпископа, котрого престіл находився б поза границями польської

polonais. La Hiérarchie catholique dans la République de Pologne sera constituée comme suit:

A. Rite latin.

- I. Province ecclésiastique de Gniezno et Poznan:
Archidiocèse de Gniezno et Poznan,
Diocèse de Chelmno,
» de Wloclawek.
- II. Province ecclésiastique de Varsovie:
Archidiocèse de Varsovie,
Diocèse de Plock,
» de Sandomierz,
» de Lublin,
» de Podlachie,
» de Łódz.
- III. Province ecclésiastique de Wilno:
Archidiocèse de Wilno,
Diocèse de Lomza,
» de Pinsk.
- IV. Province ecclésiastique de Lwów:
Archidiocèse de Lwów,
Diocèse de Przemysl,
» de Luck.
- V. Province ecclésiastique de Cracovie:
Archidiocèse de Cracovie,
Diocèse de Tarnów,
» de Kielce,
» de Czestochowa,
» de Silés e.

B. Rite greco-ruthène.

Province ecclésiastique de Lwów:
Archidiocèse de Lwów,
Diocèse de Przemysl,
» de Stanislawów.

C. Rite arménien.

Archidiocèse de Lwów.

Le Saint-Siège ne procédera à aucune modification de la hiérarchie ci-dessus ou de la circonscription des provinces et diocèses, sinon en accord avec le Gouvernement polonais, sauf les petites rectifications de limites exigées par le bien des âmes

Art. X. La création et la modification des bénéfices ecclésiastiques, des Congrégations et Ordres religieux, ainsi que de leurs Maisons et établissements, dépendra de l'autorité ecclésiastique compétente, laquelle, toutes les fois que les dites mesures entraîneraient des dépenses pour le Tré-

держави. Католицька ерархія в Річипосполитій польській буде устроєна ось як:

A) Латинський обряд.

- I. Церковна провінція гнєзненсько-познанська:
Архієпархія Гнєзно й Познань,
Епархія Хелмно,
» Вроцлавек.
- II. Церковна провінція варшавська:
Архієпархія Варшава:
Епархія Плоцьк,
» Сяндомір,
» Люблин,
» Підляшша,
» Лодзь.
- III. Церковна провінція виленська:
Архієпархія Вильна:
Епархія Ломжа,
» Пинськ.
- IV. Церковна провінція львівська:
Архієпархія Львів:
Епархія Перемишль,
» Луцьк.
- V. Церковна провінція краківська:
Архієпархія Краків:
Епархія Тарнів,
» Кельці,
» Ченстохова,
» Шлеськ.

B) Грецько-руський обряд.

Церковна провінція Львівська:
Архієпархія Львів,
Епархія Перемишль,
» Станиславів.

B) Вірменський обряд.

Архієпархія Львів.

Св. Престіл не переведе ніякої зміни в згаданій ерархії, або в розграниченню провінцій та епархій як тільки в згоді з польською владою, за виїмком малих поправок границь, потрібних для добра душ.

Art. X. Творення й переміна церковних бенефіцій, згромажень законних і законів, як також їхніх домів і заведень (établissements) завіситиме від компетентної церковної влади, котра, скільки раз згадані зарядження потягалиб за собою видатки з державного скарбу, по-

— 37 —
sor de l'Etat, y procédera après entente avec le Gouvernement. Les étrangers ne recevront pas la charge de supérieurs des Provinces des Ordres religieux, à moins d'avoir obtenu du Gouvernement une autorisation à cet effet.

Art. XI. Le choix de Archevêque et des Evêques appartient au Saint-Siège. Sa Sainteté consent à s'adresser au Président de la République, avant de nommer les Archevêques et les Evêques diocésains, les coadjuteurs cum jure successionis, de même que l'Evêque d'Armée, pour s'assurer que le Président n'a pas de raisons de caractère politique à soulever contre ces choix.

Art. XII. Les Ordinaires ci-dessus avant d'assumer leurs fonctions, prêtent, entre les mains du Président de la République, un serment de fidélité d'après la formule suivante:

»Devant Dieu et sur les Saints Evangiles, je jure et je promets, comme il convient à un Evêque, fidélité à la République de Pologne. Je jure et je promets de respecter en toute loyauté et de faire respecter par mon Clergé le Gouvernement établi par la Constitution. Je jure et je promets en outre que je ne participerai à aucun accord ni n'assisterai à aucun conseil pouvant porter atteinte à l'Etat polonais ou à l'ordre public. Je ne permettrai pas à mon Clergé de participer à de telles actions. Soucieux du bien et de l'intérêt de l'Etat, je tâcherai d'en écarter tout danger dont je le saurais menacé.»

Art. XIII. 1.° Dans toutes les écoles publiques, à l'exception des écoles supérieures, l'enseignement religieux est obligatoire. Cet enseignement sera donné à la jeunesse catholique par des maîtres nommés par les autorités scolaires qui les choisiront exclusivement parmi les personnes autorisées par les Ordinaires à enseigner la Religion. Les autorités ecclésiastiques compétentes surveilleront l'enseignement religieux en ce qui concerne son contenu et la morale des enseignants.

ступуватиме в цім за порозумінням із владою. Чужинці не будуть одержувати становищ зверхників законних провінцій, хиба що достануть від влади на цю річ уповажнення.

Art. XI. Вибір архієпископів й єпископів належить до Св. Престола. Його Святість годиться на те, щоби звертатись до Президента Річипосполитої перед іменуванням архієпископів й єпископів епархіяльних, коадюторів з правом наслідства, також і військового єпископа, щоби допевнитись, чи Президент не має причин політичного характеру противитись цим виборам.

Art. XII. Згадані ординарії, заким обіймуть свої чинности, зложать до рук Президента Річипосполитої присягу вірности по ось якій формулі: »Перед Богом і на святі Євангелії присягаю й прирікаю, як годиться єпископови, вірність Річипосполитій польській. Присягаю й прирікаю, з цілою лояльністю шанувати й казати своему духовенству шанувати уряд, установлений конституцією. Присягаю й прирікаю крім того, що не братиму участі ні в якому порозумінні, ані не буду присутній ні при якій нараді, яка може принести шкоду польській державі або публичному порядку. Не позволю мому духовенству брати участі в таких акціях. Дбаючи за добро й інтерес держави буду старатись відвертати від неї всяку небезпеку, про яку я б знав, що вона грозить.»

Art. XIII. 1. В усіх публичних школах, крім висших шкіл, наука релігії є обовязкова. Цю науку даватимуть католицькій молоді вчителі, іменовані шкільними владами, які вибиратимуть їх виключно з поміж осіб уповажнених ординаріями до навчання релігії. Церковні влади компетентні наглядатимуть навчання релігії в тім, що відноситься до його змісту й моральности вчителів. У випадку, колиб ординарій відобрав учителеви уповажнення, яке дав був він йому, сей останній буде

Au cas où l'Ordinaire retirerait à un enseignant l'autorisation qu'il lui aurait donnée, ce dernier sera par là même privé du droit d'enseigner la Religion.

Les mêmes principes, concernant le choix et la révocation des enseignants, seront appliqués aux professeurs, aux agrégés et aux adjoints universitaires des facultés de Théologie catholique (Sciences ecclésiastiques) des Universités de l'Etat.

2°. Dans tous les diocèses l'Eglise catholique possédera des Séminaires ecclésiastiques en conformité avec le Droit Canon, qu'Elle dirigera et dont Elle nommera les enseignants.

Les brevets d'études délivrés par les grands Séminaires seront suffisants pour enseigner la Religion dans toutes les écoles publiques, exceptées les écoles supérieures.

Art. XIV. Les biens appartenant à l'Eglise ne seront soumis à aucun acte juridique, modifiant leur destination, sans le consentement des autorités ecclésiastiques, sauf les cas prévus par les lois sur l'expropriation pour cause de systématisation des voies de transport et des rivières, de défense nationale et causes similaires. En tout cas la destination des immeubles et meubles, consacrés exclusivement au service divin, tels que les églises, les objets de culte, etc., ne pourra être modifiée sans que l'autorité ecclésiastique compétente les ait privés au préalable de leur caractère sacré.

Aucune construction, modification ou restauration des églises et chapelles n'aura lieu qu'en accord avec les prescriptions techniques et artistiques de lois concernant la constructions des bâtiments et la conservation des monuments.

Dans chaque diocèse sera formée une commission nommée par l'Evêque, d'accord avec le Ministre compétent, pour la conservation dans les églises et les locaux ecclésiastiques d'antiquités, d'œuvres d'art, de documents d'archives et de manuscrits possédant une valeur historique ou artistique.

тимсамим позбавлений права навчання релігії.

Ті самі принципи, які відносяться до вибору й відкликання вчителів, застосується до професорів, доцентів і адюнктів університетських відділів католицької Богословії (Церковних наук) в державних університетах.

2. В усіх епархіях католицька Церква матиме духовні семінарії відповідно до канонічного права, котрими Вона управлятиме й для котрих Вона йменуватиме вчителів. Наукові дипломи, видані великими семінаріями, будуть вистарчаючими для навчання релігії у всіх публичних школах, крім вищих шкіл.

Art. XIV. Маєтки, котрі належать до Церкви, не будуть піддані ніякому юридичному актови, перемінюючому їхнє призначення, без згоди церковних властей, крім випадків передбачених законами до вивлащення для цілей регуляції перевізних доріг і рік, державної оборони й подібних цілей. На всякий випадок призначення нерухомостей і рухомостей посвячених виключно для богослуження, як церков, предметів культу і т. д. не буде могло бути зміненим без попереднього зняття з них через компетентну церковну владу їхнього святого характеру.

Ніяка будова, переміна чи реставрація церков і каплиць не відбудеться інакше, як тільки в згоді з технічними й мистецькими приписами законів, які відносяться до будови будинків і консервацій пам'ятників. У кожній епархії установається комісія, йменовану через єпископа, в порозумінні з компетентним міністром для охорони в церквах і церковних місцях старинностей, творів мистецтва, архивних документів і рукописів, які мають історичну чи мистецьку вартість.

Art. XV. Les ecclésiastiques, leurs biens et les biens des personnes juridiques ecclésiastiques et religieuses sont imposables à l'égal des personnes et des biens des citoyens de la République et des personnes juridiques laïques, à l'exception toutefois des édifices consacrés au service divin, des Séminaires ecclésiastiques, des maisons de formation des religieux et religieuses, de même que des maisons d'habitation des religieux et religieuses qui ont fait voeu de pauvreté, et des biens et titres dont les revenus sont destinés aux besoins du culte religieux et ne contribuent pas aux revenus personnels des bénéficiaires. Les habitations les Evêques et du Clergé paroissial, de même que leurs locaux officiels, seront traités par le Fisc à l'égal des habitations officielles des fonctionnaires et des locaux des Institutions de l'Etat.

Art. XVI. Toutes les personnes juridiques ecclésiastiques et religieuses polonaises ont, selon les règles du droit commun, le droit d'acquérir, de céder, de posséder et d'administrer, conformément au Droit Canon, leurs biens meubles ou immeubles, de même que le droit d'estimer devant toute instance ou autorité de l'Etat pour la défense de leurs droits civils. Les personnes juridiques ecclésiastiques et religieuses sont reconnues comme polonaises en tant que les fins pour lesquelles elles ont été établies concernent les affaires ecclésiastiques ou religieuses de la Pologne et que les personnes, autorisées à les représenter et à administrer leurs biens, résident dans les territoires de la République de Pologne. Les personnes juridiques ecclésiastiques et religieuses, qui ne répondraient pas aux conditions ci-dessus, jouiront des droits civils accordés par la République aux étrangers.

Art. XVII. Les personnes juridiques ecclésiastiques et religieuses ont le droit d'établir, de posséder et d'administrer, selon le Droit Canon et d'accord avec le droit commun de

Art. XV. Духовні, їхні маєтки й маєтки правних осіб церковних і чернечих підлягають оподаткованню нарівні з особами і маєтками горожан Річипосполитої і свецьких осіб правних, однак крім будинків присвячених богослуженню, духовних семінарій, домів для виховання (des maisons de formation) ченців і черниць, так само домів мешкальних ченців і черниць, котрі склали обіт убожества, та маєтків і титулів правних, яких доходи є призначені на потреби релігійного культу й не причиняються до особистих доходів бенефіціарів. Мешкання єпископів і парохіяльного духовенства та їхні урядові домівки трактуватиме державний скарб на рівні з урядовими домівками урядовців і домівками державних установ.

Art. XVI. Всі польські правні особи церковні й чернечі, мають право, по приписам загального закону, набувати, відступати, посідати й завідувати, згідно з канонічним правом, своїми маєтками, рухомими чи нерухомими, а також право ставати перед усякою державною інстанцією чи владою для оборони своїх горожанських прав. Правні особи церковні й чернечі признається за польські, оскільки цілі, за ради яких їх установлено, відносяться до справ церковних чи чернечих Польщі й оскільки особи, уповажнені репрезентувати їх і завідувати їхніми маєтками, мають сталу домівку на землях Річипосполитої польської. Правні особи церковні й чернечі, які б не відповідали згаданим умовам, користуватимуться горожанськими правами признаними Річипосполитою для чужинців.

Art. XVII. Правні особи церковні й чернечі мають право закладати, посідати й завідувати, по канонічному праву, і в згоді з загальним за-

l'Etat, des cimetières destinés à la sépulture des catholiques.

Art. XVIII. Les ecclésiastiques et les fidèles de tous les Rites, se trouvant hors de leurs diocèses, seront soumis à l'Ordinaire local selon les règles du Droit Canon.

Art. XIX. La République garantit le droit des autorités compétentes d'attribuer les fonctions, les charges et les bénéfices ecclésiastiques d'après les prescriptions du Droit Canon. A l'attribution des bénéfices paroissiaux seront appliquées les règles suivantes:

Dans les territoires de la République de Pologne ne peuvent pas obtenir des bénéfices paroissiaux, à moins d'avoir reçu le consentement du Gouvernement polonais: 1° les étrangers non-naturalisés, ainsi que les personnes dont l'éducation théologique n'a pas été faite dans les Instituts théologiques de Pologne ou dans des Instituts pontificaux 2° les; personnes dont l'activité est contraire à la sécurité de l'Etat.

Avant de procéder aux nominations à ces bénéfices, l'autorité ecclésiastique s'informera auprès du Ministre compétent de la République pour s'assurer qu'aucune des raisons, prévues ci-dessus aux points 1° et 2°, ne s'y opposerait. Au cas où le Ministre susmentionné ne présenterait pas, dans le délai de 30 jours, de telles objections contre la personne dont la nomination est envisagée, l'autorité ecclésiastique procédera à la nomination.

Art. XX. Au cas où les autorités de la République auraient à soulever contre un ecclésiastique des objections au sujet de son activité comme contraire à la sécurité de l'Etat, le Ministre compétent présentera les dites objections à l'Ordinaire qui, d'accord avec ce Ministre, prendra dans les trois mois les mesures appropriées. Au cas d'une divergence entre l'Ordinaire et le Ministre, le Saint-Siège confiera la solution de la question à deux ecclésiastiques de Son choix, lesquels, en accord, avec deux délé-

коном держави, цвинтарями, призначеними на хоронення католиків.

Art. XVIII. Духовні й вірні всіх обрядів, коли знаходяться поза своїми єпархіями, підлягатимуть місцевому ординарієви, по установам канонічного права.

Art. XIX. Річпосполита забезпечує компетентним властям право, надавати церковні функції уряду й бенефіції по приписам канонічного права. До надавання парохіяльних бенефіцій застосується ось які правила:

На землях Річпосполитої польської не можуть одержувати парохіяльних бенефіцій, хіба за одержанням згоди польської влади: 1-е чужинці, що не мають права приналежності, а також особи, котрі не відбули богословських студій в богословських установах Польщі, або в папських інститутах; 2-е особи, котрих діяльність є суперечна з безпекою держави.

Перед приступленням до іменування на ці бенефіції, церковна влада запитается в компетентного міністра Річпосполитої, щоби доповісти, що ні одна з причин, передбачених попередно в точці 1-й і 2-й тому не противиться. На випадок, колиб згаданий міністер не пропонує протягом 30 днів таких закидів проти особи, котрої іменування намірено, церковна власть приступить до іменування.

Art. XX. На випадок, колиб влади Річпосполитої мали піднести проти духовного закиди задля його діяльності, як суперечної з безпекою держави, компетентний міністер пропонує згадані закиди ординарієви, котрий у згоді з цим міністром протягом трьох місяців зарядить властиві міри. На випадок розбіжності між ординарієм а міністром, Св. Престол поручить рішення питання двом духовним зі свого вибору, котрі в згоді з двома відпоручниками Президента Річпосполитої

gués du Président de la République, prendront une décision définitive.

Art. XXI. Le droit de patronage, soit de l'Etat soit des particuliers, reste en vigueur jusqu'à nouvel accord. La présentation d'un digne ecclésiastique au poste vacant sera effectuée par le patron dans le délai de 30 jours sur un liste de trois noms proposée par l'Ordinaire. Si dans les 30 jours la présentation n'a pas été faite, la provision du bénéfice deviendra libre. Dans le cas où il s'agirait d'un bénéfice paroissial, l'Ordinaire, avant de procéder à la nomination, consultera le Ministre compétent conformément à l'article XIX.

Art. XXII. Si des ecclésiastiques ou religieux sont accusés près des Tribunaux laïques de crimes prévus par les lois pénales de la République, ces Tribunaux informeront immédiatement l'Ordinaire compétent de chaque affaire de ce genre et lui transmettront, le cas échéant, l'acte d'accusation et l'arrêt judiciaire avec ses considérants. L'Ordinaire, ou son délégué, auront le droit, après conclusion de la procédure judiciaire, de prendre connaissance des dossiers relatifs. Dans le cas d'arrestation ou d'emprisonnement de personnes susmentionnées, les autorités civiles procéderont avec les égards dus à leur état et à leur rang hiérarchique.

Les ecclésiastiques et religieux seront détenus et subiront les peines de réclusion dans des locaux séparés des locaux destinés aux laïques, à moins d'avoir été privés par l'Ordinaire compétent de leur dignité d'ecclésiastique. Au cas où ils seraient condamnés par jugement à la détention, ils subiront cette peine dans un couvent ou autre maison religieuse, en des locaux à ce destinés.

Art. XXIII. Aucun changement à la langue employée dans les diocèses de Rite latin pour les sermons, les prières supplémentaires et les cours, autres que ceux des sciences sacrées dans les Séminaires, ne sera fait que sur une autorisation spéciale donnée par la Conférence des Evêques de Rite latin.

посполитої видадуть остаточне рішення.

Art. XXI. Право патронату, чи то державне, чи приватних осіб, зостається в силі аж до нової угоди. Презентування гідного духовного на вільне місце довершить патрон протягом 30 днів з лісти о трьох назвищах запропонованої через ординарія. Коли протягом 30-ти днів не довершено презенти, обсада бенефіції станеться вільною. В випадку, в якому ішло б про парохіяльну бенефіцію перед приступленням до іменування, спитає ординарій о думку компетентного міністра, згідно з арт. XIX.

Art. XXII. Як що духовних або ченців обжаловано свіцькими судами о злочини, передбачені кримінальними законами Річпосполитої, суди ці повідомлять негайно компетентного ординарія про кожну справу того роду й на той випадок перешлють йому акт обжалування і судовий присуд разом з його мотивами. Ординарій, або його відпоручник матимуть право, після закінчення судового поступування, познакомитися з актами, які до цього відносяться. На випадок арештування або ув'язнення попередно згаданих осіб горожанські влади обходитимуться з уважливістю (égards) належною їхньому стану й їхньому єрархічному степеневі. Духовні і ченці будуть арештовані й відбуватимуть кари в'язниці в приміщеннях відділених від приміщень для свіцьких, хіба що компетентний ординарій позбавив їх їхньої церковної гідності. На випадок, колиб засудив їх суд на в'язницю, відбуватимуть вони цю кару в монастиреві, або іншим чернечім домі, в приміщеннях на це призначених.

Art. XXIII. Ніяка зміна в мові, вживаній в єпархіях латинського обряду для казань, додаткових, молитв і викладів інших, ніж виклади святих наук у семинаріях, не буде вводиться, як тільки за особливим уповажненням, даним на конференції єпископів латинського обряду.

Art. XXIV. 1) La République de Pologne reconnaît les droits de propriété des personnes juridiques ecclésiastiques et religieuses à tous les biens meubles et immeubles, capitaux, rentes et autres droits, que ces personnes juridiques possèdent actuellement dans les territoires de l'Etat polonais.

2) La République de Pologne consent à ce que les droits de propriété susmentionnés, dans le cas où ils ne seraient pas encore inscrits aux registres hypothécaires aux noms des personnes juridiques qui les possèdent (Evêches, Chapitres, Congrégations, Ordres religieux, Séminaires, bénéfices paroissiaux, antores bénéfices, etc.), y soient inscrits, et cela sur une déclaration de l'Ordinaire compétent, certifiée par n'autorité civile compétente.

3) La question des biens dont l'Eglise a été privée par la Russie, l'Autriche et la Prusse et qui se trouvent actuellement en possession de l'Etat polonais, sera réglée par un arrangement ultérieur. Jusqu'à cette date l'Etat polonais garantit à l'Eglise des dotations annuelles non inférieures comme valeur réelle aux dotations que les Gouvernements russe, autrichien et prussien allouaient à l'Eglise sur les territoires appartenant actuellement à la République de Pologne. Les dotations susmentionnées seront calculées et réparties comme cela est indiqué à l'annexe A. Au cas de morcellement des dits biens, les Menses épiscopales, les Séminaires et les bénéfices paroissiaux, ne possédant pas actuellement de terres, ou en possédant des quantités insuffisantes, en obtiendront en propriété, dans la mesure des disponibilités, jusqu'à concurrence de 180 hectares par Mense épiscopale et de 180 hectares par Séminaire, et, selon qualité du sol, de 15 à 30 hectares par bénéfice paroissial. La somme globale des dotations en argent, fixées dans l'annexe A, sera réduite, pour les diocèses, dans lesquels aura lieu cette attribution de terres, de 50 zlotys

Art. XXIV. 1. Річпосполита польська признає права власности правних осіб церковних і чернечих до всіх маєтків рухомих і нерухомих, капіталів, рент і інших прав, що їх посідають ці правні особи тепер на землях Річпосполитої польської.

2. Річпосполита Польська годиться на це, щоби згадані права власности, в випадках, колиб не були вони ще записані в гипотечних книгах на імя правних осіб, котрі посідають їх (єпископств, капітул, згромаджень, чернечих законів, семинарій, парохіяльних бенефіцій, інших бенефіцій і т.д.) тамже їх вписано, а то на підставі заяви компетентного ординарія, засвідченої через компетентну горожанську владу.

3. Справа маєтків, що їх забрала Церкві Россія, Австрія й Прусія, а котрі тепер знаходяться в посіданню польської держави, поладнається пізнішою умовою. Аж до тієї пори польська держава забезпечує Церкві річні дотації, не низші від реальної вартости дотацій, що їх признавали Церкві правительства: російське, австрійське і пруське на землях приналежних тепер до Річпосполитої польської. Згадані дотації будуть обчислятись і розділюватись так як це є вказано в залучнику А. На випадок парцеляції згаданих маєтків, єпископські столи (mensae), семинарії й парохіяльні бенефіції, котрі тепер не посідають землі, або посідають її в неvistарчаючих кількостях, одержать її на власність, по мірі розпорядимости, аж до висоти 180 гектарів на єпископський стіл і 180 гектарів на семинарію, і, відповідно до якости землі, від 15 до 30 гектарів на парохіяльну бенефіцію. Гуртова сума грошевих дотацій, означених в залучнику А, зменшиться, для епархій, в яких буде це наділення землею, о 50 золотих

annuellement par chaque hectare qui serait attribué comme ci-dessusq.

4) La destination des biens que la République de Pologne revendiquerait auprès des anciens Etats copartageants, comme successeur des droits qui revenaient à ces Etats de leurs rapports légaux avec les personnes juridiques ecclésiastiques et religieuses de la Pologne, et qui concernent soit les prestations consenties par ces Etats en faveur des personnes juridiques ecclésiastiques et religieuses, soit l'administration des biens immeubles et des capitaux destinés à l'Eglise, sera maintenue.

5) Pour améliorer la situation économique et sociale de la population agricole et pour promouvoir d'autant plus la paix chrétienne du pays, le Saint-Siège consent à ce que la République de Pologne rachète aux bénéfices épiscopaux aux Séminaires, aux bénéfices des Chapitres, aux bénéfices paroissiaux, ainsi qu'aux simples bénéfices, possédant des biens fonciers, les quantités de terres arables, dépassant pour chacune de ces entités, 15 à 30 hectares, selon la qualité du sol, par paroisse et bénéfice simple, 180 hectares par Chapitre, 180 hectares par Mense épiscopale et 180 hectares par Séminaire. Dans les diocèses, dont les Séminaires ne possèdent pas de terres arables distinctes de celles de l'Evêché, il leur sera accordé, sur les terres appartenant à l'Evêché, 180 hectares libres de rachat, indépendamment des 180 hectares réservés pour la Mense épiscopale.

6) Les personnes juridiques ecclésiastiques susmentionnées auront le droit de choisir elles-mêmes, sur les biens leur appartenant, les parcelles de terres qui, en quantités indiquées ci-dessus, resteront en leur propriété.

7) Le prix de rachat des terres susindiquées sera payé d'après les règlements qui seront appliqués au rachat des biens appartenant aux propriétaires privés et restera à la disposition de l'Eglise.

річно за кожний гектар наділений, як попередно згадано.

4. задержиться призначення маєтків, котрі Річпосполита польська ревідикувалаб у колишніх займанчих державах як наслідниця прав, які прислугували тим державам з їхнього правового відношення до правних осіб церковних і чернечих Польщі, й які відносяться чи то до свідчень признаних тими державами в користь правних осіб церковних і чернечих, чи то до завідування нерухомими маєтками й капіталами, призначеними для Церкви.

5. Щоби поліпшити господарське й суспільне положення рільничого населення й щоб тим більше скріпити християнський мир у краю, Св. Престіл годиться на це, щоби Річпосполита Польська викупила від єпископських бенефіцій, від семинарій, від капітульних бенефіцій, від парохіяльних бенефіцій, а також від звичайних бенефіцій, котрі посідають землі добра скількості орної землі, які перевищують для кожної з цих одиниць: 15 до 30 гектарів, відповідно до якости землі, для парохії й звичайної бенефіції; 180 гектарів для капітули; 180 гектарів для єпископського стола й 180 гектарів для семинарії. В епархіях, котрих семинарії не посідають орних земель окрімшних, від таких же земель єпископства буде їм признано із земель приналежних до єпископства 180 гектарів, вільних від викупу, незалежно від 180 гектарів застережених для єпископського стола.

6. Згадані попередно правні особи церковні матимуть право сами вибрати собі з маєтків, які до них належать, парцелі землі, котрі в скількістях попередно означених лишаться їхньою власністю.

7. Ціну викупу земель попередно означених виплатиться по правилам, які застосуються до викупу дібр приналежних до приватних власників і лишиться її до розпорядимости Церкви.

8) Le Saint-Siège consent de même à ce que les terres arables appartenant aux Maisons des Congrégations et Ordres religieux, ainsi qu'à leurs institutions de bienfaisance, considérées chacune séparément comme unités agricoles distinctes, soient rachetées par l'Etat, en accord avec les règlements qui seront appliqués au rachat des biens appartenant aux personnes juridiques laïques, avec droit pour chacune des Maisons susdites, ainsi que pour chacune de leurs institutions de bienfaisance, de conserver au moins 180 hectares de terres arables.

9) Les personnes juridiques ecclésiastiques et religieuses auront le droit, à l'égal des personnes juridiques laïques, de procéder directement au morcellement des terres arables, leur appartenant.

Art. XXV. Toutes lois, ordonnances ou décrets, qui seraient en contradiction avec les stipulations des articles précédents, seront de ce fait même annulés, dès l'entrée en vigueur du présent Concordat.

Art. XXVI. Le Saint-Siège procédera dans le délai de trois mois après l'entrée en vigueur du présent Concordat et d'accord avec le Gouvernement, à la constitution et délimitation des provinces ecclésiastiques et des diocèses énumérés à l'article IX. Les limites des provinces ecclésiastiques et de diocèses seront conformes aux frontières de l'Etat polonais.

Les biens ecclésiastiques situés en Pologne, mais appartenant à des personnes juridiques ecclésiastiques et religieuses ayant leur siège hors des frontières de l'Etat polonais, et réciproquement, formeront l'objet d'une convention spéciale.

XXVII. Le présent Concordat entrera en vigueur deux mois après l'échange des actes de sa ratification.

Rome, le dix février mil neuf-cent vingt cinq.

Pierre Card. Gasparri.
Ladislav Skrzyński.
Stanislas Grabski.

8. Св. Престіл годиться також на те, щоб орні землі, які належать до домів згромаджень і чернечих законів, та теж їхніх добродійних установ, з яких кожна з окрема вважається осібно рільну одиницю, викупила держава, згідно з правилами, які застосуються до викупу дібр приналежних до правних осіб свіцьких, з правом заховати для кожного зі згаданих домів, як також для кожної з їхніх добродійних установ, що найменше 180 гектарів орної землі.

9. Правні особи церковні й чернечі, матимуть право, на рівні з правними особами свіцькими, переводити безпосередно парцеляцію орної землі, до них приналежної.

Art. XXV. Всі закони, розпорядження чи рішення, які були б суперечні з постановами попередніх артикулів, будуть тим самим скасовані від хвили правосильности цього конкордату.

Art. XXVI Св. Престіл переведе протягом трьох місяців від хвили правосильности цього конкордату і в порозумінні з правительством установлення й розграничення церковних провінцій й епархій вичислених в арт. IX. Границі церковних провінцій й епархій відповідатимуть границям польської держави. Маєтки церковні, що лежать у Польщі, але приналежать до правних осіб церковних і чернечих, які мають свій осідок поза границями польської держави й на відвороті, стануть предмет осібної умови.

Art. XXVII. Оцей конкордат увійде в правосильність два місяці після виміни ратифікаційних грамот.

Рим, дня 10 лютого 1925.

Петро Кард. Гаспаррі
Володислав Скришинські.
Станіслав Грабські.

ANNEXE A.

Les dotations attribuées à l'Eglise Catholique par l'Etat polonais, conformément à l'Art. XXIV du présent Concordat, seront calculées comme suit:

I Dotation du Clergé:

Dotations mensuelles d'après le coefficient courant pour les fonctionnaires de l'Etat.

1) Cardinaux: 2.500 points, en plus 800 zlotys pour l'entretien des aumôniers, des équipages etc.

2) Archevêques 2.000 points, en plus 600 zlotys pour l'entretien des aumôniers, des équipages etc.

3) Evêques diocésains: 1. 700 points, en plus 600 zlotys pour l'entretien des aumôniers, des équipages etc.

4) Evêques auxiliaires: 1.250 points.

5) Membres des Chapitres: 600 points.

6) Curés: 270 points.

7) Recteurs des Eglises filiales, Vicaires et fonctionnaires des Consistoires: 200 points.

8) Religieux des Congrégations recevant des dotations de l'Etat: 125 points.

9) Professeurs des Séminaires: 600 points.

10) Elèves des Séminaires: 125 points.

11) Auditeur du Tribunal de la Sainte Rote: (Traitement égal à celui des professeurs ordinaires des Universités).

12) Secrétaire de l'Auditeur: 600 points.

13) Enseignants des Instituts Théologiques, ayant les droits de professeurs de gymnase (Traitement égal à celui des enseignants des écoles secondaires).

II. Dotation annuelle pour les pensions de retraite: 383.413 zlotys.

1) Pensions de retraite du Clergé: 254.117 zlotys.

2) Pensions de retraite pour veuves et orphelins du Clergé greco-catholique: 129.296 zlotys.

ЗАЛУЧНИК А.

Дотації, признані католицькій Церкві польською державою згідно з арт. XXIV цього конкордату, буде обраховуватись ось як:

I. Дотація духовенства:

Місячна дотація по курсовому множникови для державних урядовців.

1) Кардинали: 2500 пунктів, до того 800 зол. на удержання капелянів, повозів і т. д.

2) Архієпископи: 2000 пунктів, до того 600 злот. на удержання капелянів, повозів, і т. д.

3) Єпископи епархіяльні: 1700 пунктів, до того 600 зол. на удержання капелянів, повозів і т. д.

4) Єпископи помічні: 1250 пункт.

5) Члени капітул: 600 пунктів.

6) Парохи: 270 пунктів.

7) Ректори філіяльних церков, сотрудники й урядовці консисторії: 200 пунктів.

8) Ченці згромаджень, котрі побирають державні дотації: 125 пунктів.

9) Професори семинарії: 600 пунктів.

10) Вихованці семинарії 125 пунктів.

11) Авдитор трибуналу св. Роти (платня рівна з платнею звичайних професорів університетських).

12) Секретар авдитора: 600 пунктів.

13) Учителі богословських інститутів, що мають права гімназійних професорів. (Платня рівна з платнею вчителів середніх шкіл).

II. Річна дотація для емеритальної пенсії 383.413 зл.

1). Емеритура духовенства: 254.117 зол.

2) Емеритура для вдів і сиріт греко-катол. духовенства: 129.296 зол.

III. Dotation annuelle pour l'entretien des choeurs des Cathédrales et pour les employés sualternes des églises: 63. 298 zlotys.

IV. Frais annuels d'Administration ecclésiastique: 755.940 zlotys.

- 1) Visites pastorales des Evêques: 340.000 zlotys.
- 2) Consistoires épiscopaux: 66.000 zlotys.
- 3) Tenue des registres paroissiaux: 197.940 zlotys.
- 4) Frais de poste: 147.000 zlotys.

V. Subvention annuelle pour les Institutions ecclésiastiques: 20.900 zlotys.

VI. Fonds annuel de construction: 1.016.000. zlotys.

VII. Autres dépenses annuelles: 45.500 zlotys.

Les dotations ci-dessus seront attribuées par le Ministre des Finances à chaque diocèse séparément, en sommes globales, établies d'après des budgets spécifiés, présentés par les Ordinaires compétents. Pour la répartition parmi les diocèses de la somme des dotations assurées aux curés par l'Etat, il sera tenu compte du revenu des terres possédées par les bénéfices paroissiaux.

En cas de besoin et si la situation financière de l'Etat le permet, les dotations susdites seront augmentées suffisamment pour assurer une existence matérielle convenable aux curés et autres membres du Clergé, et cela sur la base d'un accord spécial ayant pour objet les *iura stolae*.

La répartition des dotations énumérées ci-dessus sera confiée dans chaque diocèse à l'Ordinaire, lequel, après entrée en vigueur du présent Concordat, prêterá le serment de fidélité prévu dans l'article XII.

Pierre Card. Gasparrí.

Ladislav Skrzyński.

Stanislas Grabski.

III Річна дотація на удержання хорів катедральних і для нижших церковних службовиків: 63. 298 золотих.

IV. Річні видатки церковної адміністрації: 755.940 зол.

- 1) Пастирські візитації єпископів: 340.000 зол.
- 2) Єпископ консисторії: 66.000 золотих.
- 3) Ведення парохіяльних книг: 197.940 зол.
- 4). Почтові видатки: 147.000 зол.

V. Річна замога для церков, церковних інституцій: 20.900 зол.

VI Річний фонд будівельний: 1.016.000 зол.

VII. Інші видатки річні: 45.500 зол.

Згадані тут дотації признаватиме міністер скарбу кожній єпархії осібно в гуртових сумах, означених на підставі виспеціалізованих бюджетів, предложених компетентними ординарями. При розділі поміж єпархії суми дотацій признаних парохам через державу, візьметься в рахубу дохід з земель, що їх посідають парохіяльні бенефіції.

На випадок потреби й як що фінансове положення держави на це позоволить, згадані дотації достаточо побільшиться, щоби заповнити відповідну матеріяльну екзистенцію парохам і другим членам клиру, а то на підставі спеціальної угоди, якої предметом будуть «права епитрахіля».

Розділ дотацій попередно числених повіриться в кожній єпархії ординарієви, котрий після хвили правосильности цього конкордату зложить присягу вірности, передбачену в арт. XII.

Петро Кард. Гаспаррі.

Володислав Скршинскі.

Станіслав Грабскі.

У поchedілок, 2го червня 1925 в полудне, зійшлись у палаті Ради міністрів зі сторони Святого Престола: Й. Ексцелленція Преосвящений Лаврентій Лаврі, Архієпископ Ефезький, Нунцій Апостольский; зі сторони Польщі Й. Ексцелленція Володислав Грабскі, президент Ради міністрів, П. Ексцелленція Александер Скршинскі, міністер заграничних справ Й. Ексцелленція Станіслав Грабскі, міністер визнань і публичної просвіти, щоби перевести виміну ратифікаційних грамот Його Святости Папи Пія XI й Його Ексцелленції Станіслава Войцеховского, Президента Річипосполитої польської, які відносяться до конкордату заключеного між Святим Престолом і Польщею 10го лютого 1925 р.

Після переведення цровірки й виміни згаданих грамот ратифікаційних, які найдено в добрій і належній формі, підписані списали оцей протокол і приложили до нього свої печатки.

Дано в Варшаві, в двох примірниках, 10го червня 1925 р.

За Св. Престіл:

*М. П. Лаврентій Лаврі
Архієпископ Ефезький,
Нунцій Апостольський.*

За Польщу:

М. П. Ал. Скршинскі.

Ч. 17/ Орд

Ювілей Нікейського Собора

1600 літ минуло від хвили, коли збирався перший Собор в Нікеї. Не можемо залишити нагоди спізнати вірним про ті часи і пригадати їм важні науки, які випливають із самих декретів й определень того славного і великого Вселенського Собора — як й з самого способу, яким над правдами віри радив і їх вірним цілої Церкви подавав до вірування. Збирався кілька літ по хвилі, в якій через навернення царя Константина Христова Церков, Церков Свята апостольська й вселенська була осягнула свободу. По трех майже століттях лютих переслідувань, по потоках мученичої крові пролятих за святу віру, наставала для Церкви нова доба, доба свободи й розвою. Але новий ворог Божої правди з поміж самих християн, з поміж дітей тої матери повставав проти Божої правди. По століттях боротьби з поганством й по триумфі віднесенім зачиналася боротьба з ересями; тому й єпископи цілого тодішнього світа зіхалися до Нікеї, щоби нарадитися над тим, яка наука про Божество Спасителя Христа міститься в Божім Об'явленю, яку науку треба подати вірним до вірування. Поміж 318 Отцями Собора вселенського відзначався на І місци великий учитель Церкви св. Атанасій; в нарадах собора брало участь много святих і учених мужів, між якими правдоподібно находився і св. Николай. Вони определили науку яка міститься й в св. письмі і в св. Церковнім Переданню, що Ісус Христос той чоловік що народився з Пр. Діви Марії і був засуджений на хрестну смерть під понтійським Пилатом, єсть Єдинородним Божим Сином, Єдиносущним Отцю, єсть Словом Божим, другою Особою Пресв. Тройці. Отці Собора осудили й відлучили від церкви еретика Арія і всіх його приклонників, які ту правду заперечували.

Крім того великого определення й проголошення, яке відносилося до правд віри, Собор вселен. нікейський много еще видав р'шень які відносилися до устрою і життя Церкви; постановив, що празник Христового Воскресення має обходитися одного і того самого дня, подав спосіб як

мають вибиратися і посвячуватися єпископи, як грішники мають публично каятися за свої гріхи, як навернені на віру Христову мають приготуватися до хрещення та про інші справи меншої ваги. Рішення цього Собору Нікейського стали для цілої Церкви неначе стягом, около якого всі віруючі діти святої Церкви скуплялися, вони стали підставою до тої науки, яку по всіх краях світа єпископи і священники голосять вірним.

Сам спосіб, в який збирався Вселенський Собор, єсть цінним доказом того, якою вже у тому столітті була Христова Церква. Він є доказом, що Римський Папа в очах усіх єпископів світа був зверхником цілої Церкви; на зібрання Собора Папа Сильвестер, котрого й Східна Церква почитає яко святою і якого пам'ятку обходить 2. січня, вислав своїх делегатів; тими делегатами були священники Вінкентій і Віт. Хоч вони були лише священниками, акти Собору підписали перед всіма єпископами, бо представляли римського Архидіакона. З того маємо очевидний доказ на першенство Петрового Наслідника; маємо й ту потіху, що усі ті учені і святі мужі учасники того першого Вселенського Собору вірили визнавали і учили ту саму науку якої й ми придержуємося. Через пізнійші вселенські Собори не одна точка тої науки зістала ближше определена й пояснена, але в нічім сущнім не зістала змінена... Много тих отців Собора належали так як ми до східного — грецького обряду; а коли порівнаємо їх з теперішними наслідниками не одного з єпископських престолів представленого на Соборі всел. Нікейським а через нещасну схизму відірваного від Апостольського Престола, то маємо ніким незаперечене право уважати себе за правильніших і вірніших наслідників їх святої спадщини. І вони й усі трохи пізнійші Отці грецької Церкви, ті яких наш обряд споминає при кожній Службі Божій і при кожній Літї — вони усі були в злуці — в єдності з Римським Престолом. Найзавзятіші вороги св. катол. Церкви того незаперечують, бо і ніяким чином не можуть заперечити, що усі великі учителі церковні: Атанасій Вел., Кирило Александрійський, Василій Вел., Григорій Богослов, Іван Золотоустий, всі єпископи східні і нашого обряду всі були в злуці з Престолом римським й не раз виразно признавали, що Папа Римський єсть зверхником Церкви. Ми проте, яких теляр називають греко-католиками — ми Українці, які стоїмо при Святім Зєдиненню, при св. Унії східної Церкви з Римом, ми що маємо східний обряд а вселенську віру, ми ближшими тих великих Отців Церкви, чим ті єпископи чи східного чи грецького обряду які не признають первенства Римського Папи і не живуть в єдності з Ним. Ті спомини першого вселенського Собора і пам'ять на тих великих церковних учителів хай буде для нас заохотою, щоб частими молитвами випрошувати у Господа Бога повороту до церковної єдності усіх тих, що єще до тої єдності не належать.

Всч. Отцям пригадую обовязок в кожду першу неділю через цілий рік жертвувати Службу Божу на друге намірєння за церковну Єдність, за навернення усіх відлучених. При найближшій нагоді Всч. ОО. Душпастирї при проповіді відчитують в найближшу неділю це мое письмо з проповідальниці й відповідно його пояснять.

Від Митрополичого Ординаріату

Андрей
Митрополит

Ч. 3992 /617/ Л

Пояснення.

Подаєся до відома усім Всч. ОО. Душпастирам, що пересланий спосіб обчислення ґрунтів після кляс, покищо є лиш проектом — комбі-

нацією; подані в розпорядженню ч. 3992 /617 дати що до поділу кляс (особливо 5 і 6) не є певними.

Ґрунта записані на церкви або богослужєбні фундації не належать до ерекції.

Ч. 4237/514/ МЦ.

Маєтковий податок від ерекц. ґрунтів.

В цілі заплачення маєткового податку від ерекціональних ґрунтів позваляється Всеч. Урядом парохіальним за згодою Урядів деканальних прода-ти потрібну кількість ерекц. поля. Всеч. ОО. Декани мають в порозуміню з двома ОО. Кондеканальними визначити для усіх парохій деканату кількість потрібного до продажі поля після виміреного податку, а справоздане о тім предложити Митр. Консistorії.

Для переведення сеї продажі не треба дозволу Воевідства, лише окружного Уряду земського, тому поручається безпроволочно всім Всеч. урядам парохіальним внести прошення до окружного уряду земського о згоду на переведення продажі такої частини ерекціонального ґрунту, яка вистарчилаби на заплачення маєткового податку і постаратися о посвідку тогож уряду земського, що прошення о продаж ерекц. поля на заплачення маєткового податку зістало внесене. Всі парохіальні уряди мають до кінця липня с. р. внести прошення до Палати Скарбової через властиву власть податкову і інстанції о відрочення платности маєткового податку до часу дефінітивного переведення продажі поля на сю ціль а до прошення сего треба долучити посвідку окружного уряду земського, що прошення о дозвіл продажі поля зістало внесене.

З продажею поля на заплачення маєткового податку не вільно лучити інших потреб парохії і церкви і лише таку кількість поля продати, яка би вистарчила на заплачення маєткового податку.

Осібних прошень о дозвіл продажі до Митрополичої Консistorії вносити не треба.

Ч. 2155/ МЦ.

Розпорядок Президента РПП. з дня 3. грудня 1924.

Вдз. з 10. грудня 1924. ч. 105. поз. 953.

I.

Про спосіб постійного льюкованя капіталів особами публичного права, фундаціями, невластновільними особами і про спосіб льюкованя кавцій. § 1). Капітали — що належать до осіб публичного права — фундації і до невластновільних осіб, що їх майно єсть під зарядом куратора — оскільки сі капітали не суть потрібні на біжучі видатки і ведене газдівства, мають бути льюковані з пупілярною безпекою. § 2). За льюкату капіталів з пупілярною безпекою уважаєся:

- 1) купно недвижимостей положених в краю,
- 2) уділенне позичок під застав недвижимостей положених в краю,
- 3) купно державних — або державою забезпечених паперів,
- 4) купно заставних листів краєвих Товариств довгоречинцевого кредиту — емітованих за правною (пупілярною) безпекою,
- 5) поміщене капіталів в банках і касах ошадности (щадницях) на вкладкові книжочки, які після дотепер обовязуючих приписів в дільницях користають з права паперів, що посідають пупілярну безпеку.

II.

Розпорядок Президента РПП. з дня 3. грудня 1924.
Вдз. з 12. грудня 1924. ч. 106. поз. 959.

Про спосіб льокування біжучої готівки особами публичного права і невластивими.

§ 1). Особи публичного права (інституції суспільної безпеки, комунальні союзи, віроісповідні громади і т. п.) не можуть льокувати своєї свободної біжучої готівки у інших інституціях кредитових, як тільки в Банку господарства краю, в Почтовій касі ощадности, в Державнім Банку рольнім, в Польським Банку комунальнім.

Повисший припис не має приновлення — оскільки в місцевості, де має осідок особа публичного права — нема відділу висше згаданих інституцій кредитових.

Ч. 3554/144/ШК.

Доїзд на науку релігії

Подаєсь до відома Всеч. Духовенства обіжник Кураторії львівського шкільного округу до всіх шкільних повітових Рад в справі управильнення доїздів душпастирів на науку релігії.

Кураторія львівського шкільного округу з дня 7. мая 1925. ч. 24557/1. О. S: Дійшло до моєї відомости, що Душпастирі обох обрядів не є в можности правильно уділювати науки релігії в прилюдних школах, лежачих на території їх парохій буцім то з причини, що підводи не приходять по них зовсім, зглядно неправильно.

В цілі уможливлення Душпастирям правильного уділювання науки релігії в приділених їм школах, поручаю шкільній повітській Раді, щоби вставляла щорічно до шкільних прелімінарів, оскільки сего не зділають самі місцеві шкільні Ради, відповідні квоти на оплату за підводи для душпастирів, а надто зарядила що належить евентуально по попереднім порозумінню в тім згляді з місцевим старостою, щоби громади сі підводи в означених з гори днях правильно доставляли за винагородою платною з місцевих шкільних фондів, якої висоту і спосіб виплати повинен устійнити предсідник місцевої шкільної Ради з начальником громади.

Душпастирям і Катехитам, яких осідок не є віддаленний від шкільного будинку понад 2. клм., не належаться підводи.

Як що душпастиреви, який уділює науку релігії в школі, парохіяльні обовязки не дозволили безумовно прибути на науку релігії в годині визначеній лекційним пляном, управитель школи повинен сю годину заповнити наукою світських предметів, а за се відступити в иншій часі на науку релігії годину визначену на світські предмети.

Вкінці висказую пересвідчення, що п. шкільний інспектор забезпечить потрібні на сю ціль квоти в шкільних бюджетах і управильнить так справу доїздів душпастирів і кетихитів до шкіл на науку релігії, що в будучині під сим зглядом не буде ніяких скарг, а наука релігії не потерпить через се нічого.

Ч. 4321/1925.

Еміграція

З огляду що многі наші вірні емігрують з краю будьто на постійно будьто на часові зарібки і дуже часто стають жертвами несовісних агентів,

поручається Всеч. Духовенству звертати увагу своїх парохіян, що в нинішних часах еміграційні умовини вельми тяжкі а еміграційні постанови у Зєдинених Державах Америки роблять майже неможливим візд до сих держав, та остерігати їх, щоби не кидали рідного краю. Коли-б однак мимо се-о найшлись такі, що схотять емігрувати, звертаєсь увагу Всеч. Духовенства на Товариство опіки над емігрантами у Львові, Ринок ч. 36., яке подасть всякі потрібні інформації і поради.

Ч. 3250/47/Б.

Осторога перед пожаром церков

В послідних часах лучаються часто пожежі церков спричинені неосторожністю самих церковних слуг, чи то лишенем на ніч огню в кадильніці чи світла запаленого на престолі. З тих причин Митр. Орд. взиває всіх ОО. Душпастирів, щоби звернули на сю обставину увагу. При кожній церкві має бути один чоловік назначений парохіяльним комітетом за згодою о. душпастиря, що буде мати обовязок кожного дня по передзвоненю на вечерні молитви переглянути цілу церков і закристию, чи світло погашене і чи можна з цілою певністю церкву на ніч замкнути. Чоловік сей буде відповідати за свою неосторожність в разі пожежі, якаби вибухла в церкві з причин недоглянутих.

Ч: 164/СС.

Такси

За переведенне судового поступовання в справі узнання за умершого, устанавляється в І-ій інстанції такса 20. зл., яку то квоту належить рівночасно з поданнем надіслати до Митрополичої Консистерії. — А о скільки оборонець супружой звязи зголосивби відклик до II ої інстанції, то буде сторона обовязана надіслати еще окрему таксу квоті 10. зол. п.

Ч. 2119/43/Б.

Просьба о жертву на церков

Старинна церква (з р. 1712) парохії Куропатники, дек. Березанського, згоріла дня 20/4 1925. Тому що громада Куропатники числить всего 800 душ і дуже зубожіла, взивається отсим вірних Нашої Архідієцезії до жертв на руки Митр. Консистерії на будову нової церкви в тій парохії.

Ч. 4018/375/К.

Відправа вні церкви

Митр. Ординаріят уповажнює поновмо всіх ОО. Деканів і Завідателів Деканатів уділювати позволення на відправлюванне Служби Божой вні церкви своїм Отцям кондеканальним на протяг 1925 р.

Ч. 4002/1925.

Доходи епітрах.

Взивається усіх оо. Завідателів парохій так місцевих — як і екс., щоби прислали тут викази епітр.. доходів від часу обнятого завідательства.

ЗАМКНЕННЯ

Заповового фонду вдів і сиріт по гр. кат.

А) Диспозиційний фонд

ДОХОДИ	зл.		гр.		ВИДАТКИ	зл.		гр.	
	зл.	гр.	зл.	гр.		зл.	гр.	зл.	гр.
Saldo 1923.			231	66	Даток до основ-ного фонду			750	—
Добродії			752	77	Звичайна запомо-га вдовицям за 1924 рік	800	89		
Провізії			202	46	Зачет на заповогу за 1925. рік	216	67		
Звичайний річний даток від духовенства	4170	23			Надзвич. запомога	676	33	1693	89
Даток при інстит.	290	—			Друки канц. вида-тки			95	23
Даток при іспиті конкурсів	80	85	4541	08	Платня канц. уряд.			204	05
Даток при рукопо-ложеню			120	—	Платня возного			18	33
Звороти			378	49	Сальдо на 1925. р.			3464	91
			6226	41				6226	41

Б) Основний фонд.

ДОХОДИ	зл.		гр.		ВИДАТКИ	зл.		гр.	
	зл.	гр.	зл.	гр.		зл.	гр.	зл.	гр.
Сальдо з 1923. р.					Сальдо на 1925. р.			750	21
Даток фаонда дис-позиційного	750	—	750	—					
			750	21				750	21

РАХУНКІВ

Священиках Львівської АЕпархії за 1923. р.

Білянс заповового фонду:

ЧИННИЙ СТАН	зл.		гр.		ДОВЖНИЙ СТАН	зл.		гр.	
	зл.	гр.	зл.	гр.		зл.	гр.	зл.	гр.
Готівка в касі			3237	43	Дизпозиційний фонд			3464	91
Заставні листи					Основний фонд			750	20
Зем. Банку Гіп. по курсі аі рагі				06					
Книжка вкл. Нар. Торг. ч: 4303				84					
Чек почт. Щадниці в Варшаві			221	78					
Реверс на доляри			775	—					
			4235	11				4215	11

Зіставлення

Стан диспозиційного фонду з кінцем 1924. р.	3464·91 зл.
» » » » 1923. р.	231·66 »
Сей фонд збільшився о 3233·25 зл.	
Стан основного фонду з кінцем 1924. р.	750·20 зл.
» » » » 1923. р.	—·21 »
Сей фонд збільшився о зл. 749·99 749·99 зл.	
Загальний стан заповового фонду збільшився в 1924. р.	3983·74 зл.

Львів, дня 31. грудня 1924.

Т. Войнаровський
голова

св. Михайло Яцковський
касієр В. С. Ф.

о. Евген Гаврилюк
контрольор

НОВІ КНИЖКИ

Догматика учебник христ-кат. віри для середніх шкіл, написав о. Крил. Л. Лужницький.

»Церковно-народний співаник«, зібрав і уложив О. Віктор Матюк, видане Наук. Тов. ім Шевченка ціна 10 зол.

»Чин св. Тайни Супружества« О. Проф. Крил. Др. Тит Мишковський, ціна 80 гр.

»Книга Псалмів« переклав о. Др. Я. Левицький набути можна у автора Львів. Якуба Стшемя 15, ціна 2 зол. 50 гр.

»Три розправи про пізнання« написав о. Др. Г. Костельник.

ХРОНІКА

Іменовані:

Ч. 3908. о. Др. Йосиф Сліпий, Дійсним Світником М. К. і просинод. іспит.

Ч. 3778. о. Др. Іван Бучко, Просинод. іспитователем.

Ч. 1969. о. Іван Винярський, парох в Іванівці, завід. Скалат. де.

Ч. 1658. Почетним світником М. К. о. Віктор Цебровський парох в Кутах.

Містодеканами:

Ч. 1658. о. Андрей Гавришак — Ярич. деканату.

Ч. 3648. о. Іван Курчаба — Струмилово-Кам. деканату.

Ордин. Комісарі на Бобрецьк. деканат:

Ч. 3263. о. Костельний Іван, парох Гринева.

Представником і членом повіт. шкільн. Ради в Скалаті:

Ч. 3553. о. Григорій Плакида, парох Скалата ст.

Представником в пов. шк. Раді в Стрию:

Ч. 1474. о. Константин Петрушевич, парох в Конюхові.

Дозвіл на ношення повного заросту отримав:

Ч. 2077. о. Лев Сілінський, парох Петранки дол.

Увільнення від конк. іспиту отримали:

о. Антін Онуферко, парох Кривого.

Ч. 3062. о. Николай Білецький, парох Пацикова.

Ч. 3914. о. Іван Рудницький, парох в Чертежі.

Продовження важности попереднього конк. ісп. до осені 1925 р. отримав:

Ч. 3474. о. Евген Шанковський,

Місію до навчання релігії отримали:

Ч. 2060. о. Михайло Патрило в Підволочисках, Заднішівці і Мислові.

Ч. 3248. о. Осип Кучкуда, в Помор'ях.

Ч. 1822. Стефан Ричок, учит. в Решняті.

Ч. 1670. Константина Шанковська — в Баймаках.

Ч. 1850. Евгения Букшована, учит. в Межибродах.

Ч. 2012. Маслинович — дяк в Козьовій.

Ч. 3959. Михайло Лотоцький, упр. школи в Кам'янках.

Ч. 3842. Придлений до Війск Польських: о. Лев Гаркавий, парох в Скнилові.

Відпустку з Епархії отримав:

Ч. 950. Андрій Хлестун, сотр. в Сновичу.

Канонічно інституовані зістали:

Ч. 2151. о. Константин Штайден, на Лісовичі.

Ч. 2143. о. Мар'ян Кузьмак, на Жиравку.

Ч. 2197. о. Василь Німий, на Перепельники.

Ч. 2073. о. Володимир Любка, на Скоморохи старі.

Ч. 3300. о. Онуфрій Чубатий, на Доброводи,

Ч. 3619. о. Володимир Демчук, на Побук.

Ч. 3634. о. Іван Насальський, на Попівці.

Ч. 3533. о. Володимир Герасимович, на Терпилівку.

Душпастирські посади отримали:

Ч. 1972. о. Антін Цегельський, завід. в Топорові.

Ч. 2084. о. Николай Вояковський, завід. в Скалаті.

Ч. 2175. о. Василь Боліновський, сотр. в Збаражі.

Ч. 2173. о. Іван Сеньківський, ЧСВВ. завід. в Краснопуці.

Ч. 3842. о. Іван Пинькевич, заступство пароха в Скнилові, Глин. дек.

Ч. 4012. о. Александр Малиновський, екс. сотр. в Сновичу.

Ч. 4012. о. Николай Старух, сист. сотр. в Бережанах.

Ч. 3287. о. Іван Яблонський, екс. зав. в Козьовій.

Ч. 3730. о. Александр Малиновський, прив. сотр. в Жукові.

Ч. 3731. о. Йосиф Чайківський, завід. в Суходолі, Перег. дек.

Ч. 2750. о. Антін Каштанюк, сотр. при Церкві св. Пятниць у Львові.

Ч. 3686. о. Стефан Стець, екс. зав. в Шилах.

Ч. 3741. о. Василь Чопей, сотр. в Галичу.

Ч. 3749. о. Евген Лопатинський, сотр. в Калуші, з осідком в Долині яко сотр. з правом управи.

Ч. 3750. о. Ігнатій Козак, зав. парохії в Волі велик.

Ч. 4114. о. Дмитро Березовський, прив. сотр. з правом управи в Журові.

Ч. 4106. о. Іван Пасіка, катех. в Тернополі, заступство пароха в Борках великих.

Ч. 3254. о. Мих. Козоріс сист. сотр. в Тернополі з осідком в Охримівцях.

Ч. 3269. о. Антін Панчак, завід. в Лукавиці нижній.

Ч. 3362. о. Николай Демчинський, екс. зав. в Берліні.

Ч. 3207. о. Сильвестер Вояковський, екс. зав. в Кам'янках.

Ч. 3288. о. Мирослав Проскурницький. екс. зав. в Вільхівці, Перег. дек.

Ч. 3348. о. Юстин Ільницький, екс. зав. в Розгірчу.

Ч. 3653. о. Василь Рудко, завід. в Дубю.

Ч. 3623. о. Йосиф Бучинський, екс. зав. в Липівцях.

Ч. 3566. о. Мих. Бутринський, екс. зав. в Серетці.

Ординовані зістали:

Василь Прихідко, Николай Старух, Александр Малиновський, Йосиф Чайківський, Евген Лопатинський, Дмитро Березовський.

Похвальними грамотами наділені:

- Ч. 1910 Теодор Грипа — житель Красного. — Буськ. дек.
Ч. 3451 Олекса Галашук, пров. церк. і Магда Дяків — жителі в Княжівськiм.
Ч. 3295 Дмитро Бучинський, Паранька з Гарматіїв Підгайна, Антін Тимків, Василь і Настя Ващишин, Анна з Тарапатів Стешин, Микола Стешин, з родиною, Ксеня Кругова, Анна Кровченко — жителі Березовиці.
Ч. 3824 Іван і Марія Романюк — жителі Левандівки.
Ч. 3563 Йосиф Труш, Дмитро Шмогала, Стефан Банах — парохі-яни Любіня велик.
Ч. 3575 Василь Горностай, пров. церк. в Любіні велик.
Ч. 5075 Петро Безкорований, церк. півець і нач. громади, Юрій Папроцький, Агафія Папроцька, зі Скнилова, Глинянськ. дек., Василь Горак, Василь Бриковський, Федько Сут, Наталія Савків з Вільшанки.
Ч. 4107 Анна Довгань, Євгенія Пастух, Адам Довгань, Олекса Хома, з Ярославич.
Ч. 3974 Анна Колісник, парохіянка Розгадова.
Ч. 4090 Анастасія Сойка, Михайло Гаврилук, жителі Острова.

- Ч. 1969 о. Юліан Левицький дек. і парох в Скалаті, дня 24/4 1925.
Ч. 3282 о. Василь Олексів, парох в Білківцях, дня 27/4 1925.
Ч. 3255 о. Іван Стрільбицький, парох в Наварії, дня 1/5 1925.

Душі їх поручається молитвам ОО. Собратій.

Львів, дня 10. липня 1925.]

Від гр.-кат. Митрополичого Ординаріату.

свщ. Михайло Яцковський
Канцлер

Александр Бачинський
ген. Вікарій

ОБРАЗ СВ. ЙОСАФАТА

Кольорові відбитки оригінального образу св. ВМ. Йосафата, мальовано нашим артистом о. Романом Ісайчиком, можна набути по ціні 3 зол.

у ОО. Василіян в Перемишлі

ЛЬВІВСЬКО-АРХІЕПАРХІЯЛЬНІ ВІДОМОСТІ

РІЧНИК XXXVIII.

Львів, 29. серпня 1925.

Ч. IV.

Ч. 27/Орд.

З початку мин. століття, коли через змінену систему студій, число священників зачало зменшатися, перевели Ординаріати Нашої Провінції т. зв. концентрацію парохій, яка полягала на тім, що дві, три а часом й чотири парохії лучилося канонічно, при чім одна з так злучених парохій ставала матерною з осідком для пароха. Інституований на матерну парохію парох тим самим зіставав парохом всіх злучених кан. парохій і набував право до ерекціональних ґрунтів всіх парохій. Через сю злуку бенедіції в різних часах фундовані не переставали бути окремішними бенедіціями, тимбільше, що акти фундаційні застерігали звичайно ерекціональні ґрунта на дотацію місцевого священника. Тим способом та злука бенедіцій відповідає тому, що в канонічному праві називається unio minus principalis canon 1419—3°. В тодішніх шематизмах ще непечатаних, заведено спосіб писання „матерні парохії з концентрованими парохіями (parochiae matricis cum concentratis)“, що відтак в шематизмах називалося „матерні парохії з прилученими“ зн. парохіями. — Через довгі літа задержувалася свідомість окремішности тих парохій. В многих місцях провадилися окремі метрики для кожної парохії а навіть, коли заведено катастральні книги, вписувано часто кожду парохію зокрема, хоч були певно случаї, що ґрунта кількох парохій вписувано ошибочно в табулю, яко належачі до одної парохії. Та концентрація парохій відповідна для тодішніх часів, числа священників і парохіян, була одначе з многих причин не вигідною і ставала з бігом часу чимраз не вигіднішою. Росло число парохіян а і люди, для яких було все утяжливо не мати священника в місци, чимраз частійше відчували сей брак або не сповняли як слід церковного закону слухання Служби Божої в неділі і свята.

В теперішніх обставинах і при теперішніх звичаях, віддалення навіть не більше чим одного кілометра, уходить загально за таке, що треба правдиво ревного християнина, щоби хотів піднятися того труду ходити так далеко до церкви. Для т. зв. інтелігенції один кілометр пішки піти до церкви, уходить в наших часах за такий труд, що по принисам морального Бого-словія звільняє від обовязку слухання Служби Божої. При тім

все хтось мусить в хаті лишитися. Діти дід 7-го року життя, то є від хвилі, коли до церковних законів є обов'язані, трудно далеко до церкви посилати і так діється, що в неділі і свята много вірних не має можности брати участь в недільнім чи святоточнім Богослуженню або священник мусить брати на себе дійсно тяжкий обов'язок відправлювання подвійного Богослуження з двома проповідями і катехізаціями.

В наслідок війни байдужність до Богослуження сталася більшою; люди стали більше вражливими на невігоди, а до того й потреба інтензивнішої душпастирської праці стала і з кожним днем стає більшою. Вірні, що не мають в своїй місцевості священника, чимраз усильніше упомінаються о священника. Від кількох літ майже не минає день, щоби в Ординаріаті не зголошувалися депутації прилучених сіл, які усильно просять відлучити їх від матерної церкви і признати їм священника.

Супроти того стану й того загального, одноголосного бажання народу, Митрополичий Ординаріат по засягненню рад Митрополичої Капітули, за її згодою і по одноголоснім рішенню Митрополичої Консистоїї видає слідуєчий Епархіяльний закон:

§ 1. Всі парохії, які були при концентрації або пізніше канонічно злучені з другими парохіями, відділяється від т. з. матерних парохій і признається самостійними парохіями, зглядно стверджується факт, що вони все були і є окремішними бенефіціями і парохіями.

§ 2. Якщо мавби бути піднесений сумнів, що до характеру унії при переведенню концентрації, зглядно коли мавби бути піднесений закид, що ті давно існуючі парохії були знесені, нинішній закон давні рішення Ординаріату в тій гадці інтерпретує, що таким а не иншим був Епархіяльний закон і Епархіяльні відповідні розпорядження, відносячіся до концентрації, що в них іменно була бесіда о такій злучі самостійних парохій, про яку говорить канон 1419 3-о кодексу канонічного права.

§ 3. Всі ґрунта, які належали до кожної з канонічно злучених бенефіцій на дальше служать як дотація тих парохій.

§ 4. Якщо ті ґрунта через ошибку в табулярних книгах зістали вписані на ерекцію матерної парохії, така ошибка не змінила їх фундаційного призначення; нинішній закон стверджує їх приналежність до прилучених парохій та узнає їх такими.

§ 5. Парохи є обов'язані перевести після приписів державного права поправку ошибок в табулярних книгах.

§ 6. Якщо заходивби сумнів, чи яка прилучена парохія була і чи єсть окремішною парохіяльною бенефіцією, тягар доказу лежати-ме на тих, що заперечують самостійність бенефіції.

§ 7. Сам факт, що в якімь селі стояла від давна церква або що осібно ведуться або велися метрики канонічно прилученої парохії, вистарчає на те, щоб церковна власть признавала прилучену парохію самостійною.

§ 8. Всі парохи інституовані на бенефіцію матерної парохії, тим самим узнається за інституованих бенефіціятів парохій канонічно з нею злучених.

§ 9. Від хвилі проголошення сего закона, новоінституовані парохи є інституовані тільки на одну парохію. Сусідні доси прилучені парохії будуть завідувані *exsurgendo* аж до часу, коли будуть обсажені окремими парохіями.

§ 10. Независимо від управильненого попередними приписами признання прилучених парохій самостійними сей закон признає віддалення о один кільометр від церкви або число 500 душ достатєчною причиною до ерекції нової парохії.

§ 11. Закон стає правосильним з днем проголошення в Архієп. Відомостях.

Від Митрополичого Ординаріату

Львів, дня 20. серпня р. Б. 1925

✠ **АНДРЕЙ**
Митрополит.

Ч. 6189.

Плян до науки релігії в учительських семінаріях мужеських і жіночих,

після якого ОО. Катехити обов'язані вести науку релігії.

А. Ціль науки релігії.

Цілю науки релігії в учительській семінарії є релігійне виховання кандидатів на віруючих і практикуючих християн-католиків та фахове й практичне підготування їх до майбутньої праці в школі. Мають вони набути настільки вправи, щоби в случаю потреби могли з хісною учитою гр.-кат. релігії у вселюдних школах в заступстві о. душпастиря, одержавши на це місію від дотичної духовної власти.

Б. I. курс.

Предмет: Історія біблійна Старого й Нового Завіту.

Підручник: Біблійна історія Старого й Нового Завіту.

I. піврік (Старий Завіт) — від 1. вересня до 15. листопада.

Заки приступиться до науки з підручника, треба повчити молодіж, що в біблійній історії обох завітів буде зображене все те, що Бог зділав для людей. А саме пізнає вона, що Бог сотворив людей, а коли вони згрішили, обіцяв їм Спасителя і приготував їх на Його прихід через весь Старий Завіт. Прийшов Божий Син на світ, відкупив людей і заключив Новий Завіт на Своїй крові, а Св. Дух освятив людей.

Дальше треба повчити молодіж, що між Богом а чоловіком є моральна зв'язь: Бог є останньою цілю чоловіка. Щоби досягнути цю цілю, мусить чоловік вірити в Бога й почитати Його, себто мати релігію. Опісля треба з'ясувати її, що це є релігія і релігійність, котра релігія є правдива, а котра ложна, що це є релігія природна, а що надприродна або обявлена, що це є надприродне обявлення Боже, повчити про жерела його (св. Письмо й церковне передання), та хто береже й непохибно голосить Богом обявлені правди. Зокрема належить відмітити, що чоловік обов'язаний знати й вірити в правди Богом обявлені й після них жити.

Прагматичний виклад історії Божого обявлення слідує в такому порядку: Первісне, патріархальне, мойсеєве й християнське обявлення. Принагідно належить згадати про генезу поганства.

а) Первісне обявлення.

1. Про сотворення світа після св. Письма, а коротко згадати про гіпотези Канта і Ляпласа.

Оплата ричалтова

розпор. Міністерства Почт і Тел.
з 25,5 1923 Ч. 2527/V.

Всч. гр. кат. Уряд парохіяльний

в _____

почта _____

2. Про сотворення чоловіка, його гріх і обітницю Спасителя та вказати безосновність еволюціонізму.

3. Повільний відпад людей від Бога. Нос, поганство й його генеза. Принагідно звернути увагу молоді на правди віри, висловлені в I. часті Символа віри.

б) Патріархальне обявлення.

1. Про Авраама й Божий Завіт з ним. Найважливі події з історії патріархів: Ісаака, Якова, Йосифа.

в) Мойсеєве обявлення.

1. Про Мойсея й установлення теократії у Ізраїлтян.

2. Сороклітна мандрівка Ізраїлтян по пустині до входу до обіцяної землі. Пояснюючи моральний закон, який дав Бог через Мойсея, а зокрема десять Божих заповідей треба підкреслити, що цей закон обов'язує й християн, а при викладі про обрядовий закон звернути увагу на аналогічні установи, богослуження й свята в Новім Завіті.

Від 16. листопада до кінця січня.

Заки зачнеться наука про Боже піклування вибраним народом в обіцяній землі, треба виучити молодіж найпотрібніших річей з географії Ханаану, а відтак вчити:

1. Про вхід до обіцяної землі. 2. Про суддів коротко а річево й відмітити, що в Ізраїлтян була теократія в тій добі а судді не були володарями цілого народу. Троха основніше виложити про Іллу, Самуїла й пророчі школи. 3. Кінець теократії. Царі: Савл і Давид та його велике значіння в історії обявлення й вибраного народу як про рока й царя. Перечитати з молодіжю (в школі) кілька псалмів а зокреми месійних. — Соломон і будова храму в Єрусалимі. 4. Розпад царства й відемні наслідки цього для правдивої релігії. 5. Про пророків: великих основніше, а з малих головнo про тих, що пророкували про Христа Спасителя. Прочитати з молодіжю з пророцтв Ісаї шесту главу, а з Єремії: „Плач Єремії“. 6. Неволі: асирійська, вавилонська, медійсько-перська, македонська, сирійська та боротьба вибраного народу за волю. Зокрема треба піднести посвяту побожних і ідейних Ізраїлтян, як: Єлеазара, Макавеїв. Історію Старого Завіту належить закінчити змалюванням відносин: релігійних, суспільних і політичних під владою Римлян саме перед приходом Божого Сина.

Весь час належить відмічувати прообрази Ісуса Христа, важніших подій з його життя й діяльності на землі.

Все вчити й безупинно повтаряти молитви.

Що місяця вивчити хоч одну церковну або церковно-народню пісню.

II. піврік (Новий Завіт).

Ціль науки: Молодіж має точно пізнати життя Божого Сина на землі, його діяльність, приниження й прославлення, правди віри й моральности Ним обявлені та його установи, а зокрема про св. католицьку Церков, якої ествування забезпечив Ісус зісланням св. Духа.

Як вислід науки в тім півроці має молодіж знати й вірити: а) що Божий Син відкупив людей; б) св. Дух освячує їх своєю ласкою; г) що люди повинні жити після Христового закону й все прославляти Бога.

I. Заки зачнеться наука про новозавітне обявлення, треба поперед навчити молодіж про його джерела, а опісля вести науку таким ладом: 1. Події попереджаючі прихід Спасителя, а основніше про Божу Матір. 2. Дитячий і молодечий вік Ісуса й його укрите життя в Назареті. Належить принагідно звернути увагу молодіж на 2. і 3. член Символа віри та на відповідні свята: Різдво, Новий Рік, Стрітання і Йордан. 3. Прилюдний виступ Ісуса Христа й його учительська діяльність аж до Воскресення Лазаря. Зокрема треба відмітити: а) свідоцтво Бога Отця й самого Ісуса Христа про його Божество; б) здійснення старозавітних пророцтв на ньому; в) величну особистість Божого Сина; г) його науку й спосіб (метод) навчання; д) його прикмети: милосерддя, лагідність, доброту, всемогучість, всевідучість, справедливість і т. д., е) його установи, а зокрема св. католицьку Церков.

Від 15. квітня до 31. мая.

II. Від Воскресення Лазаря до зіслання св. Духа включно. Принагідно належить пригадати молодіж правди віри, які визнаємо в 4, 5, 6, 7 і 8 члені Символа віри, та про відповідні свята: Воскресення, Вознесення, Зелені Свята.

Від 31. мая до кінця шкільного року.

III. Історія діяльності Апостолів, про св. Церков і її поширення, а при кінці повторити коротко весь матеріал.

При науці треба все користуватися св. Євангелієм і відчитувати з молодіжю відповідні перікопи з українського переведу св. Письма о. д-ра Ярослава Левицького, одобреного духовними властями, або з брошури: „Євангелія на Неділі й Свята в перекладі на українську мову“, у Львові 1916.

Весь піврік повторяти молитви та виучити на кожне свято церковних і релігійно-народніх пісень зі співаника Матюка.

II. Курс.

Предмет: Наука про правди віри (Догматика).

Підручник: в недовзі появиться.

I. піврік. — Від 1. вересня до 15. листопада.

I. Повторюється з першого курсу зовсім основно про релігію, її початок і потребу та про Боже обявлення й його жерела. На основі 1. і 2. члена Символа віри виучується молодіж ось тих правд віри: Про Бога в Тройці одного, про сотворення світу, про ангелів, про перших людей і їх гріх, про Месію й його Пресвяту Матір.

Від 15. листопада до 31. січня.

II. Про правди віри, що містяться від 3 до 8 члена Символа віри включно а саме про відкуплення й освячення людей. Виучити літургічних і релігійно-народніх пісень, повторити молитви а зокрема Псалом 50.

II. піврік. — Від 1. лютого до 15. квітня.

I. 1. Про Церков і її знамена, про церковну єрархію й власти дані Христом навчаючій церкві, а зокрема про власть прощати гріхи. 2. Про майбутнє життя й останні річи. 3. Про середники нашого освячення, про Божу ласку й св. Тайни взагалі та про Хрещення й Миропомазання.

Від 15. квітня до 31. мая.

II. Про Тайни Покаяння й Євхаристії основно, та про Єлеопомазання,

Від 31. мая до кінця шкільного року.

III. Про Тайни: Священства й Супружества, про благословення й освячення. Коротко повторити про св. Тайни.

Молитви все повтаряти, а що місяця вивчити хоч одну літургічну або релігійно-народню пісню, відповідну до припадаючих свят.

III. курс.

Предмет: Наука християнської моральности (Етика).

Підручник: в недозві появиться.

I. піврік. — Від 1. вересня до 15. листопада.

1. В науці етики має молодіж точно пізнати свої обов'язки супроти Бога, а саме, що ми обов'язані Бога почитати, служити Йому, жити після Його закону, робити морально добрі діла, щоби досягнути свою останню мету — спасення своєї душі.

1. Найперше треба дати молоді поняття християнсько-католицької етики, та з'ясувати її ціль чоловіка на землі й в прийдешньому життю.

2. Опісля переходиться до оцінки людських діл (в загальній етиці), а саме, коли наші діла є морально добрі, а коли морально злі й підкреслюється, що закон є правилом після якого маємо жити й добувати щастя.

3. Коли молодіж пізнає, що це є закон, його поділ, прикмети й обов'язуючу силу, тоді належить піднести, що чоловік має вільну волю і є відповідальним за свої діла.

4. Про моральну вартість діл видає суд совість і тому дається поняття совісті, й її роди, прикмети і недостачі та підкреслюється обов'язок слухати совісті, бо вона проголошує нам Божу волю.

5. Нехтовання закону й голосу совісті є гріхом. Слідє наука: про гріх, його роди, причини й наслідки.

Від 15. листопада до 31. січня.

II. Частна етика.

1. Про християнську чесноту, її вартість і про роди чеснот.

2. Про Божі чесноти: віру, надію й любов. Виклад все нав'язувати до відповідних місць, подій і оповідань зі св. Письма, та оживити його примірами з життя й літератури.

II. піврік. — Від 1. лютого до 15. квітня.

Про Божий закон, про десять Божих заповідей загально а про п'ять перших Божих заповідей подрібно. Все належить узгляднювати відповідні церковні заповіді.

Подрібний плян на цей період: При першій Божій заповіді відмічуємо, що ми обов'язані: а) вірити в Бога, б) надіятися на Нього, молитвою виявляти надію на Бога та хоронитися гріхів проти надії, в) любити Бога й ближніх для Бога, г) прославляти Бога та беречися всіх гріхів, якими нарушується належна Богови честь. Про почитання Святих, ангелів, а особливо Божої Матері, про почесність для мощей Святих, образів і для святих річей.

В другій Божій заповіді з'ясовується обов'язок беречися всякої зневаги Божого імени, а зокрема треба відмітити значіння присяги для суспільности та її обов'язуючу силу. Про обіт, його роди та обов'язок виповнити його.

З третьою заповіддю Божою лучимо першу й другу церковну заповідь, що є доповненням цієї Божої заповіді. Відмітити належить потребу святого дня, його релігійне й суспільне значіння, спосіб його святкування й обов'язок здержуватися в д службових робіт і слухати Служби Божої. В четвертій Божій заповіді викладається про родину й її почин, про суспільність та про взаємини й обов'язки членів родини, народу й суспільности.

У викладі про п'яту заповідь з'ясовується обов'язок беречи життя душі й тіла. Про вбивство душі: про соблазн, про чужі гріхи, та пояснення шостої церковної заповіді. Про вбивство тіла: самовбивство, вбивство ближнього, про кару смерті, двобій, війну й їх оцінка на основі християнської етики. При викладі належить вихіснувати приміри зі св. Письма.

Від 15. квітня до 31. мая.

В шостій і дев'ятій заповіді заборонюються гріхи, що нарушують стидливість, а саме плюгаві думки, бажання, слова й діла. Належить обминати масового полового освідомлювання молоді, бо можна соблазнити й навести до гріха несвідуших, а насупроти треба живо змалювати чесноту чистоти й невинности, спонукувати молодь до цінення й береження їх, та подати її профіляктичні середники проти морального упадку, та способи й середники до дивгнення з того упадку. У першу чергу йдуть надприродні середники: часте приймавання св. Тайн Покаяння й Євхаристії, молитва, стороження і т. д., а опісля й природні: скріплювання волі, плекання почуття краси, дбайливість про фізичне виховання, а саме плекання здоровля молоді, чим забезпечується нормальний розвиток одиниць і цілої нації.

При семій і десятій заповіді йде виклад про приватну власність, набування, ненарушимість і береження її. Про нарушення чужої власности, а саме: про рабунок, крадіж, марнування майна, гру в карти, п'ятику, хабарництво, лихву, договори, про марнування прилюдного добра, та про течії за обмеженням приватної власности. Відтак треба повчити молодіж про заробок, робітниче питання, обов'язковість і совісність в праці, про страйки, та про відшкодування за заподіяну шкоду.

В осьмій заповіді пояснюється обов'язок беречи честь ближнього, особисту і народню та дбати про своє добре імя й ближнього. Досадно треба піднести гріховність і погань брехні, облуди, обмови та всякої неправди.

З церковних заповідей треба окремо обговорити третю й п'яту, а саме: про піст, про обов'язок постити, про звільнення від посту (диспензу). Придержуватися належить ухвал Львівського собору з 1891 року. В четвертій церковній заповіді з'ясовується обов'язок сповідатися, особливо перед Великодними Святами, вложений на всіх вірних 4-тим Лятеранським собором. При викладі про часту сповідь і св. Причастіє треба переповісти або й частями відчитати дотичне брєве Папи Пія X. та гарний пастирський лист Преосв. Митр. Шептицького.

Наприкінці треба звернути увагу молоді, що беречучи заповіді Божі й церковні, виконуємо заповіді любови Бога й ближнього.

Науку про заповіді треба унагляднювати примірами зі св. Письма, історії, літератури й щоденного життя.

Від 1. до 30. червня.

Про християнську праведність, про обов'язок стреміти до ньої та про надприродні й природні середники, що ведуть до ньої. Моральні чесноти, чесноти противні сімом головним гріхам, чесноти поручені Ісусом в нагірній проповіді. Євангельські ради.

Уладження християнського життя: Часта й шира молитва, спільна молитва цілої родини, щоденний рахунок совісти, побожне розмишлення, відповідна лектура, активна участь у церковному життю, участь і підтримка релігійних і церковних організацій, а особливо часте припинання св. Тайн.

Закінчуючи цілорічну науку етики, належить зібрати коротко всі виучені правила морально доброго і богоугодного життя, оперті на Божім обявленню, а особливо з натиском треба відмітити обов'язки кожного християнина католика супроти Бога, церкви, суспільности й себе самого.

Належить виучити що місяця одну пісню, відчитати з молодіжю вибрані уступи з поучаючих книг Старого Завіту, заохочувати її до частой сповіди та подбати о відповідні книжки до читання.

IV. курс.

Предмет: Літургіка гр.-кат. Церкви.

Підручник: Літургіка гр.-кат. Церкви о. Леоніда Лужницького, о. Евген Гузар: Літургіка гр.-кат. Церкви й Літургіка о. Алексія Торонського.

I. піврік. — Від 1. вересня до 15. листопада.

Про Богослуження в католицькій Церкві. Про святі місця, а саме про Церков і її стилі, про її устрій, про церковні прибори, богослужební ризи та книги й загальні замітки про святі дійства.

Від 15. листопада до 31. січня.

Про Вечірню, Утренню й Часи. Про Службу Божу св. Йоана Золотоустого, її поділ і про Проскомидію. В першому півроці належить научити кандидатів хіснуватися молитовником, служити до Служби Божої й співати її хором на самолівку.

Наука повинна бути поглядовою. Під проводом о. катихита робить молодіж наукові екскурзії до церкви, евентуально місцевих церков, щоби пізнати її стиль, внутрішній устрій і всі приналежности. Перед тим треба повчити її про характеристичні ціхи стилів християнського будівництва. Екскурзію належить вихіснувати на практичне душпастирське поучення, а саме научити молодіж взірцево поводитися в церкві, віддавати найглибший поклін Божому Синови в найсв. Тайні Евхаристії і т. д. Екскурзію належить кінчити недовгою молитвою і глибоким поклоном. Найсв. Тайнам. Перед кожним святом належить подати коротко його генезу, догматичне значіння й пояснити питомі йому обряди.

II. піврік. — Від 1. лютого до 15. квітня.

Про Служби Божі: св. Йоана Золотоустого, св. Василія Великого й Преждеосвящених Дарів. У Великий піст молодіж повинна бути на Літургії Преждеосвящених Дарів.

Від 15. квітня до 31. мая.

Про св. Тайни, про церковні освячення й благословення та про подвижні празники.

Від 1. до 30. червня.

Про неподвижні празники.

В другому півроці треба научити молодіж отсі пісні: З Вечірні: Світе тихій, Нині отпущаєши, а з Утрені: Величи душа моя Господа... Слава во вишних Богу, — та відчитувати псалми на тих Богослуженнях, Воскресний канон, Акафист, Молебен до Божої Матери (скорочений), до Найсолодшого Серця Ісусового, пісні при виставленню Найсв. Тайн у почині Служби Божої й при благословенню по Службі Божій, благальну пісню перед Найсв. Дарами (суплікацію), панахиду, Йорданське водосвяття, воскресні тропарі і кондаки, тропарі і кондаки важніших свят в році.

Принагідно належить повчити молодіж про церковні братства, а зокрема про братство Найсолодшого Серця Ісусового і Марійське, та заохотити її до участі в церковних організаціях.

На цім курсі ходить молодіж на госпітації до школи вправ і тому треба освідомити її з укладом підручників до науки релігії у вселюдних школах і зі співаником церковно-народним для шкіл народних о. Віктора Матюка.

V. курс.

Предмети: I. піврік: Історія Церкви. II. піврік: Методика науки релігії.

Підручник: Нарис історії Церкви в оповіданнях. Мах. — о Л. Лужницький, Історія католицької церкви в короткім нарисі, о. Евген Гузар.

I. піврік.

Не вдаючися в подробиці, належить представити прагматично розвій, організацію й всесторонню діяльність Церкви й тим чином змалювати образ того, що люди зділали для Бога. Зокрема треба відмічувати діяльність хосенну для Церкви й для цілого людства, передових світських і духовних людей в поодиноких добах, котрі були вицвітом тодішнього людства й викладником почувань, ідеалів і змагань даної доби. У першу чергу треба все підкреслювати важніші події в життю Церкви, які починають нову добу в її розвою, а часто й в історії цілого людства.

Від 1. вересня до 15. листопада.

1. Про оснування Церкви і її розпросторення в римській державі: між жидами й поганами. Условини сприятливі її розвоєви й перепони: а) зі сторони жидів, б) римської власти, в) учених, г) самих християн. Переслідування християн. 2. Константин Великий — свобода Церкви. 3. Боротьба з внутрішніми ворогами — ереси. Папство й перші вселенські собори (1—8) Письменники церковні: Отці церкви. 3 хрестоматії відчитати дбрані уступи з творів св. Отців: св. Василія Великого, св. Йоана Золотоустого й св. Єфрема. 4. Початок чернечого життя. Старохристиянська штука. 5. Про переселення народів коротко, а за те підреслити вагу папства в тих часах. 6. Іслям. 7. Заснування церковної держави й римського цісарства. 8. Східна Церков. Почин цезаро-

папізму. Схизма. 9. Навернення Словян. Дуже основно про християнство на Русі й Польщі. 10. Папство в X. і XI. в. Папи Григорій VII., Інокентій III. Собори від IX. до XIV. 11. Хрестоносні походи, а головно їх наслідки. 12. Чернечі чини. Штука й наука в середніх віках. 13. Авініонська неволя. Схизма, собори: XV, XVI й XVII. 14. Схизма на Русі. Розпад української держави, занепад церкви, Фльорентійська унія. 15. Гуманізм і відродження. 16. Середновічні школи.

Від 15. листопада до 31. січня.

17. Реформація. Собори: XVIII й XIX. Нові чернечі чини. 18. Берестейська унія та історія української церкви аж до Замойського собору. Українці на Закарпатті. 19. Коротко згадати про Галіканізм, Февроніанізм, Янзенізм, раціоналізм, а трохи основніше про французську революцію. 20. Історія українсько-католицької церкви від Замойського собору до розбору Польщі, а відтак про її судьбу під пануванням Росії й Австрії до половини XIX. віку. 21. Папи в XIX. віці, ватиканський собор. Упадок церковної держави. 22. Піклування пап нашою церквою. Обрядовий спір. Основання єпископства в Станіславові. 23. Замітніші владики укр.-католицької церкви в XIX. віці. Народне відродження й праця духовенства над піднесенням моральності й просвіти між народом та над розвитком шкіл. 24. Нові струї в релігійнім, суспільнім і політичнім життю народ в, трохи основніше про соціалізм і робітниче питання. Папа Лев XIII. 25. Українці в північній і південній Америці.

Належить поручати молодіжі читання добрих творів про унію про соціальне питання, про діяльність церкви на всіх царинах для добра людства й жадати звіту з прочитаного твору, та перевести дискусію з молодіжю й про сам твір і про звіт з нього.

Повторяти молитви, а що місяця виучити нову пісню.

II. піврік. — Від 1. лютого до 15. квітня.

Цей піврік призначений на теоретичне й практичне підготування кандидатів (ок), щоби могли в случаю потреби, одержавши місію від духовної влади, уділяти науки релігії у вселюдних школах народних.

Треба навчити їх методу науки релігії, подати методичні вказівки й спосіб хіснування ними та повчити, якого методу навчання мають уживати, щоби лекція науки релігії була займава й принесла належний духовний хосен дітям. Також мусять кандидати точно зазнакомитися з обов'язуючими плянами до науки релігії в народних і виділових школах та приписами до релігійних вправ. Належить повчити кандидатів про релігійні вправи дома, в школі, в церкві, та навчити їх приготувати дітей до першої сповіді й першого св. Причастія.

Від 15. квітня до кінця шкільного року.

Кандидати-(ки) мусять знати уклад підручників до науки гр.-кат. релігії в народних і виділових школах, та в котрих клясах і на яких степенях науки вони уживаються. Підручники до народних шкіл: Катехизм і біблійну історію мусять основно виучити. Також треба їм подати й ознакомити їх з підручниками до науки церковного співу, апробованими духовними і шкільними властями, та повторити з ними виучені протягом п'яти літ церковні й церковно народні пісні.

На конєць треба подати кандидатам катехитичну літературу, помічні середники до навчання в школі, й заохотити до дальшого самообразовання.

Цей плян науки потвердили усі наші Всв. Ординар. і Мін. Освіти.

Ч. 1908/188/М.

Впис до метрики уроджених дітей, охрещених через невластивого душпастиря.

По думці рескрипту Львівського Воевідства з дня 6. квітня 1925, Ч. 5116/1925, пригадується Всч. Парохіяльним Урядам, що по обов'язуючій до тепер постанові австр. міністр. внутрішніх справ з 10. серпня 1886. Ч. 7191. — акт уродин дітей, охрещених не через властивого, але через душпастиря іншої парохії, має властивий душпастир вписати в своїй метриці під порядковим числом, а чужий душпастир, який охрестив дитя, має також його вписати в своїй метриці, одначе без порядкового числа. Зокрема є рим.-кат. душпастир обов'язаний вписати дитя рим.-кат. родичів, охрещене через гр.-кат. душпастиря, до своїх метрик під порядковим числом, а охрестивший його гр.-кат. душпастир має його вписати в своїх метриках без порядкового числа і на відворот.

В тій цілі має чужий душпастир, який дитя охрестив, цей акт вписати до своєї метрики, одначе з опущенням порядкового числа, принотовуючи в заввазі, в котрій парохії буде він вписаний під порядковим числом, а його дослівний відпис переслати до 8 днів або безпосередно, або через адміністраційну владь І-ої інстанції, до властивого Парохіяльного Уряду за реценісом або посвідкою доручення, яку належить заховати в парохіяльних актах. Властивий душпастир має вписати акт уродження й хрещення до своєї метрики під порядковим числом, а в увазі покликатися на присланий йому витяг, який також в актах заховати повинен.

Заразом звертається увагу Всч. Парох. Урядів, що виставляти витяг з метрик такого акту є управнений лише той душпастир, в якого метриці є він вписаний під порядковим числом, а противно, не вільно видавати витягу акту, вписаного до метрики без порядкового числа.

Всч. Парохіяльні Уряди, які не примінилилися до цих норм, після повисшого розпорядження, булиби відвічальними за це перед адміністраційною властею І-ої інстанції.

Ч. 3689/245/М. Зверхня форма метрикальних документів.

Мініст. внутр. справ звернуло під днем 4. мая ц. р. Ч. А. А. 6141 увагу Воевідства на це, що надто часто впливають до Міністерства метрикальні документи про невластиву зверхню форму. Головною їх хибою є це, що бувають виготовлені на малих скравках лінованого паперу і написані нечитким письмом. А що такий документ може нераз переходити поза границі Держави через ряди властей і урядів, то спорядження їх у невідповідній формі обнижує гідність урядів цієї Держави, в якій він є виставлений.

Зогляду на це поручається Парохіяльним Урядам по думці відозви Воевідства з 15. мая ц. р. Ч. 10782/11/2, щоби метрикальні документи, о скільки вони не є споряджені на відповідних формулярах, виготовляли на цілих піваркушах чистого і білого паперу і то виразним і читким письмом.

Ч. 4529.

Доповнення метрикальних книг.

Всі Всч. Парох. Уряди, в котрих через воєнні події зістали понижені метрик. книги, донесуть Консистерії, за які літа бракують у них

метрики: уродж., вінчаних, усопших. Якщо яких річників не було би ні в парохії, ні в копіях архіву, зіставлять Парох. Уряди, чи на підставі 1) status animarum чи 2) на підставі метрик шкільних, чи 3) на підставі зізнань протоколярних свідків дотичні акти уродин, вінчаних і усопших і відтак про це повідомлять через Консисторію дотичне Воевідство. Що до осіб усопших, може в тій справі послужити книга, яку веде оглядач умерших.

Це зарядження має бути виповнене до кінця цього року.

Ч. 607/77/М. Неточности у веденню метрикальних книг.

По думці рескрипту Воевідства з дня 30. січня 1925 р., Ч. 1432/II/2 поручається Всч. ОО., щоби перед голошенням оповідей і перед приступленням до вінчання женихів, жадали від них пропозиції метрик їх уродження а не вдоволятися посвідками громадських урядів або й приватних осіб, бо не маючи під рукою автентичних документів, часто вписують хибно до метрик акт вінчання дотичних женихів, про що Воевідський уряд має нагоду пересвідчитися при ріжних урядових пізніших спростуваннях.

Так само повинні Всч. ОО. бути обережними при вписуванню актів хрещення та вписувати діти до метрики лише на основі метрик уродження і вінчання родичів, бо через незаховання цієї обережности, часто буває, що з невірних заповідань сторін імена і назвища родичів вписуються невірні, а діти незаконні як законні.

Ч. 5167/97/АЛ. Про молитву перед св. Причастіям.

Молитву перед св. Причастіям „Вірую Господи і исповідаю...“, належить вважати літургічною, тому що вона є поміщена в тексті св. Літургії і що літургізуючий священик проводить її приступаючим до св. Причастія вірним в часі Служби Божої.

З огляду на це Митрополичий Ординаріат зобов'язує всіх літургізуючих священиків, як душпастирів так і катихитів, проводити цю молитву вірним згідно шкільним дітям в старославянській мові, а не в українській переводі.

Ч. 5865/1175/Л. Конкуреовий іспит.

В днях 27. і 28. жовтня 1925. відбудеться парохіяльний конкурсовий іспит. Безпосередно перед іспитом, мають парохі зложити таксу по 10 золотих, завідателі парохій по 8 зол., сотрудники по 5 зол. Рівночасно пригадується, що в тому часі мають явитися також залягаючі з іспитом св. Письма.

Ч. 152/ВС.

Установлення висоти датків до вдов.-сирот. фонду за 1925 рік.

На підставі уповажнення загальних зборів відпоручників фонду з 29. вересня 1924 р., Комісія управляюча установила висоту датків за 1925 рік як слідує:

1) Кождий Парох має заплатити до кінця грудня б. р. до вдов.-сирот. фонду за 1925 рік належитість у висоті одного золотого від кожного морга ерекціонального ґрунту без огляду на його культуру

(орне, сіножать, пасовиско, ліс), також від проданих моргів в цьому році, о скільки збір іше належав до продаючого.

2) ОО. Парохі, що не посідають поля, мають заплатити за 1925 рік 30 зол. а ОО. Сотрудники 15 зол.

Митрополичий Ординаріат затверджує повище рішення Комісії вдов.-сирот. фонду і поручає Всч. ОО. Деканам і ОО. Комісарам фонду зайнятися скорим стягненням належитости до фонду від усіх кондеканальних Отців.

Рівночасно поручається Всч. ОО. Парохам і Завідателям переслати до кінця грудня б. р. викази вдів і сиріт перебуваючих в обрубі їх парохії управнених до побирання датків за 1925 рік (сироти до 18 р. життя), при чім належить подати точну адресу їх мешкання.

В цілі ведення точного перегляду уплативших датки до фонду поручається також Всч. ОО. Деканам і ОО. Комісарам при пересилці грошей подавати на переказах або осібним письмом спис тихже рівночасно з пересилкою грошей.

Ч. 5861|842 МК. Пригадка в справі сервітутів.

В останніх часах, головно від 1919 року, многі власники дібр поробили заходи перед адміністраційними властями в напрямі переведення доходжень в цілі викупна сервітутів, побору дерева з двірських лісів, прислугуючих многим парохіям.

Адміністраційні власти на жадання власників вели доходження в цілі викупна мнимих престаций, які є сервітутами, непідлягаючими викупнови, кінчаючи їх вироками по думці внесків власників дібр.

В той спосіб викуплено в многих парохіях сервітуту, обчислюючи релюіційний капітал в ріжних висотах, переважно по кілька тисяч марок, які не представляють ніякої вартости.

Тому, що багато таких справ, зміряючих до викупна сервітутів зависло у адміністраційних властей І. інстанції, Митрополича Консисторія поручає Всч. Духовенству в цілі охорони прав парохій — на випадок програної в І. інстанції вносити скарги неважности до II. інстанції, це є до дотичних Воевідств.

Тернопільське Воевідство узгляднило в біжучім році такий рекурс Всч. о. Николая Ілевича, пароха Балич і ухилило ліквідаційний вирок до викупна права побору дров, виданий Староством в Підгайцях.

На випадок одначе програної в II. інстанції, належить конечно віднести до III. інстанції, це є до Адміністраційного Трибуналу, де спір повинен бути певно виграний, тим більше, що обов'язує тепер вальоризаційне розпорядження з 14/V 1924 В. З. Д. Ч. 42 дає навіть при викупні сервітуту для парохії сильний атут дотично способу вальоризації висоти релюіційного капіталу.

Ч. 6099.

Передплата АЕВідомостей.

Подається до відома Всч. ОО. Деканам, що належитість за АЕп. Відомости за 1925 рік вносить 6 зол. від кождої парохії й поручається Всч. ОО. Деканам побрати цю належитість від усіх Парохіяльних Урядів й переслати її з відповідним списом до Консист. Канцелярії до кінця жовтня 1925.

Ч. 678|С.

Супружі диспензи.

подається до відома усім Всч. Отцям, що рівночасно з поданням о диспензу в справах супружних з винятком першого степеня належить залучити згл. переслати приписану таксу, в противному випадку подання буде безпредметове.

Якщо подання о диспензу булоби негативно полагоджене, такса буде звернена.

Ч. 6100.

Справа збірок для сиріт в захистах.

Ратуванням українських сиріт та вихованням їх для слави Божої і вірної служби своєму народові, мусить зайнятися наша церква. Цего вимагає закон Божий і людський. І навіть не вільно нам допустити до того, щоби опіку над опущеними сиротами взяв у свої руки хто-небудь інший і виховав їх на ворогів справи Божої і ворогів рідного народу. Справа аж надто ясна і зрозуміла. Митрополичий Ординаріят звертав на це увагу Всч. Диховенства від першої хвилини, коли в часі світової війни зачали в нас перед 10 літами повставати сирітські захисти. Сьогодні нема вже вправді фронтової війни, але зате грозить дітям іншого роду небезпека — загибля моральна й національна. Тій небезпеці мусимо протиділати приміщенням сиріт у захистах, мусимо дати тим інституціям добрий провід і при допомозі збірок забезпечити їх матеріальною стороною.

Щоби одначе в тих збірках був лад, приділює Митропол. Ординаріят кождому захистові нашої архієпархії відповідний терен до збирання жертв для сиріт з виразним застереженням, що всі мають держатися точно приділених їм повітів і не вільно нікому квестувати в чужім повіті.

На час від вересня 1925 по кінець серпня 1926 року приділюємо захистам осьті повіті до збирання жертв для сиріт в натурі і готівці:

1. Управі захисту у Львові: (вул. Потоцького 95) повіт львівський, бобрецький і рогатинський, 2. Управі захисту в Городку: повіт городецький, 2. Управі захисту в Словіті повіт перемишлянський, 4. Управі захисту в Золочеві повіт золочівський, 5. Управі захисту в Стрию повіт стрийський, 5. Управі захисту в Сколім повіт скільський, 7. Управі захисту в Журавні повіт жидачівський, 8. Управі захисту в Калуші повіт калуський, 9. Управі захисту в Долині повіт долиньський, 10. Управі захисту в Камінці струм. повіт камінецький і радехівський, 11. Управі захисту в Бережанах повіт бережанський і зборівський, 12. Управі захисту в Вишнівчику повіт підгаєцький, 13. Управі захисту в Тернополі повіт тернопільський, скалатський і збаражський, 14. Управі захисту в Тереховлі повіт тереховельський, 15. Управі захисту в Бродах повіт бродський.

Кожда управа захисту одержить від Митрополичого Ординаріату окрему легітимацію, а крім того мусить постаратися о дозвіл на квесту також від політичної власті дотичного повіту.

Найкраще удаються тоді збірки, коли по селі ходять самі Сестри-монахині з дотичного захисту, одначе це фізична неможливість, щоби вони обійшли всі приділені їм громади, тому треба їх у тім виручити. Практика попередних літ биказує, що де священник щиро занявся цю справою, пояснив її людям в церкві, заохотив до жертв на цю богоугодну ціль і сам пішов по селі, там вислід збірки був просто надсподіваний.

Правда, часом вік і стан здоровля не дозволяє самому душпастиреві на такий труд по селі, але тоді по відповідному приготуванню справи, заступити можуть його члени церковного брацтва, зглядно можна заповісти, щоби люде самі знесли свої жертви в означене місце.

Як де треба поступити, це буде залежати від місцевих обставин, одначе збірка жертв має бути всюди переведена і кождий з ОО. Душпастирів має порозумітися в цій справі з зарядом дотичного захисту.

На Впр. ОО. Деканів вкладає Митроп. Ординаріят обовязок, щоби допильнували виконання отсього зарядження.

Ч. 4502. Участь дяків у спільних молитвах в церкві.

Бували нераз у нашій церковній провінції такі випадки, що коли священник у неділю чи свято з важної причини не міг відправити вечірні або утрени, співав її дяк з народом. Бувало це по більшій часті в дочерних церквах. Практика ця, можлива в католицькій Церкві тільки в виїмкових випадках і з важних причин. Щоби коли не довела до непорядків чи згіршень, видається оці норми для заховання на будуче:

I. В католицькій Церкві публичному богослуженню може проводити тільки важно рукоположений священник, вільний від церковної заборони, — і то або сам або при допомозі діякона. Тільки таке богослуження, якому проводить священник, можна називати „відправою“ і можна казати: „священник править“.

II. Коли задля браку священника в неділю чи свято не може бути церковної відправи, вечірні, чи утрени, тоді за попередним дозволом місцевого душпастиря можуть вірні спільно в церкві, чи каплиці відчитати і відспівати ті часті вечірні, утрени або молебна, яких не приписано правити виключно священникови. Така спільна молитва не може одначе називатися „відправою“, а лише „молитвою“ або співом вечірні, чи утрени, можна казати: „вірні мовлять, співають вечірню, або утрению“, а не: „правлять“.

III. В часі спільної молитви народу в неприсутности священника не може бути тих обрядів, які приписується для відправи священничої: возгласів, ектеній і візвань, читань Євангелій, свічення свічок на великому престолі, каджені і виходів на церкву. Вільно одначе на час спільної молитви засвітити світло перед іконостасом, або на тетраподі.

IV. Підчас такої спільної молитви народу без священника можна співати ті часті богослужень, що їх при відправі співається. А навіть цей спільний всенародній спів чи спільне відчитування псалмів, тропарів чи стихир кладеться як умову для таких спільних молитв у церкві чи каплиці, т. зн. щоби співав дійсно весь нарід.

V. Похоронного обряду не можна правити без священника. Колиби таке випало, що священник ніяк і ні звідки не може прибути на похорон, а поховати вмерця треба, тоді можна по дорозі на цвинтар співати тільки Псалтирю і „Святий Боже“.

VI. Спільна молитва вечірні, чи утрени, чи молебна, чи акафисту, співана або читана в церкві або каплиці народом можлива є в католицькій Церкві тільки за благословенням місцевого душпастиря, хоч не тілом, то духом з вірними присутного, який на іншому місці разом із ними молиться. Священники повинні подбати, щоби дяки вчили нарід співу церковного і в спільних молитвах народова помагали. Забороняється церковною властю строго всяка спільна молитва в церкві чи каплиці проти волі чи на перекір розпорядкови місцевого душпастиря.

Ч. 6098|563|К. Дотація дяків; спосіб вношення подань; стабілізація.

У відповідь на всі резолюції, ухвалені на дяківських зборах, подається до відома, що Митрополичий Ординаріят разом з Ординаріятами нашої церковної провінції старається о узискання від правительства дотації для дяків і призволення на те, щоби при парцеляції церковних ґрунтів Ординаріятам було вільно призначити часть ґрунтів на побільшення дотації дяків. Покищо священники не мають ніякого обов'язку з ерекціональних ґрунтів давати на ужиткування дякам ані ніякого права відступати ґрунти на сталу дотацію.

При тім звертається увагу дяків, що після службової прагматики дяків, безпосереднім наставником дяка є місцевий парох, проте всі подання до Ординаріяту належить вносити на руки місцевого Парохіального Уряду і з його апробатою.

Подання о стабілізацію можна вносити по 25 літах дяківської служби через Парохіальний Уряд до Митр. Ординаріяту.

Ч. 6139. Парохіальні Уряди і мова урядування.

Подається до загального відома, що Митр. Ординаріят віднісся до висших польських Властей в справі становища, яке забрали різні адміністраційні і судові уряди і власти зглядом гр.-кат. Парохіальних Урядів дотично мови урядування.

В случаю, як би котрий Парох. Уряд за урядування після виданих приписів і дотеперішньої практики постигла адміністраційна кара, той Парохіальний Уряд внесе сам і то сейчас рекурс до відповідного Воєводства а відпис рекурсу і присуду перешле до Митр. Ординаріяту.

Ч. 6140. Відозва Земельного Банку Гіпотечного.

Поручається Всеч. Духовенству оголосити залучену відозву Земельного Банку Гіпотечного Брацтвам церковним і парохіанам, а від себе заохотити й поперти тимбільше, що при зближаючійся парцеляції парохіяне будуть потребувати кредитів Земельного Банку.

Митр. Орд. надіється, що Всеч. Духовенство в першій мірі прийде з помічю так важній інституції, якою є наш Земельний Банк.

Конкурс на посади дяків.

Ч. 4708. Розписується конкурс на посаду старшого сталого дяка в парохії Лука мала, дек. Грималів, поч. Тарноруда з речинцем до 1. листопада 1925 р. Побори: 1. гарнець збіжа від нумеру; мешкання нема.

Ч. 3735/47/Дя. Виставляється на конкурс посаду сталого дяка в Ставчанах, пов. Городок до дня 1. листопада 1925 р. Побори: винагороди за парох. треби; мешкання нема.

Нові книжки.

Поручається всім Всч. Парохіальним Урядам закупити до парохіальних бібліотек книгу Псалмів о. Д-ра Я. Левицького (Львів, вул. Якова Стшеме ч. 15).

ХРОНІКА.**Іменування.**

Містодеканом Підкаменецького дек. іменованій: Ч. 5243: о. Балюта Мартин, парох в Ясеневі.

Канонічну інституцію отримали: Ч. 5333: о. Володимир Бабій в Лдзіні. — Ч. 4614: о. Стефан Головацький на Виспу. — Ч. 5769: о. Юркевич Маріан на Хотинь. — Ч. 6067: о. Клепарчук Стефан на Серетець. — Ч. 5638: о. Оришкевич Юліян на Лопянку. — Ч. 6041: о. Кузьмович Зиновій на Соколівку, Бобрецьк. дек. — Ч. 6042: о. Свистун Володимир на Церковну.

Почетним совітником М. К. іменованій: Ч. 5166: о. Лопушанський Омелян, парох Чагрова.

Крилошанськими відзнаками наділені: Ч. 5166: о. Василь Лончина, експ. при цер. св. О. Ник. у Львові. — Ч. 5166: о. Андрей Возняк, катехит у Львові. — Ч. 4786: о. Бріль Николай, парох в Івачові горіш.

Душпастирські посади одержали:

Ч. 5253: о. Николай Вояковський, завідат. в Оліві. — Ч. 4282: о. Володимир Пашковський, завід. в Берліні. — Ч. 5256: о. Андрій Шунь, завід. в Межирічу. — Ч. 5419: о. Іван Татомир, прив. сотр. в Вербилівцях. — Ч. 5548: Дмитро Березовський, прив. сотр. в Стоянові. — Ч. 5547: о. Матвій Лишак, завід. в Якимові. — Ч. 5164: о. Володимир Кармазин, завід. в Наварії. — Ч. 5372: о. Александер Малиновський, сотр. при Архикат. Храмі у Львові. — Ч. 4971: о. Антін Онуферко, екс. зав. в Скалаті. — Ч. 5310: о. Теодор Масюк, прив. сотр. в Довгім кал.

Ординовані зістали:

Ч. 5903: Іван Забава. — Ч. 5904: Василь Грицай. — Ч. 5905: Василь Вірчак. — Ч. 5902: Іван Чорняк. — Ч. 5551: Іван Кінаш. — Ч. 5419: Іван Татомир. — Ч. 4974: Теодор Масюк. — Ч. 5249: Андрей Шунь.

Похвальні грамоти отримали:

Ч. 4640: о. Лев Крушельницький, сотр. в Мізуни. — Ч. 4732: о. Іван Тимків, експ. в Рахині. — Ч. 5775: Василь Осташ, нач. гром. в Завадові. — Ч. 4732: Іван Озгович і Кирило Басараб, провіз. церкви в Рахині. — Ч. 4937: Іван Ключка, господ. з Лавочного. — Ч. 4937: Йосиф Білобрида, Іван Кожан, Анна Ключник, Василь Магійович, Петро Гальович і Кирило Шепега, жителі в Тернаві. — Ч. 4937: Громадяни Тернаві, Тухл. дек. — Ч. 3573: Йосиф Труш, Дмитро Шмогала, Стефан Банах, парохіяни в Любіні вел., замешкалі в Америці. — Ч. 3575: Василь Горностай, провіз. церк. в Любіні вел. — Ч. 5309: Всі вірні парохії Гуменець. — Ч. 5307: Микола Іленьків, півець церк., Лесько Білінський, пал. церк., Василь Еліяшевський, провіз. церк., всі в Гуменці.

Місії до навчання релігії отримали:

Ч. 5695: о. Александер Яримович в доповн. пром. школі ім. св. Антонія і Конарського у Львові. — о. Іван Новосад в доповн. пром. школі ім. Сташца у Львові. — о. Теофіль Горникевич в доповн. пром.

школі ім. Кордецького у Львові. — о. Александер Буцацький в доповн. пром. школі ім. Сенкевича у Львові. — о. Василь Лончина в доповн. пром. школі ім. Собіського і А. Міцкевича у Львові. — о. Андрей Возняк в доповн. пром. школі ім. св. Мартина у Львові. — Ч. 5582: о. Др. Е. Хомин в пром. школі в Камінці струм. — Ч. 5239: о. М. Ходань в гімн. в Радехові. — Ч. 5705: о. Ант. Онуферко в Скалаті. — Ч. 5204: о. Евген Лопатинський в Долині. — Ч. 5281: о. М. Гаянт в жін. сем. СС. Вас. у Львові. — Ч. 4853: о. Йосиф Логинський в Рожнітові. — Ч. 5847: о. Т. Масюк в Пійлі. — Ч. 6023: о. Іван Новосад в муж. сем. УПТ. у Львові. — Ч. 4391: Зиновія Кунинець рисілку ковальським коло Вишенки малої. — Ч. 3959: Михайло Лотоцький в Камянках. — Ч. 5806: Дамян Фуртак в Слободі дол. — Ч. 5914: Василь Креховецький в Станківцях. — Ч. 5886: Василь Наворенський ук. богосл. в Конюхах. — Ч. 5916: Марія Данилович в Волцневі. — Ч. 5915: Володимир Дяків в Соснові. — Ч. 5805: Теодор Щирба, ук. богосл. в Жукові. — Ч. 5804: Дмитро Винницький в Нежухові, Петро Кобат в Голобутові. — Гавриїл Гринів в Сівці калузьк. — Ч. 5864: Константин Мазуренок в Гушанках, Григорій Клим в Лозівці, Павлина Секанович в Ободівці. — Ч. 5778: Франц Габа в Підлісках велик. — Ч. 5779: Северин Навроцький, в Волиці. — Ч. 5356: Антоніна Гевко в Вербилівцях, Яків Пархуць в Бабухові. — Ч. 4769: Михайлина Павлух в Нивах. — Ч. 4983: Григорій Яструбецький, ук. богосл. в Лубянках. — Ч. 5185: Стефан Кіржецький, ук. богосл. в Бабинцях. — Ч. 5767: Карло Бокс в Жираві. — Ч. 5765: Елеонора Скрутивна в Яворівці. — Ч. 5742: Дмитро Зінко в Оборотові. — Ч. 4941: Антоніна Снилик в Новосілці, коло Білого. — Ч. 4799: Михайло Добротвір в Клебанівці, Павло Коненко в Коршилівці, Лука Якубовський в Янівцях. — Ч. 5609: Казимир Герасимович в Пальчинцях, Роман Найда в Білозірці. — Ч. 5052: Михайло Боринець в Слободі рив. — Ч. 5403: Микола Содомора укінч. бог. в Чесниках. — Ч. 5524: Ярослав Хавалка, укінч. богосл. в Хмільні. — Ч. 5332: Зенон Павлович, укінч. богосл. в Ракові і Надєві. — Ч. 5913: Марія Сембратович в Кальній, Іван Кожан в Росточках. — Ч. 5692: Іван Бурак в Вільхівці. — Ч. 5688: Марія Макаревичівна в Ясени і Сливках. — Ч. 5687: Степан Ричок в Ришнатім. — Ч. 5725: С. Анна Смєльська і С. Софронія Ільницька в Підлютім. — Ч. 5686: Александра Ничай в Вістовій. — Ч. 5669: Александер Луцик в Голотках. — Ч. 5402: Евген Лішинський в Цвітовій. — Ч. 5770: о. Евген Гаврилук на Сигнівці і Левандівці. — Ч. 5655: Василь Давидович, укінч. богосл. в Гумнісках. — Ч. 5796: Денис Топольницький в Коростові, Семен Ткач в Ямельниці, Іван Гавран в Корчині, Анастасія Сімківна в Плавю-Вадрусівка, Ярослава Йосифовичева в Плавю, Олена Кінашівна в Гребенові, Олена Кульчицяка в Оравчику.

Ч. 5866/1176/Л.: Конкурс на опорожнені парохії з речинцем 15. листопада 1925.

1. Тисів, дек. Болехівськ. 2. Висоцко, дек. Бродського. 3. Ражнів, дек. Бродського. 4. Суходоли, дек. Бродського. 5. Підберезці, дек. Винницк. 6. Черепин, дек. Винницк. 7. Перевозець, дек. Войнил. 8. Полоничі, дек. Глинянськ. 9. Ілемє, дек. Долинського. 10. Лолин, дек. Долинського. 11. Сенечів, дек. Долинського. 12. Межиріче, дек. Жидачівськ. 13. Млиницька, дек. Жидачівськ. 14. Баличі підг., дек. Журавенськ. 15. Вертелка, дек. Залозецьк. 16. Кутище, дек. Залозецьк. 17.

Ратише, дек. Залозецьк. 18. Серетець, дек. Залозецьк. 19. Сенява, дек. Збараськ. 20. Зарудє, дек. Зборівськ. 21. Кабарівці, дек. Зборівськ. 22. Плісняни, дек. Зборівськ. 23. Грабівка, дек. Калуськ. 24. Опліцко, дек. Лопатинськ. 25. Станиславчик, дек. Лопатинськ. 26. Стремилъче, дек. Лопатинськ. 27. Лицакува нижна, дек. Любинецьк. 28. Труханів, дек. Любинецьк. 29. Настасів, дек. Микулинецьк. 30. Желехів вел., дек. Милатинськ. 31. Убинє, дек. Милатинськ. 32. Якимів, дек. Милатинськ. 33. Воля велика, дек. Николаївськ. 34. Пальчинці, дек. Новосельськ. 35. Шили, дек. Новосельськ. 36. Соколівка, дек. Олеського. 37. Гарбузів, дек. Оліївського. 38. Манаїв, дек. Оліївськ. 39. Тростянець вел. дек. Оліївськ. 40. Ярославичі, дек. Оліївськ. 41. Лецівка, дек. Перегінськ. 42. Ольхівка, дек. Перегінськ. 43. Сливки, дек. Перегінськ. 44. Суходіл, дек. Перегінськ. 45. Утіховичі, дек. Перемишлянськ. 46. Дубе, дек. Підкаменецьк. 47. Панасівка, дек. Підкаменецьк. 48. Пеняки, дек. Підкаменецьк. 49. Чепелі, дек. Підкаменецьк. 50. Камінь, дек. Рожнітівськ. 51. Рівня, дек. Рожнітівськ. 52. Камянки, дек. Скалатськ. 53. Гребенів, дек. Скільськ. 54. Козьова, дек. Скільськ. 55. Коростів, дек. Скільськ. 56. Ямельниця, дек. Скільськ. 57. Корчин, дек. Скільськ. 58. Оравчик, дек. Скільськ. 59. Деревляни, дек. Струм. Камен. 60. Малашівіці, дек. Тернопільськ. 61. Сморже, дек. Тухлянськ. 62. Хашованє, дек. Тухлянськ. 63. Ялинковате, дек. Тухлянськ. 64. Молодинче, дек. Ходорівськ. 65. Наварія, дек. Щирецьк.

Ч. 5227. о. Евстахій Цурковський, парох Настасова, 4 серпня 1925.

Душу його поручається молитвам ОО. Собратій.

Львів, дня 1. жовтня 1925.

Від гр.-кат. Митрополичого Ординаріату.

свц. Михайло Яцьковський,
Канцлер,

Александер Бачинський,
ген. Вікарій.

ЛВІВСЬКО-АРХІЕПАРХІАЛЬНІ ВІДОМОСТІ

РІЧНИК XXXVIII.

Львів, 10. грудня 1925.

Ч. VI.

Оплата ричалтова
розпор. Міністерства Почт і Тел.
з 25/5 1923, Ч. 2527/V.

Всч. гр. кат. Уряд парохіяльний

в _____

почта _____

Ч. 6998/734/К.

День св. Андрея.

Дня 13. грудня 1925, в день Ангела Високопреосвященного Митрополита Кир Андрея, поручається на співаній Службі Божій того дня евент. в слідууючу неділю, до звичайного намірення за парохіян, додати друге на інтенцію Архієрея з ектенією „на всякое прошение“.

Ч. 7356/25. Речинець надзвичайних Загальних Зборів відпоручників Аепарх. Духовенства для справ вдовичо-сиротинського Фонду.

Згідно з ухвалою останніх загальних зборів вдов.-сирот. фонду з дня 29. IX. 1924, силою § 9 статуту тогоже фонду, скликає Митрополитий Ординаріат Всч. О.О. Відпоручників АЕпарх. Духовенства на надзвичайні Загальні Збори в справах цього фонду на день 31. грудня ц. р., це є в четвер, в салі Музею Дух. Семинара при вул. Коперника ч. 36.

Поручається всім Всч. О.О. Настоятелям деканатів спричинити безпроволочно вибір відпоручників АЕпарх. Духовенства на ці збори, якими повинні по можності бути відпоручники, що брали участь в останніх загальних звичайних зборах.

Відпоручники мають перед початком зборів вилегітимуватися грамотою признаючою їх на збори, виставленою Урядом Деканальним.

По вислуханю св. Літургії о год. 9-ій в семинарицькій каплиці, зберуться Всч. О.О. Відпоручники в салі Музею на ці збори, яких початок назначається точно на 10 ту год. перед полуднем

З огляду на важність нарад, яких предметом буде справа поліпшення долі вдів і сиріт священичих, Митрополитий Ординаріат надіється, що на тих зборах являться всі О.О. Відпоручники з усіх деканатів Архідієцезії.

Ч. 7367/25. Справа присилки належитостей до вдовичо-сиротинськ. фонду.

Для улекшення присилки належитостей до фонду вдів і сиріт подається до відома Всч. Духовенства, що гроші найліпше посилати через чековий оборот поштової Щадниці в Варшаві, в якій вдовичо-сирот. фонд має своє конто ч. 152.627.

Чисті чекові блянкети можна набути в кожному поштовому уряді по 5 сот. за штуку, належить лише виповнити той чек, вписуючи число повищого конта.

З огляду на збикаючийся речинець виплат вдовам і сиротам, проситься приспішити присилку належитостей до фонду за 1925 рік згідно з оголошеним комунікатом в 4 числі АЕпарх. Відомостей.

З Комісії управляючої ділами Вдов.-сирот. АЕпарх. фонду:
о. Е. Бачинський. о. Т. Войнаровський.

Ч. 7338. **Відозва Богословського Наукового Товариства
у Львові до Всечесного Духовенства.**

Дня 16. грудня 1923 р. основано у Львові за почином наших найчільніших священиків Богословське Наукове Товариство, котрого органом є науковий журнал „Богословія“. Істнування і розвій цього Товариства матиме великий вплив на наукову і культурну сторону нашого церковного життя. Вже саме видавання згаданого журналу зробило корисне вражіння в католицькому науковому світі, а крім того Товариство дало почин до заложення цінної наукової богословської бібліотеки. Все те одначе є ледви початком до зреалізування тої великої програми, яку собі Товариство поставило, а саме після § 2. своїх статутів має воно на меті а) згуртувати в українському народі наукові богословські сили, б) плекати богословську науку, в) дбати про вище богословське формування духовенства. Після § 3. стат. середниками до осягнення цієї цілі є: а) наукові досліди у всіх ділянках богословського звання; б) видавання наукових богословських праць; в) наукові богословські зїзди, відчити, дискусії й ведення науково богословських семінарів; г) піддержування зносин зі своїми і чужими Академіями й Науковими Товариствами; г) удержування архіву, бібліотеки й читальні наукових часописів; д) спомагання вчених (катол.) богословів; е) удержування друкарні, книгарні, літографії й переплетні.

До виповнення цієї великої і такої корисної програми, є конечно співділення і поміч цілого нашого духовенства. Першою помічу, котрої очікує управа Товариства, буде громадне приступлення в члени (річна вкладка 12 зол. а вписове 3 зол.) і добровільні датки на закупно власного дому. Дотепер і бібліотека Товариства і редакція і адміністрація „Богословія“ користає тільки з гостинности Духовного Семинара. Річ ясна, що істнування і розвій так широко закроєного Товариства, немислимий без власного дому.

Віriamo, що наше Духовенство зрозуміє значіння цієї культурної і наукової інституції і своїми щедрими датками причиниться до движіння святині української богословської науки, котра заразом буде живим пам'ятником культурної свідомости нашого духовенства.

У Львові, дня 1. грудня 1925.

За Управу Богословського Наукового Товариства:

О. д-р Т. Галуцинський ЧСВВ., голова, О. Н. Галлянт, ген. секр.,
О. Мітр. А. Бачинський, ген. Вікарій, м.-гол., О. др. Йосиф Боцян, Еп. луцьк.

О. д-р Й. Сліпий, бібл. і ред., Проф. Мих. Тершаковець, скарбник,
О. д-р Г. Костельник. О. д-р Т. Мишковський. О. д-р Д. Дорожнинський.

Митр. Ординаріят горячо поручає Впр. ОО. Деканам цю справу порушити на соборчиках.

Ч. 7214. **Відозва Гол. Управи У. П. Т.**

До Всечесніших Отців в краю!

Гостра господарська і грошева криза, а в слід за цим і великий брак гроша серед усіх шарів нашого громадянства, спричинив великий упадок жертвенности на цілі українського приватного шкільництва.

Українське Педагогічне Товариство, яке не має ніяких сталих доходів, а зависиме від добровільних жертв громадянства, з хвилиною, коли ті жертви упали, опинилося перед питанням: що йому дальше

робити, чи закривати деякі школи, а тим самим ліквідувати частинно свою діяльність.

Головна Управа УПТ. станула на тому становищі, що вона не сміє ніяк обмежувати діяльності УПТ., а противно, обов'язана вжити всіх заходів, щоби в тих тяжких часах видобути від українського громадянства матеріальних засобів для цілей Рідної Школи.

Головна Управа, знаючи, як горячо Всечесніші Отці займаються справами наших шкіл і як Всечеснішим Отцям лежить на серці добро і розвій Рідної Школи — тому звертається до Всечесніших Отців з проханням о дальшу співпрацю у піддержці Рідної Школи та допомочи їй до перетривання теперішньої кризи.

В тій цілі Всечесніші Отці зволють хоч раз у місяць відправити акафист на Рідну Школу, зайнятися ласкаво в своїх парохіях збірками, а підчас Свят Різдва Христового відповідним представленням ваги Рідної Школи в теперішньому часі заохотити парохіян до обильніших жертв на Рідну Школу та своїм впливом і авторитетом повести відповідну акцію на конечну підмогу Рідній Школі.

Головна Управа сподіється, що Всечесніші Отці не відкажуть нам своєї помочі та доложать усіх старань, щоби ратувати Рідну Школу перед ліквідацією, бо затрачуючи так важну установу рідного шкільництва, можемо стратити також і нашу молодь.

За Головну Управу Українського Педагогічного Товариства:

Бр. Янів, голова.

Антін Гаврилко, секретар.

Митроп. Ординаріят поручає горячо Всч. Духовенству долю Рідної Школи.

Ч. 7261. **Відозва Апостоляту Східної Церкви**

(Львів, Коперника 36).

Цілий католицький світ уряджує кожного року від 18. до 25. січня осьмидневну молитву, яка має на цілі випросити у Бога ласку навернення до католицької Церкви всіх незеданих християн, всіх нехристиян та всіх тих, які християнами є лише з імени, а в дійности відносяться вони байдуже до католицької Церкви, її науки та практик.

Акція ця відноситься в особливий спосіб до нашого обряду, якому, по висказам найсвітліших із Святіших Отців судило Боже Провидіння для наших незеданих братів бути цим світлом у духовій темряві, яке має їх привести до католицької Церкви.

Св. Отець Пій XI. як і його попередники, апробував ці осьмидневні молитви, благословив і поручив їй цілій Церкві, та сам возьме участь у них. Ексцеленція наш Митрополит Андрей, поручаючи ці осьмидневні, каже: „Коби це благородне діло могло виблагати у Бога ласку зєдинення мого цілого українського народу“.

Якраз із цього огляду порішив і Апостолят Східної Церкви взяти участь у цих спільних молитвах враз із цілим католицьким світом і в тій цілі звертається до Вашої Достойности з уклінним проханням, допомогти Апостолятові до реалізації цієї найвеличнійшої ідеї Христа: „Да вси будуть єдино“.

Ми переконані, що Ваша Достойність радо жертвують для цієї високої ідеї свій труд та возьмуть у цих Всесвітніх Осьмидневних Молитвах участь враз із цілою повіреною Вам парохією. Відбудуться вони в нашому обряді від неділі дня 17. до неділі дня 24. січня н. ст.

1926. Початок і кінець Осьмиднів вибираємо тому неділі, щоби цим способом уможливити парохіянам взяти як найчисленнішу участь.

Велику прислугу вчинять та багато ласк зеднають у Бога для самої справи Високопреподобний Отець, якщо будуть ласкаві використати проповідь першої і другої неділі Осьмиднів на вказання парохіянам цих засобів, якими найуспішніше можуть прийти з помічю всім незєдиненим, а якими є часті молитви у тому наміренню, приступання в цьому наміренню до св. Причастія та творення інших богуугодних діл християнських милосердя.

Лишаємо душпастирському розумінню та ревности Високопреподобного Отця, як уладити це торжество із усіми подробицями, щоби воно величаво випало, як напр. відправлення Служби Божої о умирення Церкви, проповіді, особливі молебні враз із виставленням Найсв. Тайн, участь шкільної молоді, прийняття в часі Осьмиднів св. Причастія по відповідному наміренню і т. п. При нагоді відправ Осьмиднів, звольте Ваша Достойність зарядити збірку на цілі Апостоляту Східної Церкви.

У певности, що Ваша Достойність звольте своїм ласкавим перьям причинитися до звеличення та спопуляризування цього всесвітнього торжества, просимо звертатися до нас за всякими в цій справі інформаціями по адресі поданій в горі.

Особливі намірення на поодинокі дні:

Неділя 17. січня: Помолімся: за поворот всіх заблуканих овець до стада св. Петра. 5 р. Богородице Діво.

Понеділок 18. січня: Помолімся: за поворот всіх незєдинених східних церков до св. католицької Церкви.

Второк 19. січня: Помолімся за поворот всіх протестантів Європи до св. католицької Церкви.

Середа 20. січня: Помолімся за поворот і підчинення всіх англіканців під власть св. Апостольського Престола.

Четвер 21. січня: Помолімся, щоби всі християни Америки стали зєдинені в вірі і єдності з Заступником Ісуса Христа.

П'ятниця 22. січня: Помолімся за тревале навернення хитких у вірі католиків, за відступників і сектарів.

Субота 23. січня: Помолімся за навернення жидів до Христової віри.

Неділя 24. січня: Помолімся за навернення всіх поган до Христової віри.

Молитва: Господи, Ісусе Христе. Ти молився на Тайній Вечері: „Да вси будуть єдино“ і сказав своїм Апостолам: „Мир даю Вам“. — Не гляди на наші гріхи, але зглянься на віру Твоєї Церкви і зволь їй дати по своїй волі мир та св. Єдність.

Яко Твоє єсть царство і сила і слава Отця і Сина і св. Духа нині і повсякчасно і на віки віків. Амінь.

За Управу Апостоляту Східних Церков:

о. Нилолай Галайт, секретар. о. д-р Іван Бучко, предсідник.

Митр. Ординаріят поручає горячо Всч. Духовенству співділати з Апостолятом.

Ч. 6672|289 Д. Зарядження до іспиту конкурсового.

Подається до відома Всч. Отцям, котрі приступають до іспиту конкурсового, що обов'язані виказатися після зарядження уже розпорядження оголошеного у АЕ. Відомостях: 1) посвідкою зложених передвступних іспитів, 2) предложити прочитану лектуру, 3) перед іспитом відчитати Службу Божу в Архикатедральнім Храмі.

Ч. 6817|722 Перевезення і ексгумація мерців.

Мін. віроісп. і публ. просвіти ч. 7544 ex 27. X. 1925 надіслало тут в цілі оголошення Всч. Духовенству слідує розпорядження:

Мін. справ внутр. звернулося до Мін. віроісп. з просьбою пригадати Духовенству всіх віроісповідань про зміст розпорядження Мін. Здоровля в справі перевозу і ексгумації мерців (Dz. Ust. R. P. N. 42/1920, p. 257), а особливо приписів поміщених:

1) В пар. 1. „Мерці мають бути поховані на найближчій кладбищі тої парохії або громади, де наступила смерть; на перевезення мерців в цілі поховання їх на іншій місці, потрібне письмєнне зіволєння властивої власти, однак може бути доконане тільки в часі холоднім (між 16. X. а 15. V)“. З того параграфу слідує, що управитель (настоятель) цвинтара не має права прийняти мерця з поза границь парохії або властивої громади без зіволєння властивого старости.

2) В пар. 6. „По привезенню мерця до стації відборчої на цвинтар призначення, адміністраційна власть в особі делегованого урядника або функціонера поліції, стверджує на місці цілість печати, відбирає зіволєння і перестерігає, щоби мерця без отворення домовини безпроволочно поховано“. З того слідує, що ніякий духовний не має права поховання перевезеного мерця з поза парохії або громади, доки властива власть не ствердить цілости домовини, паки і печати.

3) В пар. 9. „...Ексгумація... мусить відбутися при захованню слідуєчих приписів:

а) обов'язкова присутність властивого лікара повітового, б) репрорвадження ексгумації має відбутися в часі холоднім, о скільки можливо вчасним ранком, в) участь при тім брати можуть виключно особи урядові і інтересовані...“ То значить, що дозорець цвинтара не має права дозволити на ексгумацію без заховання тих приписів і інших, що мають характер виключно санітарний.

Крім того пар. 10 заборонює ексгумації з гробів збірних.

Мін. просить о подання повишого до відома Всч. Духовенства.

За Міністра: *Пекарські*, Директор Департ. віроісп.

Ч. 7337. Зіволєння для військових при заключенню супружа.

На підставі приказу Відд. V. Шт. Генер. Мін. С. Військових ч. 35569/V О. 25, військові мають виказатися перед заключенням супружа документом-зіволєння (Zezwolenie na zawarcie małżeństwa).

Ч. 6509|671|К. 1925.

Ціна удержання хорого в заведенню в Кульпаркові.

Подається до відома, що ціна денного утримання в заведенню для умов хорих в Кульпаркові виносить в I. клясі 9 зол., в II. клясі 6 зол., почавши від 15. жовтня 1925.

Ч. 562/С.

Уряд парохіальний, в яким приналежні Дмитро Музика і Розалія Зеленко, що внесли до Апостольської Столиці прошення о розрешення від перепони супружчої посвоячення в близькій степені, зголосяться в Митрополичім Церковнім Суді супружім.

Ч. 7390 650/М.

Книги метрикальні.

Поручається, щоби Всч. Отці по заповненню томів-книг, справили нові книги і ті предклали Деканальним Урядам до пагінуння перед їх уживанням.

Конкуренції дяків.

Ч. 7023/463/Дя. — Конкурс на дяка в Черепині, до місяця від дати оповіщення. Побори: 1) Доходи за треби, 2) Роківщина у висоті 5 літер молока від номеру на рік, згл. еквівалент того, з обовязком доїзду до філіяльної церкви в Давидові, причім однак мішані з латинниками родини платять половину.

Ч. 6995/463/Дя. — Конкурс на дяка в Товщеві, до місяця від дати оповіщення. Побори: 1) Роківщина, 2) Винагорода за парох. треби.

Ч. 7217/638/М. **Вінчання функціонерів при поліції.**

Команда поліції державної Терноп. Воевідства надіслала під ч. 11688/25, 21. XI. 1925, слідує:

Прохаю на основі обіжника ч. 1261 з 31. X. 1925, Головної Команди п. д. в Варшаві о зарядження, щоби Всч. Духовенство на обсягу Воевідства Терноп. уділяло на будуче вінчання функціонерам Поліції Державної лише за виказанням письмєнного позволення їх властей, це є команданта Поліції Державної Терноп. Воевідства.

Це зарядження подається Всч. Духовенству до застосування.

Нові книжки.

Конкордат з поясненнями на підставі канонів кодексу кан. права, згідними з коментарем польського Єпископату, виготовив Александер Бачинський, Архидіакон гр. к. М. Капітули.

Книга Св. Євангелія, видання Ставропігійського Інституту у Львові, в малім форматі, ціна без оправи 12 доларів.

Христ.-католицька Наука віри в біблійних оповіданнях для третьої класи народніх шкіл, написав о. С. Біленький, накладом свящ. кооп. „Власна Допомога“, Львів, Корняктів 1.

ХРОНІКА.**Іменування.**

Ч. 6484: о. Д-р Іван Бучко, ректор мал. сем., іменованій тимчасовим віцеректором Дух. Сем. — Ч. 6343: о. Михайло Лада, кат. у Львові, сповідником богословів Дух. Сем. — Ч. 5378: о. Степан Рудь, парох Закомаря, тимч. духовником з обовязком викладання обрядів в Дух. Сем. — Ч. 4281: о. Евсевій Бачинський, сов. Митр. Консисторії, іменованій І. Проповідником при Архикатедр. Храмі св. Юра у Львові.

Канонічну інституцію отримали: Ч. 6302: о Ярослав Глинський на парохію в Новосіллях. — Ч. 6158: о. Василь Стадник на Черніхівці. — Ч. 6219: о. Теофіль Горникевич на Сихів. — Ч. 6157. Йосиф Райх на Ілавче. — Ч. 6481: о. Богдан Ковальський на Маркопіль. — Ч. 6563: о. Данило Міхур на Бібрку. Ч. 6657: о. Йосафат Алиський на Либохору. — Ч. 7320: о. Фіцалович Юліян на Німшин. — Ч. 6437: о. Йосиф Мартинович на Липівці. — Ч. 6379: о. Атанасій Левинський на Болахів. — Ч. 6176: о. Евстахій Охримович на Стрільків. — Ч. 7105: о. Николай Матковський на Дулиби.

Ч. 6832: Евген Каленюк тимч. ліквідатором Виділу рахункового Митр. Консисторії. — Ч. 6832: Йосиф Бачинський тимч. книговодчим Виділу рахунк. Митр. Консисторії.

Душпастирські посади отримали:

Ч. 6066: о. Роман Левицький, прив. сотр. в Підгайцях. — Ч. 5953: о. Василь Вірчак, сотр. в Роздолі. — Ч. 6378: о. Евген Давидович, екс. завід. в Закомарю. — Ч. 6065: о. Іларіон Фенчинський, екс. завід. в Висоцьку. — Ч. 7032: о. Іван Машак, екс. завід. в Підяркуві. — Ч. 6415: о. Степан Клепарчук, екс. зав. в Кутишу. — Ч. 7134. о. Йосиф Тріска, екс. завід. в Баличах підг. — Ч. 6482: о. Богдан Ковальський, екс. завід. в Звиженю. — Ч. 6323: о. Й. Тріска завід. парохії в Баличах подор. — Ч. 6122: о. Михайло Козоріс, завід. парохії в Скалаті місті. — Ч. 6221: о. Іан Забава, прив. сотр. в Вістовій. — Ч. 6255: о. Микола Рицар, тимч. сотр. екс. з правом управи в Сновичу. — Ч. 6324: о. Микола Дереш, завід. парохії в Молодиньчу. — Ч. 6713: о. Теодозій Крохмалюк, заст. пароха в Ярчівцях. — Ч. 6999: о. Теодор Масюк, завід. парохії в Вільхівці. — Ч. 7074: о. Павло Джулинський, екс. завід. в Сопоті. — Ч. 7115: о. Др. Роман Яценків, сотр. в Городку яг.

Ординовані:

Василь Величковський ЧСС. — Жигмонт Слиз.

Похвальні грамоти отримали:

Ч. 6256: Василь і Параскева Монастирські, Іван і Анна Діжак, Матвій Олійник, Іван Олійник, Михайло Капій, Марія Питльована, мешканці Вільшанки малої. — Ч. 6366: Йосиф Литвин і жена Єлена, мешканці в Закомарю. — Ч. 7193: Лука Снігур, мешканець з Погара. — Ч. 6677: Данило Матешко с. Івана господар в Рівні ясинській. Василь Стефанів, пров. церк. в Сливках. — Ч. 6742: Анастасія Ващишин і прочі фундатори престола в Березовиці. — Ч. 6770: Йосиф Маринюк і Степан Вага парохіяне в Гниловодах, замешкалі в Америці. — Ч. 6331: Микола Яців і Анастасія Яців, парохіяни в Петранці.

Місію до навчання релігії отримали:

Ч. 6901: о. Евген Дуткевич в муж. школі ім. св. Антонія у Львові і на Пасіках. — Ч. 6901: о. Микола Галянт в жін. школі ім. св. Антонія і в промислових доповняючих курсах при школі ім. св. Антонія у Львові. — Ч. 6901 і 6500: о Дмитро Семчишин в муж. школі ім. Конопницької у Львові. — Ч. 6901: о. Василь Лончина в муж. школі ім. Ленартовича і в доповн. жін. школі ім. А. Міцкевича у Львові. — Ч. 6901: о. Олександр Малиновський в жін. школі ім. Конарського,

жін. ім. Оржешкової, муж. ім. Марії Магдалини, жіноч. ім. Кордецького у Львові. — Ч. 6560: о. Йосиф Дерлиця в прив. 6-тиклясовій школі УПТ. ім. Маркіяна Шашкевича в Золочеві. — Ч. 6497: о. Д-р Евстахій Хомин в прив. учит. семінарі в Камінці струм. — Ч. 6479: о. Николай Старух в муж. школі в Бережанах і в школах в Посухові і Раю. — Ч. 6478: о. Петро Хомин в торговельній школі Тов. „Провіта“ у Львові. — Ч. 6801: о. Никола Ліщинський в пром. школі і в школах УПТ в Стрию. — Ч. 6044: о. Василь Вірчак в школах всенар. в Роздолі. — Ч. 6801: о. Йосиф Савицький в школах УПТ. в Стрию. — Ч. 6134: о. Юрій Бернат в прив. гімназії в Підгайцях. — Ч. 6072: о. Роман Левицький в школах в Підгайцях. — Ч. 6500: о. Михайло Лада в пром. доповн. школі ім. Кордецького у Львові. — Ч. 6860: о. Епіфаній Роздольський в всен. школах в Городку яг. — Ч. 6957: Ольга Попадюк в Черемхові. — Ч. 6857: Текля Димиківна в Стюлку. — Ч. 6412: Пант. Посацький в Грабівці. — Ч. 6800: Марія Гуцал, Володимир Придаткевич, Софія Придаткевичева в школі в Конюхах. — Ч. 6988: Павло Лушанець в Юськовичах, Михайло Кузьма в Хватові. — Ч. 6956: Ольга Бачинська в Сновичу. — Ч. 7121: Микола Явний в Козярах, Йосиф Іванчук в Сухівцях. — Ч. 7082: Корнило Марківський в Беневій. — Ч. 7081: Мелянія Гевакова в Сопоті. — Ч. 6241: Микола Служинський укінч. бог. в Вербові. — Ч. 6785: Олена Цегельська в Закомарю. — Ч. 6699: Олександра Луцик в Климківцях. — Ч. 6860: Микола Ленюк укінч. богосл. в всенар. школах лежачих на території парохії в Городку яг. — Ч. 6170: Іван Бутринський в Лубяні. — Ч. 6116: Степан Кіржецький укінч. богосл. в школах муж. і женськ. в Рогатині і в Підвино. — Ч. 6296: Іван Гайкуш укінч. богосл. в Сороках. — Ч. 6377: Олександр Ціцькевич в Загір'ю. — Ч. 6334: Ярослав Дякон в Слободі небил. — Ч. 5986: Йосиф Сидір в Кніселі, Теодор Грицай в Стріліських стар. — Ч. 6136: Петро Смолій в Медині, Прокіп Ткачук в Беньківцях. — Ч. 6024: Ярослав Менцінський в Стиняві вижн. — Ч. 6038: Петро Бігус в Підгородю. — Ч. 6135: Марія Коморовська в Доброводах, Марія Григоровичівна в Новиках. — Ч. 6059: Михайло Кисіль в Раківці. — Ч. 6455: Ольга Петриця в Токах. — Ч. 6375: Софія Яблонська в Красній. — Ч. 6561: Роман Моетич в Нярині. — Ч. 6757: Марія Орісік в Раківці.

Дозвіл на ношення повного заросту отримав:

Ч. 7000: о. Петро Яцишин, парох в Рипянци.

Увільнення від конкурсу іспиту отримав:

Ч. 6845: о. Василь Бернацький, парох в Германові, на 6 літ.

Ч. 7325,778|К. Конкурс на опорожненні парохії з реч. 31. січня 1926 р.

1. Висоцко, дек. Бродського. 2. Ражнів, дек. Бродського. 3. Суходоли, дек. Бродського. 4. Перевозець, дек. Войнилівського. 4. Полоничі, дек. Глинянського. 6. Ілемє, дек. Долинського. 7. Лолин, дек. Долинського. 8. Сенечів, дек. Долинського. 9. Межирічє, дек. Жидачівськ. 10. Баличі подор., дек. Журавенськ. 11. Вертелка, дек. Залозецьк. 12. Кутище, дек. Залозецьк. 13. Сенява, дек. Збараськ. 14. Зарудє, дек. Зборівськ. 15. Кабарівці, дек. Зборівськ. 16. Плісняни, дек. Зборівськ. 7. Грабівка, дек. Калуськ. 18. Станіславчик, дек. Лопатинськ. 19. Стремільче, дек. Лопатинськ. 20. Лукавиця нижна, дек. Любинецьк.

21. Якимів, дек. Миятинськ. 22. Пальчинці, дек. Новосельськ. 23. Шили, дек. Новосельськ. 24. Гарбузів, дек. Оліївськ. 25. Манаїв, дек. Оліївськ. 26. Тростянець вел., дек. Оліївськ. 27. Лецівка, дек. Перегінськ. 28. Ольхівка, дек. Перегінськ. 29. Сливки, дек. Перегінськ. 30. Панасівка, дек. Підкаменецьк. 31. Пеняки, дек. Підкаменецьк. 32. Чепелі, дек. Підкаменецьк. 33. Рівня, дек. Рожнітівськ. 34. Гребенів, дек. Скільського. 35. Козьова, дек. Скільського. 36. Коростів, дек. Скільського. 37. Сопіт, дек. Скільського. 38. Ямельниця, дек. Скільського. 39. Корчин, дек. Скільського. 40. Оравчик, дек. Скільського. 41. Деревляни, дек. Струмило камен. 42. Скалат, дек. Скалатського. 43. Сморже, дек. Тухлянськ. 44. Хашованє, дек. Тухлянськ. 45. Ялинковате, дек. Тухлянськ. 46. Котузів, дек. Підгаєцьк. 47. Луна, дек. Унівськ. 48. Виписки, дек. Унівськ. 49. Яхторів, дек. Унівськ. 50. Мшанець, дек. Озірнянського. 51. Суходіл, дек. Перегінського. 52. Труханів, дек. Любинецького.

Ч. 6326. о. Іван Ілевич, парох Балич подорожн., помер дня 1 жовтня 1925 року.

Душу його поручається молитвам ОО. Собратів.

Львів, дня 10. грудня 1925.

Від гр.-кат. Митрополичого Ординаріату.

свц. Михайло Яцковський,
Капцлер.

Александр Бачинський,
ген. Вікарій.

Оплата ричалтова
розпор. Міністерства Почт і Тел.
з 25/5 1923, Ч. 2527/V.

Всч. гр. кат. Уряд парохіяльний

в _____

почта _____

ДОДАТОК ДО VI. Ч. АЕВІДОМОСТЕЙ.

В справі маєткового податку.

Митрополичий Ординаріят до ч. 4237/514 (Льв. АЕВідомости ч. III., 1925) подав інформацію в справі продажі часті ерекціональних ґрунтів для заплата маєткового податку.

Тому однак, що скарбові уряди при наложенні маєткового податку на священників від ерекціональних ґрунтів поступали не по думці маєткового закону і толкували його на шкоду духовенства, духовенство стало вносити рекурси проти цього маєткового оподаткування.

Для обоснування цих рекурсів, подається отсим що слідує:

В предметі оподаткування 1) духовенства і 2) маєтків церковних, монастирських і т. п. а заразом в цілі однакової інтерпретації уступу d) артикулу 3 закону про маєтковий податок а також § 4 В точка 6 розпорядження IV. Мін. Скарбу з 1 січня 1924 р. (Dz. URP. Nr. 4 поз. 32), Міністерство Скарбу вяснює, що слідує:

1) Духовники всіх віроісповідань, які фактично уживають бенефіціальних, ерекціональних і т. п. церковних маєтків, не можуть бути уважані за власників (posiadaczy) маєткового права (użytkowania) в розумінні цивільного кодексу і § 17 розпорядження П. Мін. Скарбу з 15. падолиста 1923 р. (Dz. URP. Nr. 123 поз. 996) — тому, що доходи з уживаних через них маєтків становлять в цілости або в часті їх службове упосаження (pensje), яке, як таке, не підлягає маєтковому податкови.

Тому душпастирі підлягають маєтковому оподаткуванню тільки від иншого евентуального посіданого приватного маєтку, нпр., живого і мертвого інвентара, домового урядження, дорожочінностей і т. п.), незв'язаного з виконуваним через них урядом.

Засада, виражена в посліднім реченні § 4В, точка 6) розпорядження IV. Мін. Скарбу, що уживаючий платить податок тільки від вартости права уживання, означеної по мисли § 17. розпорядження П. Мін. Скарбу з 15. падолиста 1923 р., має застосування до духовних уживачів тільки в тих случаях, в яких вони уживають якогось маєтку, незв'язаного з заниманням через них урядом. (R. M. z 19. V. 1924 р. D. P. O. 1732/V).

Увага. При вношуванні рекурсів: „До Відкличної Комісії в справах маєткового податку за посередництвом Скарбового Уряду в..... в справі маєткового податку. — Рекурс“. (Застемпльованням на 2 зол.), покликуватися на повище розпорядження Міністерства Скарбу з 19. V. 1924 р. D. P. O. 1732/V.

В справі урядової мови.

В доповненню до тутешного зарядження до ч. 6139 „Парохіяльні уряди і мова урядування“ (Л. Аеп. В. 1925 ч. V.) подається до загального відома, що при відкликах від адміністраційних кар відкличне поступування не кінчиться в Воевідстві, а йде ще до Міністерства внутрішних справ; доперва коли Міністерство відклик відкине, можлива є жалоба до Найвищого Адміністраційного Трибуналу.

Як що внесені відклики від наложених адміністраційних кар були через належні Воевідства негативно полагоджені, обовязані є пошкодовані внести проти такого вирішення Воевідства відклик до Міністерства внутр. справ і про це рівночасно Митр. Ординаріят повідомити.

Увага: В инших, не карних справах, адміністраційне поступування, по відклику до першої відкличної інстанції, це є Воевідства — кінчиться і воевідське рішення стає правосильним.

